3

III/8665

Java

Graduale ſm morem ſancte Romane eccleſie: integrū ⁊ cōpletū videlicet dñicale: ſanctuariū: cōmune: ⁊ cātoriū: ſiue kyriale: impreſſū Venetijs cum priuilegio: cū quo etiam imprimuntur antiphonarium et pſalmiſta: ſub pena vt i gratia

M.cccc.

Correctum per fratrem Franciſcum de Brugis ordinis minorum de obſeruantia.

A

Frater frācisc⁹ de Brugis ordinis minor⁹ obseruantiū de ꝓuincia sancti Antonij: ad cantores ꝓfatio.

Saffecisset vtiqz mi frēs vniuersi q legitis ī hoc volumīe graduū id me adimplesse: sūmaqz cura: ac lōgissimis vigilijs ꝓfecisse: qđ ab impressore eius a me flagitatū extitit: correxisse scz in eo errores (qad musicen tm̄ attinet) q ī numerabiles pene extiterūt: absqz q ipsi occupationi: hāc etiā (q̄ grādis plurimū fuit) supadderem: apposuisse videlz notulas subinferēdas. Ast qm̄ sicut abyssus abyssū inuocat: nō minus charitas charitatē ꝯcitat: duxi ope preciū admodū fore: me ī eadē corrigēdi ꝓuincia: nō modo charitatis ipsi⁹ iustā mensurā seu ꝯfertā exhibere: verūetiā exagitatā: ac supefluentē erogare: quom p̄sertim exīnde cūctis duplicē ꝓpenderim vtilitatē: velut ignic⁹lū ex silice emicare: quā ꝓma ordine: potissimaqz vigore ē hec: & scilicet quisqs vestrū qdpiā nāciscet a me correctū: qđ sibi aut insolitū: aut irregulare videat: ex eisdē nr̄is notulis: quas nō nisi a sūmis viris: veris musices alūnis excerpsi: ꝓpendere poterit: an insolita: irregularisue censenda sit ipsa nr̄a correctio. Secunda vō est: & hi q e regione hor⁹ voluminū ꝯuenīēt ad ꝯcinēdū: q̄si discipuli corā magistro: quē in his notulis ꝓfecto esse rebunt: studiosiores in ꝯcentibus se exhibebūt. Sed ꝛ tertiā addimus: que forte harū q̄libet fortior extat: & huius nr̄i libelli paruo cōpendio poterit vnusqsqz introductorū ad musicen putile: sibi credere fabrefactū. Sed ad rē correctionis redeūdo (qđ est principale nostrū motiuū) sciendū vobis est q circa quatuor maxime insudauimus. Primū nāqz est: q errores tollere sūmope studuim⁹: q partim ex scriptor⁹ insciti: seu sigd artis norūt: inscribendo negligentia: partim ex ingeniorū diuersitate: oīa ꝓpemodū gradualia repleuerūt. Volentibus eteni diuersa diuersis: ac ꝓinde q busdā addentibus: q busdā vō tollentibus: in vsqzadeo deprauatā corruptionē omniū ferme cantionū deuentū est: vt impossibile sit eas ad originales pristinasue redigere neumas. Secūdū vō est: & pausatiōes necessarias ānotauim⁹: plurimasqz pessime prius appositas deleuimus: veluti fuisse necessariū nosce poteritis: ex his q̄ in capitibus huius cōpendij de distinctionibus ꝛ de progressionibus asseruimus. Sed in hac nr̄a error⁹ sūmotione: pausarūqz ꝯgrua ānotatione: hoc nō ignoretis. & cūctū id: qđ supportari potuit absqz artis: ꝛ regular⁹ eius ꝯtradictione: totū ꝓsus intactum dimisimus: id solūmodo subtrahentes: qđ vitiatū fuisse manifesta artis impatiētia ꝓspicuū est. Tertiū est: & vbicūqz suspicati sumus: quēpiā posse in incertū incidere: an molliter canēdū sit: an dure: seu ad cuitādū tritonū: vel ad generādā meliorē ꝯsonātiā: an mi: aut fa: debeat p ordinē: qui accidentalis nūcupat: cantari rite oīa signauimus. Postremū est: & in aliquibus locis de industria posuimus. b. molle: q̄zuis absqz ipsa signatura ab aliqbus ittidē qđ p ipsū. b. designat potuisset intelligi. Qđ nō ob aliud fecimus: nisi vt cātantes in huiusmodi passibus: q fortasse forēt discordes ꝯcordent: nec vbi ꝯsensus est sūmope necessarius: intercederet turpissimus: ꝯfusissimusqz dissensus: volentibus quibusdā cantare dure: quom id molliter facere deberēt. Sed mi charissimi frēs: qui plurimi estis: ego vō solus: et sicuti ex diuersis ꝓuincijs: ac idiomatibus existitis: ita diuersis inclinatiōib⁹ subestis. Si vnicuiqz vestrū: minime hoc nr̄o gemino: imo mltiplici labore satis nō est factū: licet vos sic erga nos charitatiue agere: sicut nos erga vos egim⁹: q pūcti stella calcaris diuini amoris: ac desiderio legalitatis cultus sui: lucubrationibus huius studij nosipsos subdidim⁹. Cogitareqz debetis oportuisse me hoīez fore valde cōmunē: nec vnius tm̄ nationis ingenio: sed oīuz: ꝓ quāto sinit mortalis fragilitas niti cōplacere: morēqz gerere. Gallici eni nr̄i: ꝛ q germanias incolūt: oēsqz alij eas circa regiones ☐ duro maxime delectant. Italici vō: ꝛ ceteri nationes citra illos mōtes. b. molli magis alliciūt. Hā causa exēpli: apud hos letanie vsqz ad Pctōres: molliter cātant: q apud illos dure: ꝛ iddē de q̄zplurimis cātib⁹. Hāc mlta circūspectio: tāqz oīuz (vt ait apl's) debitor⁹ (ut deor⁹ certe: ꝛ grecor⁹: nobis extitit necessaria. Que si affuit glia in altissimis deo sit: vobis aūt pax īmixta gaudio: nobis vō deuotionū viax aliqđ suffragiū. Sed si minime: venia via ne ꝓuemur: rogam⁹: Valete

Capitulũ primũ in quo tracat̃ de diuisione toni in cõmuni: ⁊ quid sit tonus quo ad primũ modũ: ⁊ quid sit semitonus minor ⁊ maior.

Tonus igit̃ ꝓprie duplex est. Primo ꝓut ex duobus semitonijs integrat̃. Secũdo q₂ ex vna specie diapẽte cũ vna diatesserõ simul iuncta incorporat̃. Primo itaq₂ mõ quedã dicit̃ positio ꝓpriã habẽs formã in sexgoctaua ꝓportione existẽs / ꝯsonantiãq₂ faciẽs terminis ꝯstituta. Uel dr̃ vnius soni intercapedo ad aliũ sibi ꝓpinquũ in sexgoctaua exñs ꝓportõe q̃ ꝯsonantiã facit. Huiusmodi eni p̃mi modi q̃tuor / tm̃ toni denoĩatione differẽtes in manu guidonis reperiunt̃: scilicet. vt. re / re. mi / fa. sol / sol. la. Hec enĩ maneries toni nõ solũ (vt Boetius: ocĩq₂ alij musici referũt) in minorẽ semitonũ ⁊ maiorẽ tanq₂ in partes eius integrales diuisibilis est: verũetiã in nouẽ comata diuidi põt tanq₂ in partes eius minores: nõ q' vnũquodq₂ eiusdẽ sit quãtitatis cũ coma p̃cedẽs suũ imediate sequẽs in aliquo excedat: quẽadmodũ tonus p̃cedẽs suũ imediate sequentẽ vno comate excedit q' ⁊ i monochordo p comata bñ diuiso manifeste patet. ¶ Semitonus vo minor est distãtia a sono ad sonũ sibi ꝓpinquiorẽ in quatuor comata diuisibilis ꝓpriã hñs formã ꝯsonantiãq₂ faciẽs terminis ordinata: velut mi. fa. Hic semiton' minor dr̃: nõ q' toni diuisi sit dimidiũ: sed q' ad integritatẽ dimidij nõ puenit. ¶ Ipsa enĩ semitoni imp̃fectio a practicis tm̃ cantorib' et nõ theoricis parũ ꝯsiderat̃: qm̃ maxime est speculatiua: ⁊ ab eis valde aliena: s₃ sicut illis laboriosa: intellectuq₂ difficilis: ita theoricis vtilis iocũdaq₂ est. Semiton' aũt maior est quoddã interuallũ vnius soni ad aliũ sibi ꝯuenientẽ: quinq₂ comata virtualiter ꝯtinens: suã formã habens dissonantiãq₂ ob eius maioritatẽ faciens extremitatibus constitutã. ¶ Hic semitonus maior per se: ⁊ ꝓprie minime cãtatur.

¶ Qualiter aũt ⁊ quibus dimensionibus nouẽ comata in tono / in semitono minori quatuor: in maiori vo quinq₂ inueniant̃: quomodoue vnũquodq₂ precedẽs / suũ imediate sequẽs in aliquo excedat / in nostro libello (quẽ medullã tritici appellamus) reperitur.

¶ Capitulũ secundũ: in quo demonstrat̃ esse inter fa. bmoll' ⁊ mi. ħ. duri semitonum maiorem.

Q₂ aũt illa quãtitas inter fa. ⁊ mi. ꝯstituta maior sit semitonus / in presentiaꝝ ꝯgrua rõne oñdere decreuim'. Cõstat enĩ in tasta manus videl₃ a. la. mi. re. illas tres notas esse eq̃les: hoc est sub eadẽ lr̃a codẽq₂ in pũcto locatas. In b. fa. ħ. mi. vo due lr̃e / cũ prima q̃ mollis dr̃ / fa. iungit̃: cũ secũda vo mi. collocat̃. Ille tres in c. sol. fa. ut. etiã eq̃les sunt. Sed sic est q' nota mi. in tasta: videlicet alamire ⁊ fa. in b. molli: semitonũ faciunt minorẽ: q₂ mi. fa. q̃tuor comata virtualiter ꝯtinentẽ: re. vo in eodẽ alamire: ⁊ mi. in ħ. mi. (vt oibus notũ est) tonũ ꝯstituũt: q₂ re. mi. nouẽ comata virtualiter habentẽ. Seq̃t̃ ergo ipsam notã mi. in ħ. duro altiorem esse p quinq₂ comata ipsa nota fa. in. b. molli existente. Silr̃ fa. b. mollis ⁊ sol. i c. sol. fa. ut. tonũ efficiũt: q₂ fa. sol / mi. vo in ħ. duro: ⁊ fa. i c. sol. fa. ut. semitonũ faciũt minorẽ. Ergo fa. bmoll': ⁊ mi. ħ duri semitonũ maiorẽ q̃nq₂ comata virtualiter habentẽ ꝯstituũt. ¶ Patet ergo notã. fa. b. mollis inter duo mi. esse locatã / facientẽ semitonũ minorẽ cũ mi. iferiori eiusdẽ ꝓprietatis / cũ superiori vo mi. alterius ꝓprietatis semitonũ maiorẽ. Mi aũt ħ. duri inter duo fa. locatũ esse videmus: quoniã cũ inferiori fa. alterius proprietatis: maiorem semitonum constituit cum superiori vo fa. eiusdem proprietatis semitonum minorem.

¶ Capitulum tertium: in quo ponimus tres regulas siue conditiones valde necessarias: q̃bus manus guidonis iperfecta pfici habet

¶ Circa q̃s prius sciẽdũ est: q' ois ꝯsonãtia est admittẽda oisq₂ dissonãtia p se euitãda: ⁊ de duab' ꝯsonãtijs melior est semp eligẽda: quã ob cãm si ex mi ħ. duri in aliquo cãtu dissonãtia sequat̃: illud mi. est euitandũ: ⁊ fa. ħ. mollis admittendũ. Quũ vo ex illo fa. melior q̃₂ ex mi. ꝯsonãtia sequat̃: semp est eligendũ ipsũ fa. Si vo dictũ fa. malã ꝯsonantiã: vel nõ tã bonã fecerit: tacendũ esse dicimus: et mi. ħ. duri ꝯcinnandũ: hec vo nõ solũ de mi. ħ. duri: aut de fa. b. mollis intelligimus: verũetiã de quolibet mi. ꝓprietatis nature: ⁊. b. moll' atq₂ de fa. ꝓpetatis nature ⁊. ħ. duri faciendũ esse cẽsemus. Cũ igit̃ mi. naturale ꝓprietatis nature ⁊. b. mollis dissonantiã: aut nõ tã bonã ꝓduxerit ꝯsonãtiã: tũc fa. accidẽtale ibi ꝓnunciandũ erit. Silr̃ si fa. naturale ꝓpetatis nature: ⁊ ħ. duri discrepantiã fecerit: vel nõ tã bonã ꝯsonantiã abijciendũ: ⁊ mi accidẽtale eligendũ erit. Tales eni dissonãtias ipsa guidonis manus p se euitare nõ valet cũ tale mi. accidẽtale ⁊ fa. nõ habeat: ideoq₂ imp̃fecta dici põt. ¶ Ad hoc igit̃ vt p̃fecta efficiat̃ tres regule siue ꝯditiões valde necessarie nobis sup̃sũt subtili' dicẽde q̃ ad eius p̃fectionẽ reqrunt̃. ¶ Prima igit̃ regula siue ꝯditio necessaria ẽ / q' sicut mi. ħ. duri acutũ: cui' vt. in. g. hr̃ sub se habet bfa. cuius vt. in f. ꝯsistit: ita necesse ẽ q' ħ. durũ g̃ue cuius vt. est i gama qõ g. dr̃: habeat sub se bfa. cui' vt in f. collocet̃. ¶ Itaq₂ sicut ꝓprietas b. mollis est in natura acuta ita ⁊ in graui esse debet p̃ncipiũ. Itaq₂ man' guidonis hoc mõ fiet. F. vt / g. re. vt / a. mi. re / b. fa. ħ. mi / c. solfaut / d. lasolre in qua tasta / proprietas. b. mollis grauis apposita terminat̃. Disposita hoc mõ manu guidonis / talis dispositio naturalis appellabit̃: qm̃ voces ita disposite sunt: vt post duos tonos indiuisos: semitonus minor semper sequat̃: cũ vox humana hoc naturalr̃ appetat: sed hoc in eadẽ ꝓpetate intelligendũ esse iudicamus. ¶ Illa vo tasta v₃. f. vt. retro pollicem in iũctura ponet̃ sup̃ma / q̃ retropollis dr̃: qm̃ retro pollicẽ situat̃. ¶ Secũda vo regula siue ꝯditio necessaria est / q' sicut. b. naturale hñs fa. supra se: habet aliud ħ. ꝯtinẽs mi. qõ mi. p spaciũ semitoni maioris excedit illud fa. Ita necesse est q' ois lr̃a ordinis hñs fa. supra se habeat litterã sibi similem ꝯtinentẽ mi. distantẽ p semitoni maioris iteruallũ: ⁊ sũt due lr̃e nãles fa. habentes: videlicet. c. f. ⁊ quẽadmodũ b. habẽs fa. dr̃ molle. ħ. vo hñs mi. durũ: ita ⁊ p̃dicte lr̃e naturales / dicent̃ molles: accidẽtales vo mi. ꝯtinẽtes: dure dicent̃. ¶ Oẽ ergo. c. accidẽtale cũ suo mi. supra c. naturale exñs: habebit suũ vt. in oi a. naturali: oẽ vo f. accidẽtale cũ suo mi. supra f. naturale exñs: hẽbit suũ: vt in oi d. nãli: excepto in. d. supra acuto: vbi vt. nõ posuim' ne in ifinitũ ꝓcedam'. Ut. igi i. a. g̃ui exñs ẽ / p̃mi ordinis accñl' origo: cui' finis ẽ tertiũ f. accidẽtale. ¶ Tertia ⁊ vltia regula siue ꝯditio necessaria est / q' sic. ħ durũ naturale hñs mi. sub se habet aliud b. cõtinẽs fa. cũ quo semitonũ maiorẽ facit: ita necesse est / omnẽ litterã naturalẽ / habentẽ mi. sb se / hr̃e eandẽ lr̃a₃ / fa. ꝯtinentẽ / distantẽ semitono maiori: ⁊ in manu guidonis due tm̃ sũt lr̃e naturales mi. ꝯtinẽtes: videlicet a. ⁊ e. ¶ Et quẽadmodu₃ ħ. naturale hñs mi. dr̃ durũ: ⁊ b. sub se exñs / fa. continẽs: dr̃ molle: ita ⁊ p̃dicte due lr̃e naturales dicent̃ dure: accidẽtales vo fa. ꝯtinẽtes / molles dicent̃. ¶ Oẽ igit̃ a. accidẽtale cũ suo fa. sub a. naturali existẽs / suũ vt. habebit in e. accidẽtali. Oẽ aũt e. accidẽtale cũ suo fa. habebit suũ: vt. in b. molli. ¶ Et qm̃ origo: videlicet vt. huius ordinis accidẽtalis est supra originẽ p̃mi ordinis accidentalis semitono minori distãs: ideo hic ordo secundus appellabit̃: finis cuius ordinis erit quartũ. g. ¶ Patet igit̃ q' quemadmodũ. b. fa. ordinis nãlis ipsos tonos videl₃. a. ħ. in duos semitonos diuidit: sic. a fa. secũdi ordinis accidentalis diuidit in duos semitonos illos tonos naturales. g. a. ⁊ eadem quantitate. e. fa vt. eiusdem ordinis accidentalis tonos. d. e. naturales diuidit. ¶ Et sicut ħ. mi. ordinis nãlis tonos. b. c. naturales in duos semitonos separat: sic. c. mi. primi ordinis accidentalis illos tonos naturales in duos semitonos separat: videlicet. c. d. similiter. f. la. mi. eiusde₃ primi ordinis accidentalis illos tonos naturales in duos semitonos: videlicet. f. g. diuidit. ¶ Disposita igit̃ hoc mõ manu guidonis perfecta dicet̃: quoniã quẽlibet eius tonũ ab altero accidentaliũ reperimus esse diuisu₃ / qua diuisione omne instrumentum perfectum diuisum esse debet. ¶ Hec igitur manus taliter p̃fecta tribus diapason vnoq₂ tono concludit̃. ¶ Cetera vo que circa hanc manum sic perfectam contingere possent / diligenti indagatori relinquimus. ¶ Oia enim predicta subiecta patefaciet figura. In qua hoc aduertendum est q' littere ⁊ denominationes notarũ ordinis nãlis formabunt̃ nigro colore: lr̃e vo ⁊ denoĩationes notarum earum ordinum accidentalium primi videlicet ⁊ secundi exarabuntur minio.

Dispositio ordinis nãlis cũ additõe ꝓprietatis b. moll' i nã g̃ui	Dispositio p̃mi ordinis accidẽtalis.	Dispositio s̃cdi ordinis accidentalis	Denoĩatiões tastarum nostre manus perfecte.
Addita			F. ut.
F. ut.			g. re. ut.
Additũ.			A. mi. re. ut.
g. re. ut			b. fa. ut.
additũ			ħ. mi. re.
A. mi. re.	ut.		c. sol. fa. ut. re.
addita		c. mi.	d. la. sol. re. fa. ut. mi.
b. fa.		ut.	e. fa. vt.
ħ. mi.	re.		e. la. mi. sol. re.
additũ			f. fa. ut. sol. re.
c. sol. fa. ut.		re.	f. la. mi.
additũ.	C. mi.		g. sol. re. ut. fa. la. mi
d. la. sol. re.	fa. ut.	mi.	A. fa.
		E fa. ut.	A. la. mi. re. sol. ut.
e. la. mi.	sol. re.		b. fa. sol. ut.
F. fa. ut.		sol. re.	ħ. mi. la. re.
	F. la. mi.		c. sol. fa. ut. la. re.
g. sol. re. ut.	fa.	la. mi.	c. mi.
		A fa.	d. la. sol. re. fa. ut. mi
A. la. mi. re.	sol. ut.		e. fa. ut.
b. fa.		sol. ut.	e. la. mi.
ħ. mi.	la. re.		F. fa. ut. sol. re.
c. sol. fa. ut.		la. re.	f. la. mi.
	C mi.		g. sol. re. ut. fa. la. mi.
d. la. sol. re.	fa. ut.	mi.	a. fa.
		E fa. ut.	A. la. mi. re. sol. ut.
e. la. mi.	sol. re.		b. fa. sol. ut.
f. fa. ut.		sol. re.	ħ. mi. la. re.
	F. la. mi.		c. sol. fa. la. re.
g. sol. re. ut.	fa.	la. mi.	c. mi.
		A fa.	d. la. sol. fa. mi.
A. la. mi. re.	sol. ut.		e. fa.
b. fa.		sol. ut:	e. la. sol.
ħ. mi.	la. re.		f. sol.
c. sol. fa.		la. re.	f. la.
	C mi.		g. la.
d. la. sol.	fa.	mi.	
		E fa.	
e. la.	sol.		
		sol.	
	F. la.		
		G la.	

¶ Quartũ cap̃lm in quo de reliq̃s specieb' sb breuitate tractat̃: ⁊ in quo quedã nr̃e additões ꝯtinent̃.

¶ Tertia duplex est. s. p̃fecta ⁊ imp̃fecta. Perfecta q̃ in musica diton' siue bitonus aut diatonus appellat̃. Est distãtia duos tonos virtualit̃ ꝯti

nens:ꝛ sunt d:re:vz/ut.mi.fa.la. Impfecta dr̄ illa intercapedo/q̄ tonū vnū cū semitono minori cōprehendit: ꝛ etiā due sunt.f. re.fa/mi.sol. Hec
enī in musica semiditon⁹ vel triētoniū cōiter vocat̄:qm̄ triū semitonoꝝ capax ē. Quarta sil'r duplex ē:vz pfecta ꝛ ipfecta. Perfecta (q̄ diatesserō
vel tessera dr̄:vel tetrachordū) ē spēs q̄ duos tonos ꝛ minorē semitonū virtual'r continet. Et nota q̄ vnaq̄q spēs minorē semitonū ꝯtinēs/tot
modis variat̄:quot interualla hz:qr semitonus minor:q interuallū hz ineq̄le:p alia interualla rotat̄: ꝓpterea diatesseron tres spēs tm̄ hz: qm̄
semitonus aut in medio aut in p̄mo:aut in tertio collocat̄ interuallo. Si i medio:p̄ma spēs dicet̄: velut.re.sol.si in p̄mo situat̄ interuallo: scd̄a
spēs erit sicut mi.la. Si aūt i tertio locet̄ int̄uallo:tertia spēs erit veluti ut.fa. Impfecta duplex ē.s.ipfecta supfluitate:et ipfecta diminutione.
Impfecta supfluitate q̄ triton⁹ appellat̄:ē quātitas tres tonos pfectos ꝯtinēs:et ē inuariabilis:qm̄ semitono caret minore:et i manu guidonis
in q̄tuor locis reperit̄:vz a lr̄a.f.ḡui vsq ad.♮.durū acutū:et a b.molli acuto vsq ad e.acutū:et in coꝝ octauis. Hic enī triton⁹ de se discrepan-
tiā in aio auditoris generat:et hoc intelligēdū ē cū direct⁹ indiuisus et simplex fuerit:qr cōpago nr̄i corporis musicali coaptatione coniūcta post
duos tonos nāl'r semitonū minorē deposcit:sz si post tertiū tonū semiton⁹ minor sequat̄:triton⁹ cātari pōt:cū nō sit simplex. De q̄rta ipfecta di
minutione hic ptrāsim⁹. Quinta duplex ē:vz pfecta et ipfecta. Perfecta q̄ ꝓpe diapēte vel pēta:aut pētacordū vocat̄:tres tonos cū semitono
minore virtual'r continet:q̄ q̄tuor modis fit:qm̄ q̄tuor interualla hz:et p ꝯn̄s q̄tuor spēs erūt. Pria spēs/minorē semitonū:i scd̄o hz interual
lo:et erit re.la. Secūda spēs/semitonū in p̄ma distātia hz:vt in mi.mi. Tertia spēs/semitonū in q̄rto spacio hz veluti/fa.fa. Quarta spēs
hz semitonū in tertia intercapedine sicut ut.sol. Impfecta duos tonos et duos semitonos ꝯtinet:q̄ in manu guidonis in quatuor locis repit̄:
vz a.♮.duro ḡui vsq ad.f.eiusdē nature:et ab e.ḡui vsq ad.b.molle acutū et in coꝝ octauis. Hec q̄nta/tritonus eq̄pollēs appellari pōt:qm̄ ab
eo tritono/comate vno superat̄. De sexta pfecta et ipfecta:et de septima:breuitatis cā hic nihil dicim⁹. Nobis igr̄ supest de octaua tanq̄ pfe
ctissima:excellētissimaq spēꝝ:quā greci diapasson appellāt aliq̄ disserere. Numerus igr̄ octauus plen⁹ et pfect⁹ dr̄:qr oīuz ꝯtinēs ē:nā totus
concēt⁹/octovocib⁹ ꝯcludit̄/ꝯgruo ordie deductis. Diapasson enī grece/p totū:vel de toto latine dr̄:qm̄ tota musice differētia in ea virtual'r cō
tinet̄:atq tota vis pēdet harmonie. Includit eni virtual'r vnisonū/semitonū miorē et maiorē:tonū:semiditonū:ditonū:diatesserō:tritonū: dia
pēte:cū q̄ pores vsq ad diatessrō inclusiue replicant̄. Hoc itaq mō/ipsa diapasson cōplet̄. Post ipsam vo fm antiquos reiteratio semp fit/q̄pro
pter ꝯcludim⁹ totū corp⁹ musice:vnā esse diapasson:q̄(vt dixim⁹)octo vocib⁹ ꝯstat. Hec spēs eq̄sona dr̄:qr vox octaua eque videt̄ sonare cū p̄-
ma:sicut vnisonus:sz in acumine tm̄ ꝛ ḡuitate differūt. Dicimus igitur q̄ diapasson ē quedā spēs pfectissima et eq̄sona:in ꝓportione dupla
exn̄s:p̄mo diuisibilis in speciē tessere et pēte:tanq̄ in partes eius itegrales:i q̄ tota musice differētia ꝯtinet̄:atq tota vis pendet harmonie.

Capitulū quintū in quo de varietate ipsius diapasson ꝛ quot sunt tractatur.

Nunc aūt qualiter species diapasson variant̄ q̄ ꝓprie toni vocant̄:ꝛ quot sunt dicendū est. Octauus sonus silis est p̄mo: ꝛ ita lr̄a octaua
silis p̄me sp est. Ipsa.n.diapasson duob⁹ secat̄ modis. Primo p mediū vz in duas partes eq̄les. Hoc igit̄ mō eā diuidendo/ipsius q̄rta lr̄a cū in
feriori lr̄a diatesseron:cū superiori vo/diapēte semp facit. Et qm̄ diapente(vt diximus)q̄tuor iterualla habet q̄tuor modis variabit̄:ꝛ p ꝯn̄s q̄-
tuor species diapasson in hac diuisione erūt. Secūdo vo mō p tria diuidit̄:ꝛ in hac diuisione species pente:inferiorez obtinebit locū:tessera vo
superiorē:qm̄ q̄nta vox cū p̄ma diapēte efficit:cū octaua diatesserō:sicq in hac diuisione etiā q̄tuor modis ipsa diapasson variat̄: ꝓpt̄ eandē rōnē
superi⁹ dictā. Cōcludim⁹ igit̄ ex dictis ipsaz diapasson octenis modis esse faciendā:q̄uis septē tm̄ habeat iterualla:qr ipsa in eodē situ duob⁹ va
riat̄ modis:vt in hoc pz exēplo. Linea iter d.ḡue:ꝛ d.acutum in duo diuidēdo:facit q̄rtā speciez ipsi⁹ diapasson. Per tria vo facit q̄ntā:ꝛ ita
octo species diapasson tm̄:specie differentes sunt. Ex dictis igit̄ istud notandū est:q̄ sicut p̄mus sonus ꝛ octauus in acumine tm̄ ꝛ grauitate
differūt:ita dici debet:q̄ due lr̄e siles p octauā distātes/in eodē:vz in acumine tm̄ ꝛ ḡuitate differāt:qr iter eas alia differentia dari nō pōt:ꝛ iō p̄-
mū g.qd̄ supra gama(qd̄ g.dr̄) p octauū distat:acutū eē dicim⁹ ꝛ nō ḡue:sicuti multi asserūt:qm̄ eadē rōne p̄usq gama aditū eēt p̄mū a.dicebat̄
graue:secundū vo acutū:q̄propt̄ dicimus/q̄ sicut in omni instrumento/inferior sonus est origo nature grauis:ita sua octaua origo et principiū
erit nature acute:ꝛ quemadmodū de sonis diximus:ita ꝛ de litteris cum quibus iungunt̄:affirmandum esse iudicamus.

Sextum capitulum in quo de octo specierum diapasson collocatione tractatur.

Ostensa speciei diapasson variatione atq multiplicatione/reliquū est de specierū diapasson collocatione ptractare. Prima igit̄ species dia-
passon est ab a.ḡui:vsq ad a.acutū:quā ipsa lr̄a d.ḡuis/in diatesserō ꝛ diapente diuidit:ipsam cordā p mediū partiendo:qr.d.ḡue cū a. inferiori
diatesserō:cū supiori vo.a.diapente efficit̄. Habebit igit̄ hec species p̄mā diatesserō re.sol.p̄māq diapēte re.la.qm̄ semiton⁹ vtriusq speciei/ in
secūda collocat̄ itercapedine. Secūda species diapasson est a ♮.duro ḡui vsq ad ♮.durū acutū cuius cordā e.ḡue in duas partes eq̄les diuidit:
e.igit̄ cū.♮.ḡui diatesserō facit:cū acuto vo/diapente. Hēt ergo hec species secundā speciem diatesserō mi.la.ꝛ secundā diapēte mi.mi. qm̄ semi
tonus vtriusq/in p̄mo collocat̄ spacio. Tertia species diapasson a lr̄a c.ḡui fit vsq ad c.acutū:cuius cordā/f.in duas partes eq̄les diuidit/faciēs
cū.c.ḡui diatesserō:cū acuto vo diapente. Habet ergo hec species tertiā diatesserō:vt.fa.ꝛ tertiā diapente fa.fa.qm̄ semiton⁹ diatesserō:i tertio
collocat̄ interuallo:ꝛ semiton⁹ ipsi⁹ diapente in quarto. Quarta species diapasson q̄ est vltia/diuisa p mediū/fit a lr̄a d.ḡui vsq ad d.acutū:cui⁹
cordā g.acutū p mediū diuidit:sicq g.acutū cū d.ḡui pentā:ꝛ cū d.acuto tesserā facit. Habet igit̄ hec species p̄mā diatesserō ꝛ q̄rtā diapente: qr
semitonij ipsi⁹ tessere i secūdo iteruallo:ꝛ ipsi⁹ pēte/in tertio situat̄ spacio. Et sic hec species a p̄ma diapasson satis differt. Hoc eteni mō corda
p mediū diuisa:q̄tuor species diapasson tm̄ inuenient̄ diuersificate. Uerū si ipsa diapasson p tria diuidat̄:alie q̄tuor species diuerse a p̄dictis in-
uenient̄ ꝓpt̄ q̄tuor interualla ipsi⁹ pente. Semitonus enī in his rotat̄ sicut in supradictis. Un̄ sciendū est q̄ vna eadēq species diapasson fm va-
rietatē diuisionis/suā diatesserō:ꝛ suā diapēte habebit sub ꝛ supra. Nā si diuidat̄ p duo/tessera inferiorē locū:penta vo supiorē obtinet. Si vo
in tres ptes diuidat̄ eq̄les:pēta inferiorē:tessera vo supiorē locū possidebit. Quinta spēs diapasson a lr̄a d.ḡui vsq ad d.acutū ē:q̄ si in tres ptes
eq̄les diuidat̄:a.acutū cū d.ḡui diapēte fac̄/cū acuto diatesserō. Habet igit̄ hec spēs p̄mā speciē diapente in iferiori loco:p̄mā vo diatesserō in su-
periori:ꝛ in hoc a p̄ma diapasson satis differre cognoscit̄:q̄uis ambe ex eiusdez specieb⁹ forment̄. Sexta diapasson est ab e.ḡui vsq ad e.acutū.
eā igit̄ p tria diuidendo:q̄nta lr̄a ipsi⁹ scz ♮.durū acutū/cū e.ḡui/secundā diapente cū e.acuto/ secūdā diatesserō facit:ꝛ in hoc/ a secūda diapassō
differt. Septia diapasson est ab.f.ḡui vsq ad.f.acutū:diuidendo eā in tres partes eq̄les:q̄nta igit̄ lr̄a eius vz.c.acutū cū.f.ḡui/tertiā diapēte:cū
f.acuto/tertiā diatesserō ꝯstituet:ꝛ ita a tertia diapasson differt. Octaua q̄ vltia est/fit a g.acuto vsq ad.g.supraacutū:cuius q̄nta lr̄a vz d.acutū/
cum.g.acuto quartā diapente cum g.supraacuto/primā diatesserō cōponit:ꝛ in hoc a quarta satis differre cognoscitur. Cognita igit̄ collocatio
ne specierū diapasson:ex quibus toni proueniunt:videndum est quid sit tonus:ꝛ quot existunt:quomodoq formentur.

Cap. vij. quo ad scd̄m modū:ꝛ quot toni huius scd̄i modi sint:ꝛ quō forment̄:ꝛ q̄l'r cātari debeāt:vz p b.molle vel p.♮.durꝫ.

Toni inquantū ad secundū modū(vt boetius refert)ex specieb⁹ diapasson existūt. Cū igit̄ ois species diapasson ex octo vocib⁹ ꝯstās/pfectis
sima p̄ncipalisq dicat̄:qr totā vim musice oēsq eius differentias virtual'r ꝯtinet(vt dixim⁹)ꝯcludim⁹ oēz tonū(vt pfectus dicat̄)octo tm̄ vocib⁹
ꝯstare:eo q̄ numerus octau⁹ plen⁹ ꝛ pfect⁹:totū ꝯtinet/ ꝛ totus ꝯcentus octovocib⁹ ꝯgruo ordine deductis ꝯcludit̄:vt in caplo.iiij.dixim⁹:iōq
ton⁹ sic diffiniri pōt: Q est quoddā modulatōis corp⁹ ex vna penta ꝛ tessera octo vocib⁹ formatū/atq in ꝓportiōe dupla exn̄s:in quo oēs ꝯsona
tiarū differentie qb⁹ oīs cātus regit̄/virtual'r ꝯtinent̄:ꝛ breui⁹. Tonus ꝓpe: vna specierū diapasson incorporat̄. Quicq̄d igit̄ pfectionis in dia-
passon inuenit̄/in tono pfecto repiri dz. Qm̄(vt dixim⁹)tonus pfectus nec plus nec min⁹ dz ꝯtinere q̄ nā diapason reqrit:qr si plus ꝯtinebit vt
volūt nōnulli:q tono auctentico vnā sub finali notā addunt:placali vo vnā supra q̄ntā vz supra diapente/erit nō pfectus:sz ipfectus supfluitate:
si vo minus octo vocib⁹:erit ipfect⁹ diminutione. Apud veteres q̄tuor toni tm̄ fuere:quoꝝ p̄mus ꝓthus:secūdus deutherus:terti⁹ tritus:q̄rt⁹
vo tetrach⁹. Moderni aūt octo tonis vtunt̄ dr̄ntib⁹:qm̄ octo species diapasson differentes(vt dictū est)inueniunt̄:ex qb⁹(sicut iā dixim⁹) ipsi to
ni ꝓueniūt:atq ex eisdem specieb⁹:vz diapente:ꝛ diatesserō formant̄:ex q̄bus ipse diapasson. Et sunt q̄tuor lr̄e finales:in qb⁹ oīs tonus siue
cātus regularit̄ terminat̄:vz.d.e.f.ḡuia:ꝛ g.acutū:q̄uis in alijs etiā lr̄is cā euitādi:mi.vel fa.accidentalia:vel meliorem ꝯseq̄ndi ꝯsonantiā finiri
liceat. Quemadmodū igit̄ diapasson dupl'r ꝓpe diuidit̄:vz in duas partes:vel in tres eq̄les:ita duplex est tonus vz autenticus.i.auctoralis:siue
magister:vt dicunt modeni:ꝛ placalis.i.collateralis:siue discipulus. Placalis dr̄ ille cuius finalis cū q̄rta sub se exn̄te:diatesserō:cū q̄nta vo su-
pra se:diapente ꝯstituit:ꝛ sunt q̄tuor:videlicet secūdus:q̄rtus:sext⁹:ꝛ octauus. Isti q̄tuor placales ex illis q̄tuor p̄mis diapasson p mediū di-
uisis incōparant̄. Nā secundus tonus ex p̄ma specie diapasson integrat̄:cuius extremitates sunt.a.d.ḡuia:ꝛ a.acutū. Quartus tonus ex
secūda diapasson ꝯstituit̄:cuius extremitates sunt.♮.durū e.ḡuia:ꝛ ♮.durū acutū. Sextus tonus ex tertia diapasson incorporat̄:cuius extre
mitates sunt c.f.ḡuia:ꝛ.c.acutū. Octauus tonus ex q̄rta diapasson format̄:cuius extremitates sūt d.graue.g.ꝛ.d.acuta. Toni aūt auten-
tici dicunt̄:q supra finalem omnia habent:hoc est:cuius q̄nta supra finalem cum ipsa lr̄a finali diapente:ꝛ cū octaua supra finalem diatesserō con
stituit:q etiā q̄tuor sunt:vz:p̄mus:tertius:q̄ntus ꝛ septim⁹. ij.enī ex q̄tuor vltimis speciebus diapasson per tria diuisis incorporantur. Quoniaz
primus tonus ex q̄nta diapasson format̄:cui⁹ extremitates sunt.d.graue.a.ꝛ d.acuta. Tertius tonus ex sexta diapasson constituit̄:cuius ex-
tremitates sunt.e.ḡue.♮.durū:ꝛ e.acuta. Quintus tonus ex septima diapasson format̄ : cuius extremitates sunt.f.ḡue.c.ꝛ f.acuta. Septi
mus tonus ex octaua diapasson integrat̄:cuius extremitates sunt.g.d.acuta:ꝛ g.supraacutum.

Ex his igr̄ patet/litterā finalem in tonis placalib⁹ quartū locū obtinere:in autenticis vo p̄mū:hoc est inferiorem. Ex dictis ergo in p̄n̄ti et
in caplo imediate p̄cedenti intelligit̄:q̄ qlibet tonus excepto secundo:qr rōne pfectionis eius nō dz ꝓuenire ad b.fa.♮.mi. (vt superius dixim⁹)
dz cātari p ♮.durū inquantū ipse tonus incorporatus sit ex diapasson:diuidenda in tres partes eq̄les:qm̄ qlibet tonus in suo ꝓgressu/rōnabili⁹
ꝛ suauius ḡdit̄ p illas notas modulando:q̄ bāc diapasson formāt:ex q̄ ipse ton⁹ incorporat̄ siue integrat̄/q̄ p alias notas ex qb⁹ nō format̄. Nā

note ex qbus formant species tonoꝝ.s.diapente ⁊ diatesserõ/sunt ꝓprietatis nature/⁊.♮.duri:qḋ speculãtibus notũ est:ergo ⁊c. Rõne tñ par/tium integraliũ in q̃s pmo ipsa diapasson scꝫ.f.f.diuidit/qntus tonus:⁊ sextus p b.molle cãtari debent:q: si linea int.f.gue ⁊.f.acutũ exñs p me/diũm diuidat:in ipso sectionis medio.b.molle erit:qḋ cum.f.gui diatesserõ:⁊ cum.f.acuto diapente facit:⁊ hoc mihi sũmope placet. ¶ Et qm̃ supradictum est tritonũ esse euitandũ:q: de sua nã dissonantiã generat:maxie cum imediatus:indiuisus:⁊ simplex fuerit: notandũ est Q: cũ can tus a lr̃a.f.vsq̃ ad.b.fa.♮.mi.ascenderit:⁊ post in dictuꝫ.f.prius redierit q̃ ad.c.ascenderit:p primũ.b.hoc est p.b.molle oĩno cantari dꝫ. ¶ Et si post notã in.b.fa.♮.mi existentẽ/a littera.a.vsq̃ ad.c.gradatim ierit:tunc illa nota in.b.fa.♮.mi.ante.a.eodem modo cantabit:dummodo in illo.a.adminus due note fuerint:⁊ maxie si inter illas notas in.a.existentes pausa fuerit:q: si vna tñ esset:p.♮.durum totum modulabit vt hic.

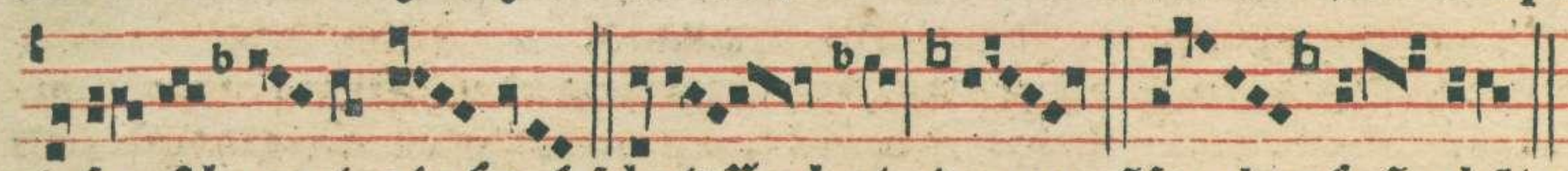

Per.b.molle etiã cõiter cantabit:cuꝫ cant⁹ a lr̃a g.vel ab.a.vsq̃ ad.b.fa.♮.mi.ascende/rit:si post hoc prius in.f.descẽderit q̃ ad.c.ierit:dummõ iter.b.⁊.f.rõnabilis distinctio nõ fuerit:q: si aliq̃ rõnabilis distinctio iterfuerit: sepe ac cidit q: p.♮.durũ cantet. Circa qḋ/multas alias regulas cãtoribus multũ necessarias ponere possem⁹:sꝫ breuitatis cã/succincte ptrãsim⁹:maxie qm̃ in nr̃o libello medulle tritici eas ad satietatem inserim⁹. ¶ Secunda regula est:cum in.b.fa.♮.mi.p.b.molle cantat:deinde cãtus vsq̃ ad.e. ascendit:tunc ad tritonum euitandũ e.molle hoc est fa.accidentale oĩno cantabit:si post notã in dicto.e.existentẽ prius in bfa♮mi.redierit q̃ ad f.ascenderit. Etiã hoc mõ cantabit si post.e.in.d.tm̃ descendat:⁊ post hoc ad.f.gradatim eatur:dũmodo in.d.ad minus due note fuerint:sꝫ ille ascensus a lr̃a d.vsq̃ ad.f.p secundum e.hoc est p.e.nãle.dicendo mi.cantetur.si vo in d.vna nota tm̃ fuerit p.e.nãle totum moduletur vt hic.

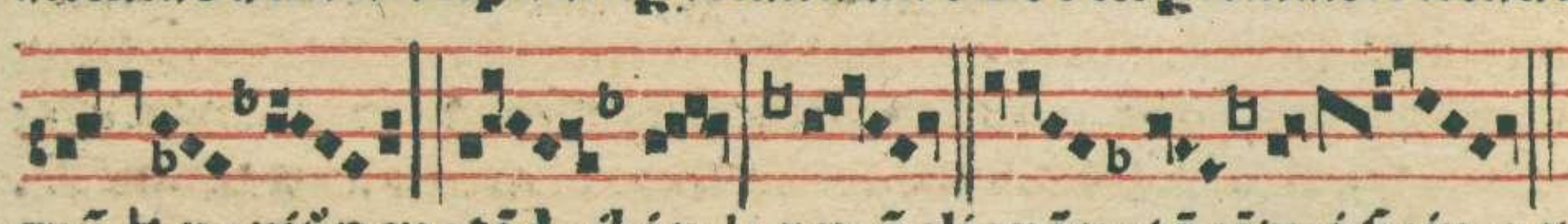

Et nota q: quẽadmodũ in b.fa.♮.mi.hoc signũ.b.ponit.cuꝫ aliq̃ nota p.b. molle cãtari debet:ita in.a.⁊ in.e.illud idẽ signũ ponendũ esse dicim⁹: qm̃ a.accidentale.⁊.e.necesse fuerit modulari. Silr̃ sicut in.b.fa.♮.mi.hoc si/gnũ.♮.ponit denotãdo ibi p.♮.durũ aliquã notã cãtari:sic in.c.⁊ in.f.illḋ idẽ signũ vel hoc ✗ ponẽdũ erit:cũ eis p secundũ.c.⁊ secundũ.f.neces se fuerit modulari. ¶ Hos supradictos singulos octo tonos boeti⁹ ꝓprijs noibus appellat. Vñ dicit: Quilibet tonus quo vnaq̃q̃ gens mag gaudebat:illius gentis noie:ipse tonus appellatus est:ideo pmus tonus dori⁹ vocatus est:qm̃ dorici eo delectabant. ¶ Secundus vo tonus cũ sub dorio collocatus est/hypodorius nũcupatus est. ¶ Tertius tonus phrigius vocatus est:q: apud phrigios habebat in vsu:⁊ qm̃ quart⁹ to/nus sb eo ꝯstat/hypophrigi⁹ noiat⁹ est. ¶ Quint⁹ ton⁹ lidi⁹ vocitat:qm̃ i lidia maiori cũ gaudio frequẽtabat. ¶ Sext⁹ vo hypolidi⁹ dr̃:qm̃ sb li dio collocat. ¶ Septim⁹ ton⁹ ꝓpo noie caret:sꝫ qm̃ iux̃ lidũ posit⁹ est:mixolidi⁹ est appellat⁹. Octau⁹ vo q: ẽ sub eo/hypomixolidi⁹ est dictus.

¶ Capitulũ.viij.de distinctionib⁹ grãmaticalib⁹ quantũ ad musicã.⁊ de distinctoib⁹ tãtũmodo musicalib⁹ q̃s vulgo pausas noiam⁹.

¶ Nunc aũt dicendũ est/qbus in locis/tonoꝝ distinctiões sunt ponende:q̃ nõ ad placitũ tm̃:sed rõnibus firmissimis collocãde atq̃ figurande sunt:cum p eas tonoꝝ spẽs atq̃ neumaꝝ differentie cognoscant:sed anteq̃ ad eiuꝫ pfectã cognitionẽ pueniri possit/hic aliq̃ grãmaticalia neces se ẽ pponere:q̃ q̃uis aliene artis videant/discipline hui⁹ musical' nr̃e tñ ꝓprijssima sũt. Nã liberales artes nõ sibi adinuicẽ inimicant: sed ꝯuica rie sunt:⁊ vna/alterius soror sũmope ꝯcors. ¶ Prius igit videndum est:qd sit positura. Positura est fm̃ isidoꝝ q̃dã figura ad distinguendoꝫ sen sus p cõmata:cola ⁊ periodos:q̃ dum ordine suo apponit:lectionis siue sniẽ sensum nobis oñdit. Dicit positura q: punctis positis ipsa vox p diuisionis iteruallo deponit. Ipsa eni positura triplex est. Prima dr̃ distinctio:secũda media distinctio:tertia vltima distinctio. ¶ Prima posi tura vel subdistinctio est ipsum cõma qḋ particula mẽbri siue articulus:aut paruũ mẽbrũ sniẽ dr̃. Cõma eniꝫ in oȯne tunc fit:cum nec pfecta est ꝯstructio:nec pfecta snia. Ubi eni in ꝓnunciationis initio pars sensus nondũ plena est:⁊ tñ respirare oportet:fit cõa.i.particula sensus. Me/dia distinctio est colon. Colon grece latine mẽbrũ dr̃. Colon eni fit cum pfecta est ꝯstructio sꝫ nõ pfecta snia. Colon ex vno vel plib⁹ comatib⁹ ꝯstituit. Ubi ergo snia sensum pstat:sed de sniẽ plenitudine aliqd deficit:colon dr̃. Ultima distinctio/periodus vocat. Dicit aũt a peri qḋ ẽ cir cum:⁊ odos qḋ est cantus:q̃si circularis ⁊ pfectus cantus. Et iḋ fm̃ isidoꝝ vltima distinctio est:q̃ totã oȯnis sententiã claudit. Fit itaq̃ qñ p/fecta est ꝯstructio ⁊ snia. Dr̃ eni ex plibus mẽbris ipse piodus.i.extrema sniẽ clausula:cuius partes sunt comata ⁊ cola:quoꝝ diuersitas pũctis in loco diuerso positis demõstrat. Proprie igit periodus distinctio vocat.i.disiũctio:q: integrã separat sententiã. Exẽpli grã: Q: si nolueritis ⁊ me ad iracundiã ꝓuocaueritis. Ecce cõma. Gladius deuorabit vos. Ecce colon:qḋ ex duob⁹ ꝯstat comatibus. Quia os dñi locutũ est. Ecce periodus.i.sniẽ terminatio. Aliq sic exponũt:p cõmata.i.p minores decisiones:vt hic. Uocabit nomẽ eius admirabilis ꝯsiliarius:deus fortis. Per cola.i.p maiores decisiones:⁊ p clausulas quasdã:ex duobus vel plibus dictionibus ꝯstantes:vt hic: Dereliq̃runt dñm: blasphemauert scm̃ israel:abalienati sunt retrorsum. His quoad grãmaticã dictis supest dicere de distinctiõib⁹ ad musicã ptinentib⁹. Egre eni music⁹ qlibet/distinctiones musicales posset locis ꝯgruis collocare:nisi prius distinctiones ad sensum cantionũ ptinentes/pfecte cognosceret. Positura igit musicalis siue tonoꝝ distinctio est quedã ꝓ interuallo vocis depositio ipsaꝫ neumã:siue spẽs ex qbuꝫ toni formant/magna cũ rõne terminãs:aut in plures partes diuidens virgula figurata.vel dr̃ neume vel spẽꝝ terminatio:siue suarũ partiũ diuisio vel pausatio virgula signata. Hec distin ctio duplex est:vꝫ pfecta ⁊ ipfecta. Perfecta est totius ⁊ integre neume terminatio:in ꝓprijs spẽi atq̃ spẽꝝ extremitatibus tonos formantiũ. hoc est in ꝓpo finali:vel in tenore legitime situata. Impfecta vo est pausatio ipsam neumã pfectã in plẽs partes diuidens. Tonoꝝ eni spẽs per distinctiones cognoscere:tonos vo p spẽs iudicare necesse est:q̃obrẽ sine distinctionũ rõne/pause in cãtu nõ ponant. Signa q̃ neumas siue spẽꝫ inter se distinguere hñt/sunt virgule:p spacia ⁊ lineas ptracte:q̃ pause ꝓpe vocant. Et iõ vbicũq̃ pause rõnabilit sunt posite/ibi ne cantet mone mur. In oi eniꝫ loco tonoꝝ/licet fieri distinctio:in quo ipsi toni inchoare pñt. Nullus aũt cantus siue tonus/supra suũ ꝓpriũ tenoreꝫ incipere debet:⁊ p ꝯñs:nullus tonus placalis in tenore sui autentici cantũ inchoat. Ex dictis ꝯcludimuꝫ/quẽlibet tonũ siue autenticũ siue placalẽ: duaꝫ hr̃e lr̃as:in qbus ꝓpe atq̃ pfecte neumaꝝ distinctiones frequenti⁹:rõnabiliusq̃ ⁊ terminari ⁊ collocari debent:q̃ sunt lr̃e finales atq̃ tenores. In alijs etiã lr̃is inter finales.s.et tenores exñtib⁹/distinctioneꝫ fieri pñt:illa tñ excepta/q̃ imediate supra finalẽ existit:in q̃ nunq̃ aut raro distin ctio fit. Et qm̃ fm̃ aliquos autentici/in lr̃a imediate sub finali collocata/descẽdere ⁊ incipe valent:iõ in eadẽ lr̃a positura fieri licet. ¶ Quintus vo tonus ⁊ suus placalis vꝫ sextus:nec inchoatione nec distinctione ibi vtit:depositione aũt sic. Placales vo qm̃ ad eoꝝ pfectionẽ sub finali in alijs tribus notiꝫ congruũ est descendere:iõ in eisdẽ/inchoationes ⁊ diuisiones habeãt supra tenores aũt cantuũ nunq̃ distinctõẽs aut raro fiãt sed in octaua supra finalẽ sic/⁊ hoc in autenticiꝫ intelligendũ est. Uerũtamẽ qlibet ton⁹ in suo finali ⁊ in suo tenore/plẽs distinctõẽs hr̃e debet po tius q̃ in alijs locis. Distinctiones tñ pfecte circa pncipiũ cantus mediũ ⁊ finẽ decenti⁹ ⁊ frequenti⁹ collocent. Sed vt positure musicales quo ad ea q̃ de positurꝫ grãmaticalib⁹ ꝯgrue adinuicẽ applicent talia subinferim⁹ vꝫ: Cũ in oȯne nec ꝯstructio nec snia fuerit pfecta:⁊ tñ respirare oportet:tũc ibi distictio siue pfecta siue ipfecta fiat:sꝫ remota.a.lr̃a finali hoc mõ vꝫ: Q: si distinctionẽ pfectã fecerim⁹:i tenore ꝓpo collocem⁹:⁊ hoc tã in auctenticis q̃ in placalib⁹ intelligat. Si vo oȯnis ꝯstructio ipfecta extiterit:tũc neume clausula in q̃rta supra finalẽ ꝯstituẽda erit:et hoc cũ cant⁹ autẽticus siue placalis vꝫ secũdus ⁊ sext⁹ fuerit:etiã neume positura oĩuꝫ placaliũ in q̃rta sub finali ponet:si oȯniꝫ positura ipfecta fuerit. Si aũt oȯnis ꝯstructio fuerit pfecta sꝫ non snia:ibi etiã siue pfecta siue ipfecta distinctio oĩno figet:nõ lõge:sed ꝓpe finalẽ:sic/vt si neume clausula pfecta fuerit:in ꝓpo finali ꝯstituet. In secũdo vo tono ⁊ in sexto:nõ solũ in finali:sed etiã in tertia supra finalẽ:q̃ est tenor coꝝ: apte pfe cta pausatio põt collocari. Si aũt ipfecta fuerit nueme disiũctio:tũc in ꝓpinqori lr̃a sub finali collocanda est positura:⁊ hoc tam in autẽticis q̃ in placalib⁹ intelligat: ⁊ etiã in tertia supra finalẽ:si tonus autenticus fuerit vel etiã placalis:vꝫ q̃rtus aut octau⁹. In tertia sb finali/oẽꝫ placales toni suas distinctiõeꝫ hr̃e pñt:dũmodo(vt dictũ est)oȯnis disiũctio fuerit colon. Cũ vo oȯniꝫ ꝯstructio pfecta fuerit ⁊ snia:tũc neume clausu la ꝯgrue ꝯstituat pfecta:hoc est in tenore ꝓpo vel in finali. Supra vnicã attamẽ dictionẽ:vel sillabã aut litterã:vna neuma etiã ꝓlixa siue pfecta siue ipfecta:aut plẽs esse pñt:exultationẽ siue letitiã denotantes:⁊ p ꝯñs plẽs distictõẽs ibi facere licet:veluti i kyrieleison ⁊ in alleluia ⁊ i ꝯsilib⁹

¶ Capitulũ nonũ de tenore.

¶ Tenor est positio inchoationis seculoꝝ.q̃libet igit lr̃a in q̃ seculoꝝ habet inceptionẽ dr̃ tenor. Tenor ergo hoꝝ triũ tonoꝝ autenticoꝝ:vꝫ pmi:qnti ⁊ septimi:est qnta lr̃a supra finalem. Tenor vo alteri⁹ autentici vꝫ tertij: est sexta supra finalem:vt hic.

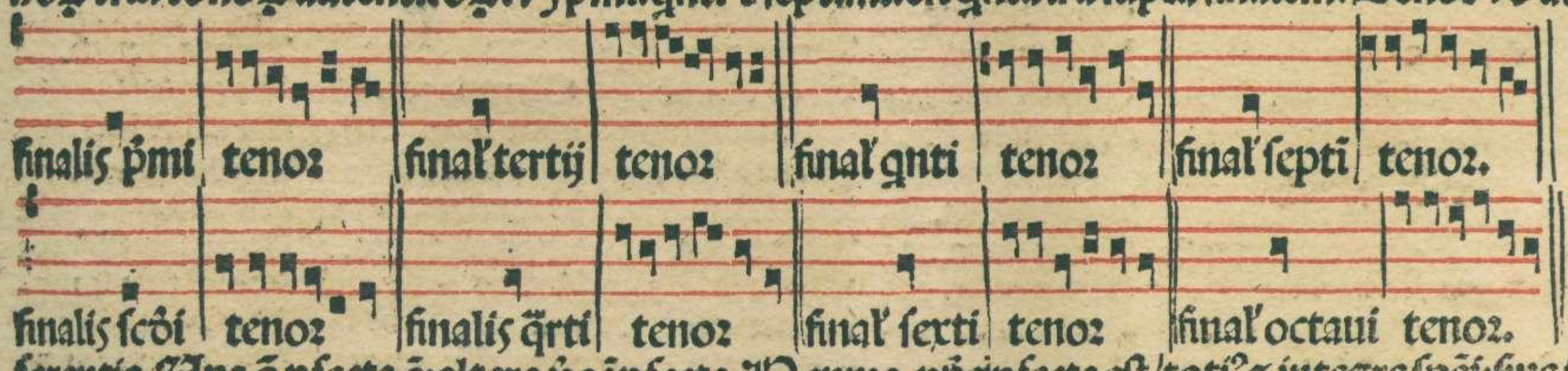

¶ Tenores duoꝝ placaliũ:videlꝫ secũdi ⁊ sexti ẽ ter tia lr̃a supra finalẽ:tenoreꝫ vo quarti toni ⁊ octaui est quarta littera supra finalem vt hic.

Cap.x.de neumis tonoꝝ.

¶ Neuma fm̃ papiã est parꝫ cãtilene q̃ fit de gemina tiõe phtongoꝝ. Dicim⁹ aũt neumã esse in duplici dif ferentia. Una q̃ pfecta ẽ:altera vo ipfecta. Neuma ꝓpe pfecta est/toti⁹ ⁊ integre spẽi:siue spẽꝝ/tonos formãtiũ exornatio/ex pluriũ phtongoꝝ ꝯiũctõẽ legitie ꝯstituta:atq̃ in ꝓpo finali:siue i tenore finalit terminata. Neuma vo ipfecta ẽ partis siue partiũ eaꝝ spẽꝝ decoratio ex sonoꝝ co/pulatõẽ ꝯgrue deducta. Ex ptactis igi pꝫ quẽlibet tonũ suas ꝓpas hr̃e neumas ab alioꝝ tonoꝝ neumis distictaꝫ.

¶ Ca.xj.ḋ ꝓpetatib⁹ tonoꝝ

¶ Propriũ est oib⁹ tonis autẽticis a lr̃a finali:celeriter:hilariter:et frequent ad suos ꝓpos tenores ascẽdere. Propriũ ẽ etiã:vt in eis tenoribus sepe distinctiones fiãt:et vt cãtus circa eos tenores:moras:circũflectionesq̃ suas faciãt. Propriũ vo est placalib⁹:vt circa finales et suos ꝓpos tenores:moras et circũflectiones freq̃nt efficiãt:distinctõẽs quoq̃ suas sepe in eis collocẽt:ꝓpriũ etiã eis ẽ q̃uit(raro tñ)ad tenores suoꝝ autẽti

coꝛum ascẽdere: z vt raro in eis distinctiones collocent.

Cap.xij. de q̃litatib⁹ cõib⁹ tonoꝝ/ put sũt iductiue diuersoꝝ effectuũ/ verbis tñ correspõdẽtiũ: z pmo.

De primo tono.

Quatuoꝛ illi toni: vz ptus: deuterus: tritus: tetrach⁹: q̃tuoꝛ cõplexiones hoies mouẽt. Vñ ptus flegmati dñat: deuterus vo colere: trit⁹ sã guini: tetrach⁹ aũt tardioꝛ melãconie. Doꝛi⁹ itaq3 q pm⁹ autẽticoꝝ ton⁹ dr: flegma mouet a sõno excitãdo. Hic eni ton⁹ viris igeniosis/ pclarisq3 ppe cõpetit: q cũ ex cibi/ aut alicui⁹ alteri⁹ accidẽtis iductcõe flegmate aliq̃lr ĝuant/ pmo tono ꝯcrepãte alleuiant. Hic etiã ton⁹/ luminoso soli cõparat/ z ab eo sole tenet/ z regit cũ iter oẽs tonos/ pncipatũ teneat/ velut sol iter oẽs planetas. Et quẽadmodũ sol/ humida exsiccat: z noctis tenebras fugat/ ita hic ton⁹ pigritiã/ tristitiã/ stupoꝛẽ/ ꝯfusionẽq3 sõni/ q ex tristitia/ ob flegmatis motionẽ puenit/ celerit expellit. Hic eniz tonus dicit mobilis/ z habilis ad oẽs affectus. Verba eni iocosa/ lepida/ siue faceta: huic tono maxie ꝯuenire assignamus.

De secũdo tono.

Secũdus ton⁹/ q hypodoꝛi⁹ vocitat: ꝯtrario mõ se hz: qm̃ somnũ lenẽ/ z q̃etũ iducit. Nã mos erat pythagoꝛicis: vt cũ ꝯtinuas curas i som/nũ ꝯuerterẽt: hypodoꝛio vterent: vt eos lenis/ z q̃etus sõnus capet: qm̃ (vt ait boeti⁹) tota cõpago aie/ z coꝛpis nr̃i/ musica coaptõe ꝯiũcta est: z sicut se hñt coꝛpis affect⁹: ita quoq3 pulsus/ coꝛdis motib⁹ incitant. Et idẽ dicit tauronomitanũ iuuenẽ/ tertio tono fuisse incitatũ: secũdo vo tono sedatũ. Hic eni ton⁹/ miseris/ z pigris/ atq3 mestis ppe cõuenit. Hic etiã ton⁹ lune cõparat/ z ab ea regit: qm̃ sicut luna humida ẽ/ z oibus planetis iferioꝛ: ita hic ton⁹/ flebil' z ĝuis ẽ/ z oib⁹ alijs tonis iferioꝛ. Spãlit vo/ ẽ placabil'/ z depcatiu⁹/ qm̃ depcatio cũ humilitate z sepenumero cũ fletu fit. Verba igit mestitiã inducẽtia/ atq3 fletũ puocãtia/ necnõ z vba ab aliqbus angustijs/ siue calũnijs/ vel seruitute/ redemptionẽ/ vel liberationẽ significãtia/ huic tono ꝯueniẽter attribuẽda sunt.

De tertio tono.

Terti⁹ tonus/ q frigius appellat/ colerã mouet/ ad ira cundiã incitantẽ/ z puocantẽ: de quo dicit boeti⁹: Qui asperioꝛes sũt getarũ/ durioꝛib⁹ delectant modis: q vo mãsueti: mediocrib⁹. Hic eni to/nus/ marti attribuit/ z ab eo regit: qm̃ tot⁹ seuer⁹/ z icitatiuus est/ velut z mars. Nã sicut mars/ oia bona mundi/ sua iracũdia conat destruere: ita z hic ton⁹/ supbos/ iracũdos/ elatos/ crudeles/ z colericos/ q hoc tono maxie gaudẽt: z qb⁹ ppe cõpetit: ad iracũdiã z rixã/ celerit iducit. Hic eni ton⁹/ foꝛtes in sua pgressione habet salt⁹. Verba igit aspa/ siue de plĳs tpalit/ aut spũalr tractãtia: huic tertio tono rõnabilr sunt assignãda.

De q̃rto tono.

Quart⁹ ton⁹/ q hypofrigi⁹ dr ꝯtrario mõ se hz: qm̃ colerã mulcet. Mercuri⁹ eni (vt dr) hũc tonũ regit: nã hic ton⁹ adu/latoꝛũ ẽ: q vitiosos/ z sapiẽtes/ pbosq3 equo mõ collaudãt/ z etiã ad lamẽtũ/ z ad letitiã/ ad incitationẽ/ z ad sedationẽ facilit ꝯuertunt: q̃lis ẽ nã mercurĳ/ q cũ bonis bon⁹/ z cũ malis est pessim⁹. Dicit eni hic ton⁹ blãdus/ z garrulus (qꝛ vt dixim⁹) adulatoꝛib⁹ ppe cõpetit: qm̃ i pñtia vbis blãdis nos diliniũt: s3 in absentia pungũt. Et sicut mercuri⁹ iũctus cũ marte/ i aspectu quodã/ ita malus est velut ipse mars/ qꝛ ipse ense vulnerat: mercuri⁹ vo lingua: ita hic ton⁹ iũctus cũ tertio: tã dur⁹/ z seuerus erit sicut ipse/ terti⁹ ton⁹. Hic aũt ton⁹ videt eẽ lasciuus/ sine venustate: z q̃nq3 incitatiuus sm mixturã/ quã cũ suo autẽtico facit: spãlr vo est mitigatiuus. Verba igit blãditias/ ãmonitõcs/ mitigãtõs/ deceptões/ z detractões significãtia: huic tono legitie sũt ꝯfinia.

De q̃nto tono.

Quint⁹ ton⁹/ q lidi⁹ vocat/ sãguinis dñiuz obtinet. Hic eni ton⁹ ioui recte cõpat q hoies sanguineos/ beniuolos/ mites/ z iocũdos/ sua influẽtia facit/ cũ gaudiũ semp notet. Hic etiã ton⁹ a btõ augustino dr delectabilis/ hilaris et modestus: tristes et anxios letificãs/ lapsos/ et desperatos reuocãs. De hoc dicit boeti⁹ ꝙ lydĳ/ q maxie iocũdi sũt et leti/ hoc delectant. Verba igr gaudiũ/ siue letitiã denotãtia/ et alicui⁹ victoꝛie narratiua: huic tono sunt ꝯdonãda.

De sexto tono.

Sext⁹ ton⁹/ q hypolidius appellat: veneri attribuẽdus est: qm̃ sicut venus/ hoies pios/ et cito ad lachꝛymãdũ/ puccabiles sua influẽtia facit: ita hic ton⁹ ad lachꝛymas pias maxie ex deuotiõe/ pietare/ z ex letitia exhoꝛtas nos q̃nq3 iducit. Dr igr hic ton⁹ pi⁹/ et lachꝛymabil'/ illis ꝯgrue cõpetẽs/ q de facili puocant ad lachꝛymas/ maxie pias/ siue deuotas: et i hoc a secũdo tono satis differre dignoscit: qꝛ collachꝛymatio/ et fletus causatus a secũdo tono/ mestus est z angustiosus (vt ibi dixim⁹) hic vo pi⁹/ human⁹/ ac deuot⁹ existit suas etiã voces/ valde hr̃e debet coadunatas. Hic eni ton⁹ z suus autẽtic⁹ dif ferũt penes vocũ differẽtias: inferioꝛ eni vox/ nõ ita dulcis est/ nec suauis/ sicut acuta/ etiã i hoc differũt/ qꝛ ille letus/ et iocũdus dr: hic vo lachꝛymabilis. Verba igit pia/ et deuota/ et cito ad lachꝛymandũ/ ob deuotionẽ/ cõpassionẽ/ vel letitiã inducẽtia: huic tono ppꝛie apponenda sunt.

De septimo tono.

Septim⁹ ton⁹/ q mixolidi⁹ vocat/ suo modulo melanconiã mouet. Nã hoies quos saturn⁹ sua influẽtia tristes: remissos/ siue lẽtos facit: hic ton⁹ sua harmonia ad mediũ icitat/ z adducit. Habet eni mixolidi⁹ partẽ lasciuie z iocũditat/ ptẽq3 incitatõis/ varios hñs salt⁹/ z moꝛes adolescẽtie repñtãs: q̃pꝛopt melãconie dñiuz tenet. Et qm̃ hic ton⁹ circa melãconiã vsat: iõ saturno attribuit. Verba igr q̃ tertio tono/ q̃rto z q̃nto: silr z octauo cõpetũt: p pte huic tono ꝯtribui pñt: silr z vba q̃rimoniã ppe significãtia/ quã ob cãm/ q̃rilosus hic dici põt.

De octauo tono.

Octauus ton⁹/ q hypomixolidi⁹ nũcupat⁹ est: melãcoliã mouet/ quẽadmodũ su⁹ autẽtic⁹: nã hoies tristes/ atq3 lentos modulo suo ad mediocrẽ leticiã adducit: nõ irritãdo/ s3 letificãdo. Hic eni ton⁹ celo stellato/ siue firmamẽto ppe attribuit: qm̃ sup oẽs tonos/ quãdã hz insitã dulcedinẽ cũ venustate/ z imunis est ab oib⁹ vitiosis q̃litatib⁹/ q̃ de cã oi negocio ꝯuenit. Nõnulli dicũt ipsũ/ gloꝛiaz repñsentare. Hic q̃dẽ ton⁹ a scõ ambꝛosio dr suauis/ et moꝛat⁹. Viris discretis/ et subtili igenio pfũda speculãtib⁹ hic ton⁹ ꝯgrue cõpetit. Verba igr de reb⁹ pfundis et celestib⁹ tractãtia huic tono assignari incõgruũ nõ est. Dicit hic ton⁹ depcatiu⁹: et exoꝛatiu⁹/ quo vtẽdũ est maxie quom aliquã felicitatẽ/ siue gloꝛiã etiã cũ lachꝛymis aliq̃n cupim⁹ obtinere. Ex dictis igr cõparatõib⁹/ et auctoꝛitatib⁹ patet/ vnũquẽq3 tonũ diuersã ab altero hr̃e q̃litatẽ. Necesse eni ẽ oẽs has q̃litates in vbis magna cũ discretõe/ subtiliterq3 indagari/ et inuenire. Adeo ꝙ q̃litas vniuscuiusq3 toni rõnabilit fine quoꝛũcũq3 vboꝝ sit pportionata: sic tñ ꝙ q̃litas toni cũ maioꝛi pte q̃litatis vboꝝ teneat semp ꝯfoꝛmari. Attamẽ nõ est iterdictũ docto: ac practico cõpositoꝛi aliquã pticulã vboꝝ neumizare iuxta q̃litatẽ suã/ q̃uis maioꝛ pars vboꝝ cãtionis foꝛet alteri⁹ q̃litatis. Vnusq̃sq3 ergo per has satis (vt videtis) rite cãtare/ cõponereq3 cupiẽtib⁹ putiles ac necessarias rões foꝛmationũ/ neumaꝝ/ distictionũ/ et tenoꝝ q̃litates cões d qb⁹ sup⁹ sufficiẽter disseruim⁹ cant⁹ cognoscere potit: ac de nouo alios recte cõponere/ z min⁹ bñ cõpositos coꝛrigere/ habita tñ pri⁹ ipsoꝝ cantuũ bona practica. De diuersis vo tonoꝝ pgressionib⁹ breuitatis gr̃a ptrãsim⁹: q̃s i nr̃o libello medulle tritici/ deo ꝯcedẽte ad plenũ ponem⁹.

Presbyteri Joãnis petri Mãteĳ carmẽ.

Diuinos quicũq3 sonos ratione requiris
  Cũ ppꝛia mõstrat hoc gradualis opus.
Ex re nomẽ hẽt: nã/ q oꝛdine singula tradat
  Ista suo: in pꝛima fronte libellus adest.
Seu nocturna voles modulari siue diurna:
  Hoc erit e libꝛo cura laboꝛq3 breuis
Addo tonos/ addo diatesseron ac diapẽte/
  Queq3 loco in musis nomina dura carẽt.
Deniq3 non disces tm̃: vt peccata reprẽdas:
  Sed cantus facias ptinus ipse nouos.
Quid precĳ qd habere pus ĝuitate neqbas/
  Nũc tam sũma leuis: q̃sq3 vt habere q̃at?
Quid qd Bꝛugensis cantoꝛũ maximus oẽs
  Vanas aut nihil sustulit inde notas?
Ergo cupis voces q̃sq3 depꝛomere sanctas:
  Sollicito facere hoc absq3 laboꝛe potes.

Tabula pro graduali.

Dñica.j.in aduentu 1
Dñica.ij.in aduentu 2
Dñica.iij.in aduentu. 4
Feria.iiij.quatuoꝛ tpm 5
Feria.vj.quatuoꝛ tẽ. 7
Sabbato quatuoꝛ tẽ. 8
Dñica.iiij.de aduentu 14
Dñica ifra oct.nat.dñi. 15
Dñica infra oct.epi. 29
Dñica.ij.post epi. 31
Dñica.iij.post epi. 33
Dñica.iiij.post epi. 33
Dñica.v.post epi. 33
Dñica in.lxx. 35
Dñica in.lx. 38
Dñica in.l. 40
Feria.iiij.cinerũ 24
Feria.v. 47
Feria.vj.et Sabbato 48
Dñica.j.in.xl. 49
Feria.ij.scõe hebdõe 53
Feria.iij. 55
Feria.iiij.quatuoꝛ tẽ. 56
Feria.v. 59
Feria.vj.quatuoꝛ tẽ. 60
Sabbato quatuoꝛ tẽ. 61
Dñica.ij.in.xl. 56
Feria.ij. 64
Feria.iij. 66
Feria.iiij. 67
Feria.v. 68
Feria.vj. 69
Sabbato 70
Dñica.iij.in.xl. 72
Feria.ij. 74
Feria.iij. 76
Feria.iiij. 77
Feria.v. 79
Feria.vj. 80
Sabbato. 82
Dñica.iiij.i.xl. 83
feria.ij. 85
feria.iij. 86
feria.iiij. 88
faria.v. 90
feria.vj. 91
Sabbato. 93
Dñica i passiõe 95
feria.ij. 97
feria.iij. 99
feria.iiij. 100
feria.v. 102
feria.vj. 103
Sabbato 103
dñica i palmis. 105
feria.ij. 118
feria.iij. 120
feria.iiij. 122
feria.v. 120
fer.vj.i parasce. 134
Sabbato scõ 146
Dominica re/surrectionis 155
feria.ij. 156
feria.iij. 158
feria.iiij. 159
feria.v. 161
feria.vj. 163
Sabbato 164
Dominica in octaua pasce 166
Dñica ij.p⁹pa. 167
Dñica iij.p⁹pa. 168
Dñica iiij.p⁹pa. 170
Dñica.v.p⁹pa. 171
Fer.ij.z.iij.in Letanijs maioꝛib⁹ 173
In festo ascẽ. 174
Dñica infra octauã ascẽsionis 176
Sabbo pẽth. 178
Dñica pẽthe. 179
feria.ij.pẽth. 180
feria.iij. 181
feria.iiij. 182
feria.v. 183
feria.vj. 183
Sabbato 184
De trinitate 186
dñica.j.p⁹ pẽ. 188
In festo coꝛpoꝛis christi 189
dñica.ij. 190
dñica.iij. 191
dñica.iiij. 192
dñica.v. 193
dominica.vj. 194
dñica.vij. 196
dñica.viij. 197
dñica.ix. 197
dñica.x. 199
dñica.xj. 199
dñica.xij. 200
dñica.xiij. 203
dñica.xiiij. 203
dñica.xv. 204
dñica.xvj. 204
dñica.xvij. 205
Feria.iiij. mensis septembꝛis 207
Feria.vj. 208
Sabbato 208
dñica.xviij. 309
dñica.xix. 210
dñica.xx. 211
dñica.xxj. 211
dñica.xxij. 214
dñica.xxiij. 215
dñica.xxiiij. 217

Tabula p sanctuariorũ ordinẽ mẽsiũ.

Januari⁹
Circũcisio dñi 27
Oct.sci stephãi 27
Oct.s.ioãnis 27
Oc.scõꝝ inocẽ. 27
Epiphania dñi 27
Felicis i pincis. 222
Marcelli paꝑ 222
Prisce virg. 222
Fabiani z se. 222
Agnetis virg. 222
Emerẽtiane v. 222
Cõuersio pau. 222
Agnetis scõo 223
Februarius
Purificatio marie virginis 223
Agathe virg. 229
Valẽtini pr̃sbri 230
cathedra petri 231
Martius
Gregoꝛij pape 233
Bñdicti abb. 233
Annunciatio marie virginis 234
Apꝛilis
Tyburtij z va. 235
Geoꝛgij mar. 235
Marci euãg. 225
Vitalis mar. 235
Maius
Philippi z ia. 235
Inuẽtõ crucis 236
Monice 237
Joãnis ante poꝛtam latinam 238
Inuẽ.michael 238
Goꝛdiãi z epi. 238
Nerei z soci. 238
Potẽtiane v. 238
trãsla.frãcisci, 238
Urbani pape 238
Junius
Marcellini z s. 238
Primi z feli. 239
Barnabe apl̃i 238
Basilidis z so. 238
Antonij ꝯfes. 238
marci z mar. 239
Geruasij z p. 239
Joãnis bapti. 239
Joãnis z pau. 242
Leonis pape 242
Petri z pau. 242
Cõme.pauli 244
Julius
Visitatio ma. 245
Processi z m. 245
Oct.pe.z pa. 245
Septẽ fratrũ 245
Praxedis v. 245
Marie mag. 245
Apolinaris 245
Abdõ z sennẽ 245
Augustus
Petri advin. 245
Stephãi paꝑ 245
Trãsfigu. dñi 245
Sixti z so. 247
Donati epĩ 247
Cyriaci z so. 247
Laurẽtij mar. 247
Ipoliti z so. 249
Assũptio ma. 249
Oct.s.laurẽ. 250
Agapiti mar. 251
Timothei z so. 251
Bartholo.ap. 251
Augustini epi. 251
Decollatio ba. 252
September
Natiuitas ma. 252
Nicolai d tol. 254
Goꝛgonij m. 256
Prothi z hia. 256
Exaltatio cru. 256
Nicomedis 257
Matthei ap. 257
Cosme z da. 257
Michael ar. 257
October
Frãcisci ꝯfes. 259
Calixti pape 260
Luce euange. 260
Simonis z iu. 260
Nouẽber
Omniũ scõꝝ 260
Quatuoꝛ co. 260
Martini epi 260
Cecilie virgis 260
Clemẽtis pa 260
Andree apl̃i 229
December
Cõceptio vir. 220
Lucie virg. 222
Thome apl̃i 222
Natiuitas dñi 16
Stephani ptho. 21
Joãnis apl̃i z euãgeliste. 23
Sanctoꝝ innocentium 24
Thome archiepiscopi. 25

Tabula pro cõmuni sanctoꝛum.

Cõe vni⁹ apl̃i 261
Plimoꝝ aploꝝ 261
Uni⁹ mar.põti. 266
Uni⁹ mar.ñ põ. 267
Cõe tẽpoꝛe paschali. 274. et 276
Cõe plimoꝝ m. 277
cõe vni⁹ ꝯfes.põ. 297
Uni⁹ ꝯfes.ñ põ. 307
Cõmune virg. 309
In dedicatõe ec. 321
Pro moꝛtuis 325
Misse votiue
In cõmemoratione beate virginis. 330
De trinitate 186
De spũ sancto 179
De scã cruce 236
In solẽnitate iconie saluatoꝛis 2 5
Sequẽtie p annu
De natiuitate dñi: due sequentie 358
In die pasce 358
Alia de pascha 359
In die pẽthe. 361
Infra oct.pẽth. 363
De coꝛpe xpi 364
De assũp.vgi. 368
In cõme.v.ma. 371
De aplis 372
De martyrib⁹ 373
De scõ frãcisco 375
De s.augustio 376
De scõ nicolao de tollentino 378
Asperges. et Vidi aquam 217 et 381
kyriale siue cãtoꝛinũ
Finis tabule. 331

Dñica.j.de aduétu. I

Introitus.

Ad te leuaui aníma
meaz: de⁹ meus i te
ꝟi do nó eru beſcá neqz irride
ant me ínimici me i ten̄ vniuer
ſi q te expectát nó ꝟfun dent. ps
Uías tuas dñe demóſtra mihi ⁊ ſe
mitas tuas edoce me ℣. Glia

Quo finito: repetit introitus
Ad te le. ⁊ iſte mod⁹ repetēdi
itro. huaꝫ p totū an-
nuz: cū dō
Gla poſt
itro. ēt in
feſtꝫ dup.

Uníuer sí q te expectát Ps
nó cófúndét dómine
v. Ui
as tuas dñe
notas fac mí hi t
se mitas tu as edoce me
Alle luía v.
Oste dénobís do mine miseri

.II.

cordiã tu azt salutaſ̃ tu

uzda no

bis. Offe. Ad te do mi ne

le uauia nimã meã deus me9 i

te qui do ñ eru besca: neqꝫ irride

ãt me inimici me i teni vniũ

si q te expectãt ñ confundent Oomi.

nus dabit benignita tẽ: ⁊ ter

Dñi. ca. ij. in ad uẽtu: intro

ra nr̃a da bit fructũ suuz.

P Opul⁹ sy ō ecce dom in⁹ ve

ni et ad saluãdas gẽtes ⁊ auditã

fa ciet dom in⁹ gloz i ã̄ voc̃ sue

in letitia coz dis vestri. ps̃ Qui

regis israel itẽ de q̃ deducis velut

.III.

Hra
oue ioseph ℣. Hlia. dua. Ax syō
spe cies decoris eius
de us manife ste ve
niet. ℣. Aōgrega
te illi sctōs eius q
ordinauerūt testa
mētū e ius sup sacrifi

recte quam beatum deū pereant: neq; nauci
modo locuti sumus tum denique cum corpus
isset inchoauit neq; n. esse rec
maiorē: sed nos multa incōsideran
mus: deus ātet ortu et uirtute āt
imū eūq; dominū atq; ipantē obe
rpi: idq; monitus tali quodā ē mō
næ ididua ē: & quæ sp uniusmōi suiq;

qđ nentiq; credēdū ē. Eū. subaudi aīum.
rpibꝫ ab aīa tribuit. Notāndē. mūdus iq;
ē. i. aīam Materia, materiā dicit quā plato

cia. Allelúia.

℣. Leta tus sũ i his q dicta

sũt mi hi i do mũ do

mini i bimus. ℣f. Oe⁹ tu

q̃ tẽs viuifi cabis nos

z plebs tua leta bi t in te: o/

stẽde no bis domi ne misi

.IIII.

cozdiã tu am⁊ salutare tu ũ oa

Lo.

no bis. Hierusalẽ surge⁊

sta i excelso⁊ vi de iocũditatẽ q

Dñica. iij. de ad uẽtu: intro.

veniet ti bi a deo tu o

Gaude te i dño semp

ite⁊ dico gaudete: modestia vra

nota sit omnib⁹ homini b⁹ dñs

ppe ẽ. nihil sollicíti si tis sz i

om ni oza tio ne petitiões vestre

ínotescát a pd deũ ps Et pax di

q exupat omnẽ sensũ custodiat

cozda vĩa ⁊ itelligẽtias vĩas Ola

Ora.

Qui sedes dñe sup cherubin

excita potẽtiã tuam ⁊

℣. veni ℟. Qui re gis israelitẽ

dẽ q ædu cis velut ouẽ io

seph. ℣. Al

leluia ℟. Excita

do mine potẽtiaz tuã et ve

ni vt saluos faci as

Alijs temporibus à supradictis. Ad Vesperas dicitur Antiphona de Tempore, vel de Sanctis, ut in Ordinario & Hym. dicuntur quæ hic notantur. Capitulum & Hym. dicuntur quæ hic notantur. Capitulum & Hym. dicuntur quæ hic notantur. in Proprio de tempore, pro Officio Beatæ Mariæ Virginis, & pro Officio Defunctorum. Capitulum & Hym. dicuntur quæ hic notantur. rietate: quod & in Capitulis & Hymnis, & in Antiphonis ad Magnificat, & ad Benedictus, & ad Laudes, & in alijs similibus fe

as nos. Offe. Benedixi sti

omine ter rã tuaz auertisti

captiuitatẽ iacob remisi sti

iniqtatẽ ple bi tue. Ió ici

te pusillanimes ꝛ fortamini et

nolite timere ecce dẽs nr̃ veni

et ꝛ salua bit nos.

Feria iiij. quatuor tẽporum Intro

Rorate

Dómi
nes deos: quóniam non repéllet
is plebẽ suam, quia in manu eius
nes fines terræ, & altitúdines mõ
cónspicit. Qui fecit nos.
n ípsius est mare, & ipse fecit il-
dam fundauérunt manus eius.

VI.

ce li dñe ꝑ nubes pluãt iu

stũ: aperiat terra ⁊ germinet salua

tore. ℣. Et iustitia oriat simul

ego dñs creaui eũ. ℟. Elia.

Quicunq; vna ꝓphetia vel plures dicunt ante epla; ad oratiõ cuiusli-

bet ꝓphetie absolute dicit sacerdos orem⁹. si i ordine diaconat⁹ fuiat diacon⁹ flecta. ge. leuate. alioqn ipse sacerdos: Excepto q; in die parasceues ad oꝛonẽ ꝓ iudeis: ⁊ in sabbo sctõ ad oꝛonẽ post ꝓphetiã nabuchodonosoꝛ atq; in vigilia: ⁊ quatuoꝛ tpib⁹ penthe. nõ dr flecta. ge. Excepto etiã q; ad oꝛonẽ q̃. ꝓximo seq̃ vltimã ꝓphetiã dr dñs vobiscũ. sine flecta. ge. Qua oꝛone finita fiũt debite cõmẽo. Legunt aũt ꝓphetie sine titulo his trib⁹ tm̃ dieb⁹. s. i parasceue: sabbo scõ: ⁊ sabbo vigil. pẽthe. Oꝛem⁹. flec. ge. leoꝛo. Pia q̃s ops. ꝓphetia. lcõ isaie ppbe. In dieb⁹ ill' dixit isaias. ppba: Erit i. Qua finita dr sequẽs

Hr

Mollite poꝛtas ꝓncipes ve

stras ⁊ eleuamini poꝛ

te eternales introi

bit rex glorie

℣. Quis ascẽdet i mõtẽ dõ

mi ni aut qs stabit in lo

co sancto e ius in

nocẽs ma nibus et

mũdo corde

Hic dicit dñs vobiscũ sine flect. ge. oratio. Festina qs domie. Qui viuis epla lectio isaie p-phete: In diebus illis: Locutus est dñs ad achaz dicens. Qua finita dicit Ra.

VII

Propẽ ôñs oĩbꝰi
uocãtibꝰe uzoĩbꝰqiuo
cãte umiṽenta te.
℣. Laudẽ oñi
loq̃tur os meum et
bẽnedícat oĩs caro nomen
scñe ius. ℟. Ofozta míni

ti ã noli te ti mere ecce eniz

de⁹ no ster ꝛtribuet iudici

uz ipse ve niet vt saluos nos fa

Cō.

ci at Ecce vgo ꝯcipiet ꝛpa riet

fili uz ꝛwocabitur nomẽ e ius

hemanuel alle Post pasca lu ia. Feria sexta. intro- itus.

Prope esto domine ꝛtoēs vie

VIII

tue veritas initio cognoui de te

stimonijs tuis qa ī et'nū tu es

℣. Beati imaculati ī via q ambu

lāt i lege dñi. ℟. Ps. Q stēde no

bis dñe misicordiā

tu az salu tare tu

uzda nobis.

℣. Benedixisti do

mine terrā tu

az aũti sti

captiuitatē iacob. Offe. Deus tu con uertens. charta.iiij.

Lō.

Ecce dñs veniet ⁊ oēs scī ei⁹ cũ Sab bato itroi tus

eo ⁊ erit i die illa lux magna.

Veni ⁊ ostē de nob faciē tuā do

IX

mine q sedes sup cherubin ⁊ salui

e rim⁹ ps̃ Qui regis israel ite ̃de

q deducis velut ouẽ ioseph Glia

Oremus. flecta. ge. le-
ua. oz̃o. Deus q ꝓspi
cis. Qui viuis. ꝓphe
tia. j. lcõ. isaie ꝓphete
In diebus illis: Cla-
mabũt ad dn̄m. Qua
finita dicit Gradua.

Assũmo ce lo egres/

si o e ius ⁊ occursus

e ius vsq; ad sũmũ e ius

℣. Celi enar

rãt gloriã de

i ꝛ opera manuũ e

ius ãnũciat firma

mẽtum. Oremus. flec. ge. le. oro Cõ cede qs Pe eũd ppha. ij. lctõ isaie. ppbe dest a ꝛ inuia. Hec dic dñs: letabit Qua finita dr Gl

In sole po

suit tabnaculuz su um

ꝛ ipse tãq̃ spõs sus pcedẽs

3 thalamo suo.

X

℣. Aſſũmo ce

lo egreſſio e

íus ⁊ occurſꝰ e íus

vſq; ad ſũmũ eíus

Orem⁹. fle.ge.le oro. In dignos nos q̃s. ꝑ eũdẽ ꝓphia. iij. lcõ iſaie ꝓphe Hec dic dñs: Sup mõtẽ excelsũ aſcende. Qua finita dñ Gradu.

Omíne deꝰ virtu tũ ⁊querte

nos ⁊oſtẽde fa

cíẽ tuam ⁊ſal uí erímus.

℣. Excita do

mine poten tiã tuã et

ve ni vt saluos fa

cias nos

Orem⁹. fle. ge. le. oõ. Presta qs ops de⁹. P eũdẽ. pphetia iiij. lcõ isaie pphete. Hec dicit dñs: xpo meo cyro. Qua finita dñ Bñ.

Excita do

mine poten ti am tu am

ve ni vt

saluos fa cias nos.

XI

℣. Qui regis israelíten

de qui deducís velut

oue ioseph. q sedes

sup cherubín appa re

coꝝ effraym

bẽiamin ⁊ manasse

Oremus
fle. ge. le.
oꝛo Pre
ces ppli
tui. Qui viuis. pphia. v.
lcõ daniel pphe In dieb illꝝ angel
dñi descẽdit Qua finita dꝛi hymn

Benedictꝰ es domine deꝰ patrũ

nostroꝝ ℟. Et laudabil' ⁊ glorio
sus i secla ℣. Et benedictū nomẽ
glie tue qđ ẽ scm̃. ℟. Et laudabi
le ⁊ gloriosū i secla ℣. Benedict⁹
es i tẽplo scó glorie tue ℟ Et lau
dabil'. ℣. Benedict⁹ es sup thro
nū scm̃ regni tui. ℟. Et laudabil'

XII

℣. Benedict⁹ es sup sceptrū diui
nitatis tue. ℟. Et laudabilis. ℣.
Benedict⁹ es q sedes sup cherū
bin ītuēs abyssos ℟ Et laudabil'
℣. Benedict⁹ es q ambulas sup
pēnas vētoꝝ t sup vndas maris
℟. Et laudabil'. ℣. Benedicāt te

oês ãgeli ⁊ sãcti tui ℟ Ot laudẽt

te ⁊ glificẽt i secla ℣. Bñdicãt te

celi t're mare ⁊ oia q̃ ie is sũt ℟.

Ot laudẽt te ℣. Glia patri ⁊ filio

⁊ spiritui sãcto ℟ Ot laudabili ⁊

glioso i secula. ℣. Sic erat i p̃nci

pio: ⁊ nũc ⁊ sẽp ⁊ in secla seculoꝝ

XIII

amẽ. ℟ Ot laudabili ⁊ glorioso ĩ

℟e inci piť

secula. ℣. Bñdictꝰ es domine deꝰ

patrũ nostroꝝ. ℟. Ot laudabil' et

Hic dī Dñs vobiscũ. sine Fle. geoīo. Deꝰ q tribꝰ P. Epla ad thessalonicẽ. Frēs: rogamꝰ vos. Qua finita dī Tractꝰ.

gl'iosus ĩ secula. Qui regis

israel ītẽde q deducis

velut ouẽ ioseph. ℣.

Qui sedes sup cherubin

appare coꝝ effrem ben

iamin ⁊ manasse.

℣. Excita do mine

potẽtiã tuã et veni

vt saluos fa ci as nos.

Offe. Exulta sa tis fili a syon

ꝑdica filia ierusalem ec

XIIII

ce rex tuus venit tibi sãct⁹ ⁊ salua

Lõ

tor. Exultauit vt gigas ad cur

rendã viã a sũmo ce lo egressio

e ius ⁊ occursus eius vsq; ad sũ

Dñica iiij. i aduẽ. itro.

Rorate celi desu per. v. Ga. Pro pe est dñs. vij.

mũ e ius Alleluia

v. Veni domine et

noli tardare re laxa facino

raple bi

tue ísra hel. Offer.

Aue mari a gra

tia plena do mín⁹

te cũ bñdicta tu ĩ mulieri

b⁹ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ven tris tui.

alle Post pascha luia.

Notãdũ q; si vigil. nati. dñi venerit in dñica: totũ offm̃ misse fit de vigil' cũ cõme. dñice. Itẽ si festũ nat. ĩ dñi ca venerit. iiij. tpa celebrant ĩ penul tima hebda: q; tũc ĩ sabbo prio añ nat. offm̃ fit de vigil. Cõ. Ecce vir go ꝯcipiet vij. In vigil. nat. Intro.

XV

HOdie scie tis qa veniet do
min9 t saluabit nos t mane vide
bitis gliã ei9 ps Dñi ê tra t pleni
tudo ei9 orbis t ray t vniũsi qha
bitãt i eo ℣. Glia. Hi. Hodie scie
tis qa ve ni et do minus
t saluabit nos t ma ne vi

debitis gloriáe ius.

℣. Qui regis israel iten

de qui deducis

velut oue ioseph q

sedes sup cherubin appare

coram effrem

beniamin ⁊ manasse

Sequês alla ñ dñi nisi venerit vigil. i dñica.

Al

XVI

leluia ℣. Crastina di

e delebi ꝯ iniqtas terre:

ꝛ regnabit sup nos saluator mũ

di ℣. Offe. ollite por

tas pncipes vestras ꝛ e leua mini

porte e ternales ꝛ ītroi bit rex

glorie. ℣. Reuelabit

gloria dñi ⁊ videbit oīs caro

In natiui-
tate dñi in
prima miſ-
ſa Intro-
itus.

salutare dei nostri

Dñs dixit ad me: filius

meus es tu ego hodie genui te ps

Quare fremuerūt gētes ⁊ pplī me

ditati sūt īania. ℣. Gl'ia. Gra dua. Tecū

pncipi uz in di e virtu

XVII

tis tu e ſplẽdoꝛib⁹
ſãctoꝛũ exv tero ante
lucí ferum ge nui
te. ℣. Dixit dñs dño
me o ſede
a dextris me is do
nec ponã inimicos tu os

et quicquid erat qđ in cernedi fen
ſibi aſſumpſit. non trãquillum et
oderate agitatum et fluctuans

uolẽs. n. deus . Quo ad nã pateret calc
ἀπὸ δυνάμεως ĩqt. i. p uirib⁹ hoc ergo dicit
to hominũ uſu multa mala obuenerũt. nã
uſu ſẽnt ita cæca cupiditas illo quidẽ ad

scabel lum pe dñ

tuorum Alle luia.

℣. Dominꝰ dixit ad me filí

us meꝰ es tu ego ho

die genu

i te. Offe. Letẽt ce li et

exul tet ter ra an te fa

XVIII

ciem dominí quoniã ve nit Cõ.

In splédoribꝰ sãctoꝝ ex vtero ante luciferũ genui te.

In missa ij. Intro.

Lux fulgebit hodie super nos qa natꝰ ẽ nobis dominꝰ & vo ca bit admirabilis deꝰ ꝓnceps pa cis pat futuri seculi cuius regni ñ

erit finis ꝑ Dñs requit de

corẽ idutꝰ est idutꝰ é dñs fortitu

dinẽ ⁊ ꝑcinxit se. ℣. Glia. Bene

dictꝰ q venit in nomine domini

deꝰ dominus ⁊ illuxit nobis

℣. A domino

factum ẽ

XIX

Test mira bile in
ocul' nostris. Allelu
ia. ℣. Do mi
no regna uit decorez in du
it: iduit dominꝰ for titu dine
t ꝑcinxit se virtute. Offe.
Oeus eni firmauit or bem tre

q non cómouebit parata

se des tua deus ex tunc a secu

Lõio.

lo tu es exulta filia syõ

lauda filia hierusalé ecce rex tu⁹

Ad mis sam ma iorem. Intro itus.

venit sáct⁹ t saluator mũdi.

Uer nat⁹ é nob t fi

lius dat⁹ é nob: cui⁹

XX

íperíũ sup humerũ e íus ꝛ w

cabít nomẽ e íº magní ꝯsilíj

ange lº ℣. Cãtate dño cãticũ no

uũ qa mírabília fecít ℟. Dlía. ℟.

Uidérũt om nes fínes terre

salutare de í nostri íubílate de

o omnis terra. ℟. Dº

tũ fecit do

mino saluta re su uzañ

ospectũ gẽtium re uela uit iu

sti tiaz suam. Allelu

ia. ℣. Oi es san

ctificato illuxit no bis

ve nite gẽtes t adorate

XXI

dñm qa hodi e descédit lux ma

gna sup terram. Offe.

Tui sũt ce li ⁊ tua est ter

ra orbé terrarũ et plenitudiné

e i⁹ tu fũdasti: iusti ti

a et iudi ci uz ꝑparatio

se dis tue. Lō. Uiderũt oēs fines

terre ſaluta re dæ ī noſtri.

In ſācti ſtepha= ni ꝓtho= martyris Introi.

Te ni ſederūt ꝓn cipes et adūſū me loq̄bant ⁊ ini q pſecu ti ſūt me adiuua me dñe mi ne dē⁹ me⁹ qa ſu⁹ tuus exerceba tur in tu is iuſtifi cationi b⁹ ꝑs

Beati īmaculati ī via q̄ ābulāti

XXII

lege dñi. ℣. Glia. Sede rũt p̃n
cipes, ℟ adũsũ me loq̃bãt
et iniq̃ pſecuti ſũt me. ℣ Ad
iuua me dñe
deus me us ſal
uũ me fac ꝓpt̃ miſericordiã tu
am Alleluia

℣. Uide o celos aper
tos ⁊ iesū stan
tem a dextris virtu
tis de i. ℣f. Elege rūt
apo stoli stephanū le uitā ple
nū fi de ⁊ spiri tu sācto
qué lapidaue rūt unde i

XXIII

orantẽ ⁊ dicẽtẽ: domine ie su
ac cipe spirí tũ meũ al
le luia. Ló. Ídeo ce
los aptos ⁊ ieſũ ſtãtẽ a dextris vir
tutis de i domine ieſu accipe ſpi
ritũ meũ ⁊ ne ſtatuas illis hoc pec
ca tũ qa neſciũt qd faciũt.

In ſancti iohannis euangeliſte Intro

In medio ecclesie aperuit os
eius & implevit eum dns spiritu sa
pientie & intellectus stolā glorie
induit eum ℣ Bonum est confiteri dño
et psallere nomini tuo altissime.
℟. ℣. Alia. Christus medio itur fra
tres qui discā pulsū il lenō

XXIIII

mozíť

℣. Sed ſic eũ

volo manere

donec veni

az tu me ſe

q̃re.

Allelúia.

℣. Hic eſt diſcípulus

il

le q teſtimoniũ p

hi

bet de his t ſcî mus

qa ve rũ ẽ testimoniũ

Offe.
Justꝰ
vt. cccvj.

e ius. Ló. Exȳt ꝟmo iter frēs

q discipulꝰ il le nó moritur ⁊ ñ

dixit iesus nó moritur ſz siceũ vo

In festo
sanctorũ
innocen
tium In
troitus.

lo mane re donec veni az

Exoreiſatiũ deꝰ ⁊ lactētiuz

pfeciſti laudē ppt inimicos tu

XXV

os ps Dñe dñs nr q̃ admirabile

é nomé tuũ i vniũsa t̃ra. ℣. Glia

Glia i excelsis deo nõ dr nec Alla nec Jte missa ē nisi festũ hoc venerit i dñica: sz i oct. sp dñr Gr. Alia nr̃a. cclxxxix Alla. ℣ Laudate pueri. cclxxxvij Tract⁹ subscript⁹ sp dr: nisi hoc festũ venerit in dñica. In octaua vero semp dr Gradu.

Tract⁹

Offrio 292

Anima nostra ℒ

Effude runt

Aia nostra. 292

sãguinem sanctoz̃ veluta q̃s

in circuitu ierusalem

℣. Et ñ erat q̃ se

peli retU idica domie.

sāguinē sācto2uz tu

o2ū q effusus ē sup ter

ram. Offe. Alia nā. ccxcij. Lōio. Uox i rhama au

dita est plo2at9 7 vllulat9 rachel

plo2ās filios suos noluit 9solari

a nō sūt.

Jn sci thome epi 7 m̄. itroit9. Gaudeam9 ccxxix. Gra. Ecce sacerdos. ccxcix. Alla. ℣. Ego sū pasto2. clxviij Off. Po suisti dne. Lō. Ego sū pasto2. clxviij. Si festū nat. dñi: sci stephani: sci iohānis: sctō2 innocētū: vel sci thome m̄. veneri i dnica: ipa die nihil fit d̄ dnica: sz die p̄cio post festū sci thome m̄. fit officiū dnice. De dnica ℣o q̄ tūc venit in oct. festi nihil penitus agitur. Dnica infra octa. natalis dñi Introi.

Cum mediū silen

XXVI

tí uz teneret omnia ꝛ nox i suo

cursu medi uz iter haberet omní

potes ymo tu⁹ domine de celis a

regalib⁹ sedibus venit ps̄ Dns

regnauit decorē idut⁹ est: idut⁹ ē

dns fortitudinē ꝛ ꝑcinxit se. ℣.

Etenim firmauit orbem terre qui non commouebitur. ℟. Parate

preſi li is hominum dif

fu ſa é gratia ĩ la

bi iſtu is. ℣.

Q ructauit cor me um

ver bũ bo num dico e go

o pera me a re gi lingua

mea ca la m⁹ ſcribe

pace ſuos: ℣ er ſalut

XXVII

lo cí ter ſcríben tís.

Alleluia ℣. Dñs regn. decorē. rix. Offe. Dñs enim firma uit. xix. Cō.

Molle puerū ⁊ matrē eius ⁊ vade in terram iuda defūcti ſunt enim q querebāt animam pueri.

In sci siluestri pape ⁊ ꝯfes. introit⁹ Sacerdotes tui dñe. cclxcvij Gra Ecce sacerdos cclxcix. Alla. ℣. Inueni dauid. cccliij. Of. Inueni dauid. cccv. Cō. Btūs ſu⁹ cccvj. Si festū sci siluestri i dñica vene. offm fit de eo ⁊ cōme. d dñica: nd oct. In oct. nat⁹. dñi Intro. Puer nat⁹ ē. xix. Gl. Uiderūt oēs xx.

Alle lu ia.

℣. Multi pha rie o lim

de us loquẽs in pphẽ

tis nouissime die bꝰ is

tis lꝰ catꝰ ẽ no

bis in fi li o su o.

Offe. Tui sunt celi. xxj. Cõio. Uiderũt oẽs. xxj. In octaua sctĩ stephani totum officiũ misse dicit sicut in die: preter orationẽ que dicit: Oipotens sempiterne deus qui primitias. Qui tecum. Et fit cõmemoratio de sancto ioãne: et de innocentibus. In octaua sancti ioannis officium misse dicitur sicut in festo eius. In octaua innocẽtum officiuz misse dicitur sicut in die: excepto q Gloria in excelsis. et Alleluia. et Ite missa est. dicunt. In vigilia ephie fit totũ officiũ misse de dñica: preter euangeliũ qꝺ dr de vigilia scz Defuncto herode. Introitus. Dum mediũ. xvj. pordinẽ. In ephia. Introitus.

Lce aduenit dñator

dominꝰ t regnũ in ma

XXVIII

nu e ius ⁊ potestas ⁊ ĩperi ũ.

℣. Deꝰ iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iu

sticiã tuã filio regis ℣. Glia Lꝛi.

Om nes ꝺ saba ve

ni. Et aurũ ⁊ thus deferẽtes ⁊ lau

dẽ dño ãnunciãtes. ℣. Sur

ge ⁊ illũina

re ierusalem gaglo ria

do mini supte orta est

Allelúia

℣. Ui dímus stellã e

ius i orien te tve

nímus cũ mune rib⁹

adorare dominũ. ℣f. Reges thar

XXIX

sis ⁊ in su le mu ne ra of fe/

rét reges a ra bũ ⁊ saba do

na addu cét ⁊ adora bũt e um

oés reges ter re omnes gẽtes ser

Ló

ui ente i. Vidimus stellã eiꝰ

in oriẽte et venimꝰ cũ muneri bꝰ

adorare dominum.

Infra octauam epiphanie
fit officium sicut in die.

Dominica infra octauã epiphanie. Introitus.

In excelso throno vidi se-

dere virũ quẽ ado rãt multitu

do ãgelo rũ psallẽ tes in v nũ

ecce cuius ĩperi i nomẽ ẽ in e-

ternũ. ps. Jubilate dño omis tra

seruite dño i letitia. v. Glia. Hi.

Benedictus dominus deus isra

XXX

hel q facís mira

bília magna so lus a

se cu lo. ℣.

Suscípiant montes pa

cem po pulo tu

o7 col les iusti

tíam. Allelu ia

℣. Iubílate de o om

nís ter ra ſuite do mino

in letící a ℣f. Iubíla te

de o omnis ter ra íubíla

te de o omnis ter

XXXI

rabui te dō mino

in le tici a ītrate i ꝺspectu e/

ius i exultatio ne qui a dō

minus ip se est dē. Lō. Ai li

q d feciſti. no B sic: ego ⁊ pat tu⁹

volentes q̄rebam⁹ te ⁊ q d ē q̄ me

q̄rebatis nesciebatis q a in bis q̄

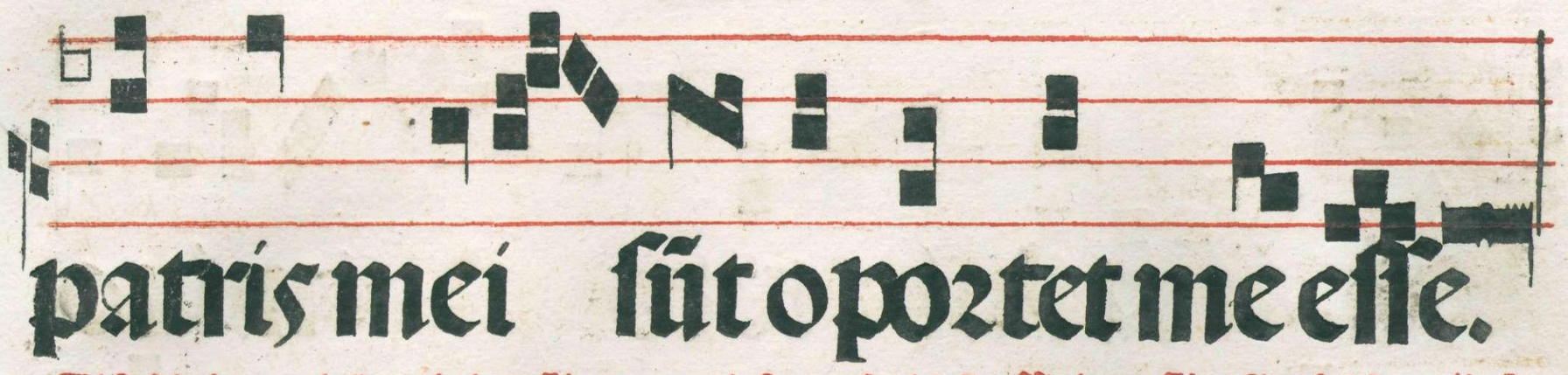

Si festiuitas epiphanie in dñica venerit suprascriptũ officiuz dñice fiat sabbato infra octauas. In octaua ephie officiũ misse. Ecce aduenit ꝛc̃. per ordinẽ. Require in die. xxvij. Si tẽpus breue fuerit a dñica prima post octauã ephie vsqz ad septuagesimã ita ꝙ officia dñicalia nõ possint expleri suis diebus officia residua ꝙ dñicaꝝ distribuunt̃ p hebdaz: si festũ nõ impediat. Silr fit de dñicis post octauas penth̃. vsqz ad aduentũ.

Dominica secunda post epiphaniam Introitus

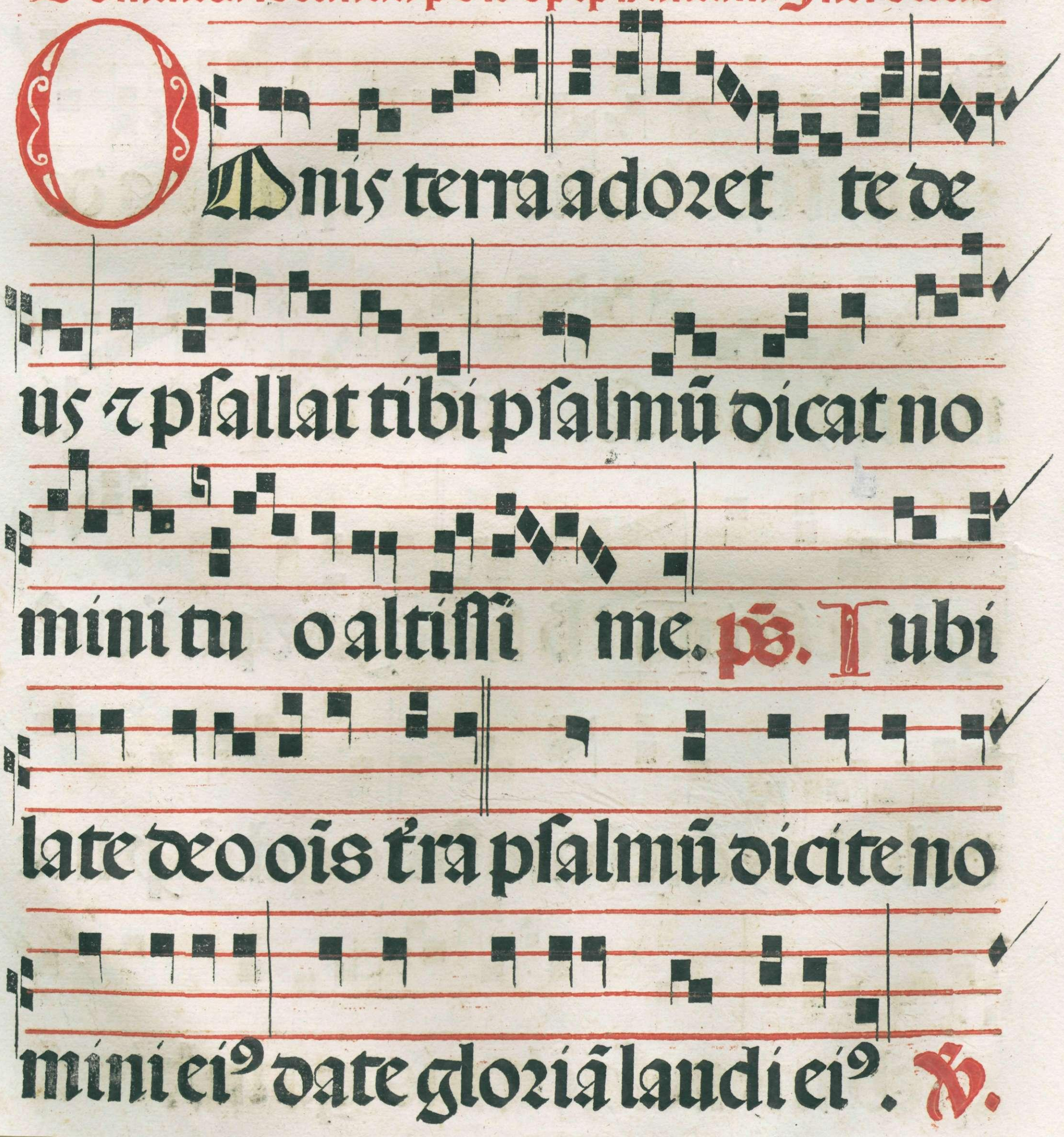

XXXII

℟. Elía. Qui sit dominꝰ ver bũ, ✓

su uz ꝛ sanauit e

os ꝛ eripuit e os de ite

ritu eo rum. ℣. Cõfitean

tur dño

misericordie e

ius ꝛ mi rabilia e

i⁹ filijs hominum.

Alleluia. ℣. Laudate

deum oés âge lie ius laudate

e uz oés vtu

tes e ius. Of. Iubilate

deo v niuersa ter ra: iubila

te de

XXXIII

o vniuersa ter ra

psalmũ di cite no mini e

ius venite et audi te et narrabo

vobis om nes q ti me tis deus

quã ta fecit dom in9 a

nime mee alle lu ia. Cõ.

Dicit dominus implete hydrias

aq̃ t ferte architricli no. dñ̃ gu

staffet architriclinus aquã vinũ

factũ dicit spõso hausti vinũ bo

nũ vsq; adhuc: hoc signũ fecit ie

Dñica iij. post epiphaniã Introit⁹

sus p̃mũ corã discipulis suis.

Omnis terra adorate deum omnes an

ge li ei⁹ audiuit t letata est sy õ

XXXIIII

℣ exultaue rũt filie iude ℟ Oo
mín⁹ regnauit exultet terra letẽt
insule multe. ℣. Glia ℟ imebũt
gen tes no mẽ tuum dñe ne
℣ omnes reges terre glo
riam tu am ℣. Q uo
niã edificauit dominus

syon tvídebí tur

ín maiestate su a.

Alle luía. V.

Omínꝰ regna uit exultet

ter ra leten

tur ísule multe

Dffe. Oextera domi ni fe cit

XXXV

vir tu tẽ ór̃a dñi exalta

uit me ñ moziar sz viuã ⁊ narrabo

opera dñi alle Post pasca luia

Ló. Mirabãtur omnes de his

q̃ pcedebãt de o re de i.

Dñica q̃rta post epiphaniaz offñ Adorate deũ ⁊c. xxxiiij. Hoc offñ dz̃ per oẽs dñicas vsqz ad. lxx. Dñica in. lxx. Introitus.

Circũdederũt me gemitus

mortis dolores iferni circũdede

rũt me ꝛ i tribulatione mea

inuocaui dominũ ꝛ exaudiuit

de tẽplo scõ su o w cẽ mea ꝫ

ps. Diligã te doñe fortitudo mea

doñs firmamẽtũ meũ ꝛ r̃fugiũ meũ

ꝛ liberator me⁹. ℣. Glia. ℟. Ad

iu toꝛi oportuni ta ti b⁹i

XXXVI

tribulatio ne sperent in
te q nouerũt te quoniam
non derelinqs querẽtes te
dñe
mine ℣.
Quóiã non
ĩfinẽ oblíuio erit
pauperis patientia pau perũ nó

pibitie ter nũ exurge dñe

nó ꝑualeat hꝺ

mo. Tract' Oe ꝓfũdis clamaui

ad te domine domine

exaudi vo cẽme

am. ℣. Fiant aures tu e

intẽdentes

XXXVII

ín o rati o nem ser ui tu
i. ℣. Si íniqtates ob
seruaueris dómine
dómine qs sustine
bit ℣. Quia apud te ppitiati o
est r ppter legé
tu am susti nui te dó

mine. Of. Bonū ē cōfite rī

dño ⁊ psallere nomi ni tu o

altíssime. Cō. Illumi

na faciē tuā sup ſuū tuū ⁊ salu ū

me fac i tu a misericordi a dō

mine non confundar' quoniam

ínuo caui te.

A. lxx. vsq ad feriā quartam cinerum non cantat tractus nisi in diebus dñicis 7 festis

Dñica i. lx. introit.

XXXVIII

Exurge q̃re obdormis dñe

exurge & ne repellas in finẽ q̃re

faciẽ tuã z auertis obliuiscẽris tri

bulationẽ nostrã: adhæsit i terra

vẽter noster exurge dñe adiuua

nos & libera nos. ℣ Deꝰ auribꝰ

nr̃is audiuimꝰ: ꝑres nr̃i ãnũcia/

uerũt nob. ℣. Glia. Sciant

gentes quoni az nomẽ ti

bi de us tu so lus al tíſſi

mus ſup om nẽ ter

ram. ℣. Deꝰ me us pone il

los vt ro tam

r ſicut ſti pu lam

XXXIX

ante fa cíẽ ven ti.

Tract⁹. Cómoui sti

dómine ter rã ⁊ contur

baſtie am

℣. Sa na tríti

o nes e ius qui a mo

ta eſt.

℣. Utfugi

ant a fací e arcus

vt lí be rentur

ele ctí tui. Of.

Perfice greſſus meos ín ſemitiſ

tu ís vt ñ mouean̄ veſtigia

mea ínclí na aurē tuā ⁊ exaudi

ṽba mea miri fica miſericordias

XL

tu as q saluos facis sperantes i te

Lō.

domine. Introi bo ad altare

dei ad deuz q leti fi cat iuuen

tu tez me am. Dñica in qnāge
sima. Introitus.

Esto mihi in de uz ptecto

rē ti locū refugij vt saluū me fa

cias quoniā firmamētū meū tu re

fugiũ meũ es tu ⁊ ꝓpt̃ nomẽ tuũ

dux mihi eris ⁊ enutries me. ℣.

In te dñe speraui nõ ꝯfundar in

et̃nũ: in iusticia tua libera me. ℟.

Hi. Helia. Mu es dæ us qfa

cis mirabi lia so lus

notam feci sti in gen tibus

XLI

vír tu tẽ tu am

℣. Liberasti ĩ brachio

tuo po

pu lũ tu uz filios

ísrael

ioseph. Tract⁹. Y ubila

te domíno omnis terra

seruite domino in leti

cia. ℣. Intrate in ꝯspe

ctu e iusi exultati o ne:

scitote qꝓ dominꝰ ip se est

de us. ℣. Ip se fecit

nos et nõ ipsi nos:

nos autem populus e ius

ou fortune ou del
l sauuera les maul
Du dyent que rien
bien ou mal puis
sauue ou dampne
estimee ⁊ ne peult
sont a vienent ou

XLII

roues pascue eius.

Of. Benedictus es domine do

ce me iustificatio nes tu as

benedictus es domine doce me iu

stificatio nes tu as in

labijs meis pnũcia ui

omnia iudi cia o ris tu

Ló

i. Māducauerūt ⁊ ſaturati

ſūt nimis ⁊ deſideriū eoꝝ attulit

e is dom̄o nō ſūt fraudati a

deſiderio ſuo.

Feria quarta cinerum ante miſſaz benedicuntur cineres facti de ra/mis benedictis preteriti anni ſi ha bentur: in medio ante altare hoc modo: Primo cantatur antipho- na. Exaudi nos domine. Pſalm⁹. Saluum me fac. ℣. Gloria. Añ.

Exaudi nos dom̄ine q̄niaz

benigna ē miſericordia tua ſecū

dū multitudinē miſerationū tua

XLIII

ruz respice nos dñe. ℣. Sal

uũ me fac de⁹ qm̃ itrauerũt aque

vsqz ad animã meã. ℟. Gloria.

Et repetit antiphona Exaudi nos. Deinde dr Dñs vobiscũ. Or: Omps sẽpiterne de⁹ parce metuẽtib⁹. p xp̃m dñm nr̃m. ℟. Amẽ. Orem⁹ De⁹ q nõ morte. p xp̃z d.n. ℟. Amẽ. Orem⁹ De⁹ q phũiliationẽ flec. p xp̃m d.n. ℟. Amẽ. Orem⁹. Ops sempi. de⁹. p dñm. ℟. Amẽ. Expleta bñdictiõe pr̃o ponit cinis sacerdoti celebraturo missam ab alio sacerdote si adest. Alioqn ipse genib⁹ flexis corã altari sibiipsi cineres ponit: ⁊ cantant statim in choro añ. Immutemur et Juxta ve. et ℟. Emẽdemus cũ. ℣. et Glia pr̃i Sacerdos aũt dũ cantat añ. ⁊ ℟. pr̃o ministris stãtib⁹ genib⁹ flexis corã altari: ponit cineres dicẽs: Memẽto hõ q̃ pulvis es ⁊c. Postea veniũt frẽs bini ⁊ bini: ⁊ flexis genib⁹ añ altare recipiũt cineres a sacerdote: vt dictũ est de ministris. Añ.

Immutemur habitu

in cine re et cilicio ieiunemus

et plorem⁹ ante dominũ qui a

multū misericors est dimittere

peccata nostra deus noster. Ant. Tu

rta vestibulū et al ta replorabāt

sacerdotes et leui te ministri dō

mini et dicent parce dñe p̄ parce

populo tu o ne dissipes ora

cantīcū ad te dō mi ne. Ry.

XLIIII

Ame dem⁹ ĩ meli⁹ q̃ ignoran t
pec caui m⁹ ne subito p̃occupati
die mortis q̃ram⁹ spaci uz penitẽ
tie t ĩuenire nõ possim⁹ Attẽde
dñe t miserere q̃a pec
ca uimus ti bi. ℣. Adiuua nos
de⁹ salutaris noster t ppt̃ hono

rẽ nois tui dñe libe ra nos.

Cõpleta cinerũ datiõe dicit Dñs vobiscũ. Orẽ. Cõcede. p xpm dn̄m. R. Amẽ Deinde dicit missa. Introitus.

Attende. ℣. Domine. Attende

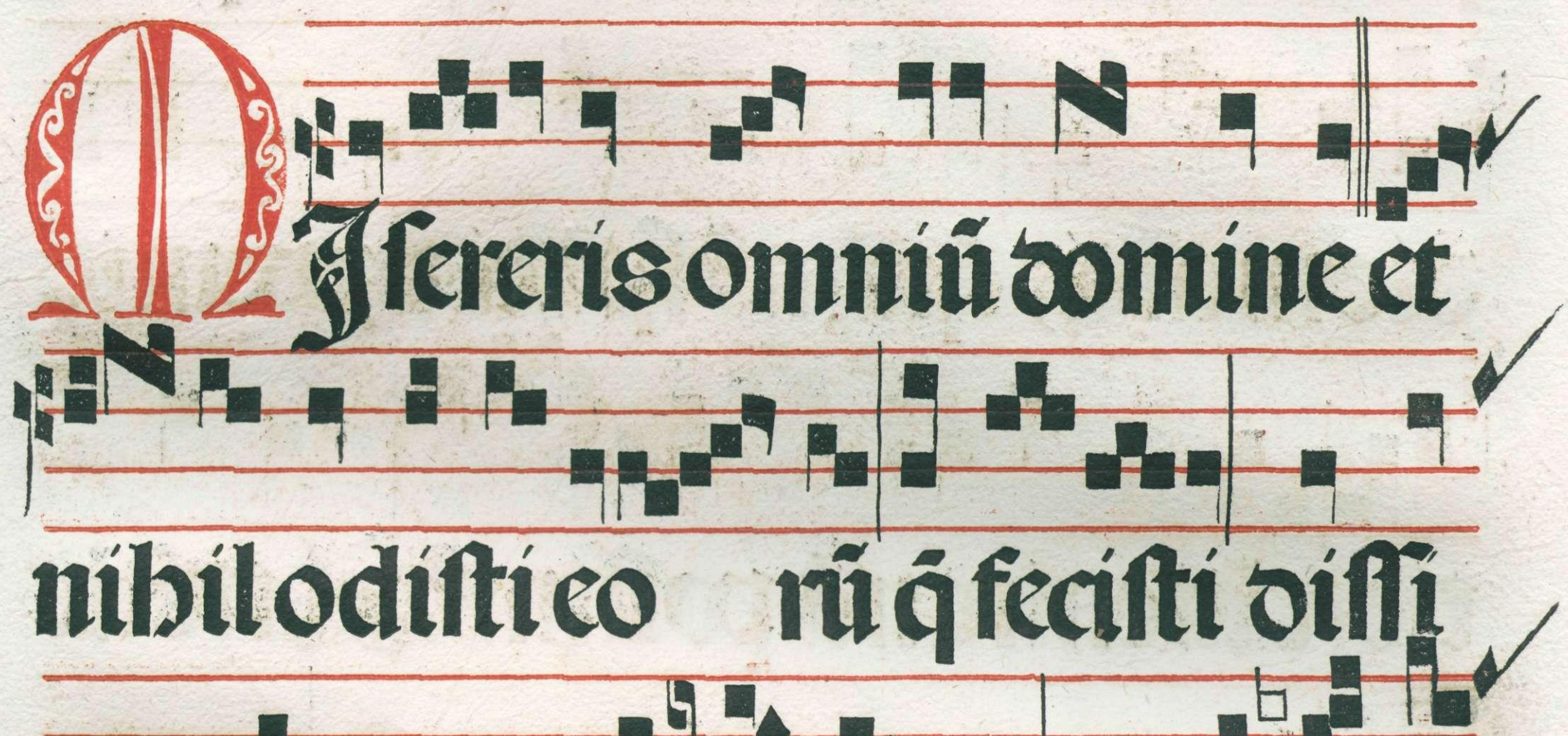

Si seueris omniũ domine et

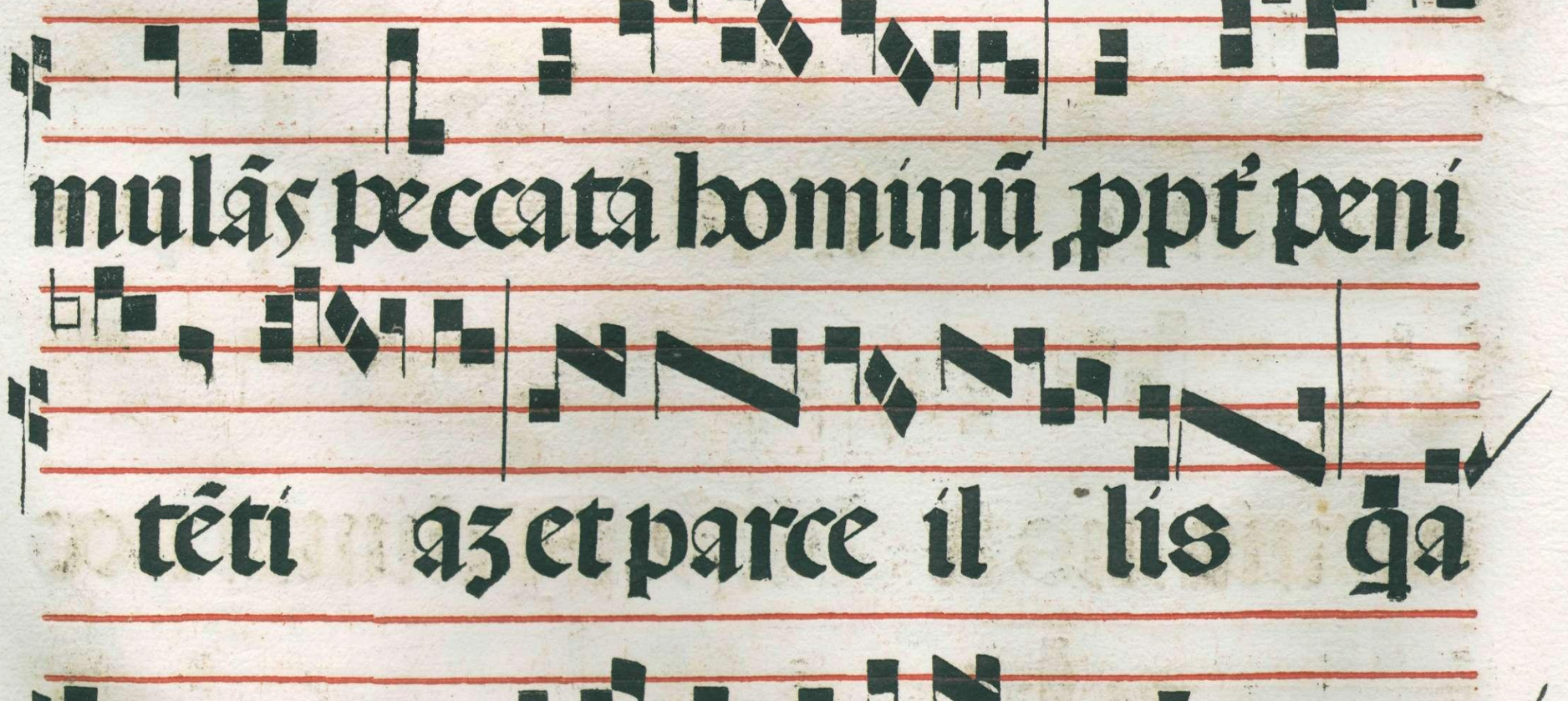

nihil odisti eorũ q̃ fecisti dissi

mulãs peccata hominũ, ppt̃ pe-

nitẽtiã z et parce illis q̃a

tu es dñs mi⁹dꝛ us noꝛ

XLV

ſter. ꝑ. Miſerere mei deꝰ miſere

re mei qm̃ i te cõfidit anima mea.

℣. Gloria. Miſe rereme ideus

miſere reme

i quoni az in te con

fi dit a ni ma me

a. ℣. Miſit de

ce lo et libe

ra uit me ꝺeꝺit ĩ obp̃o

brium ꝙulcan

tes me. ℟. Oomine

nó ſecũꝺũ ꝑccata no

ſtra q̃ fecímus nos neqꝫ ſecũꝺũ

íniquitates noſtras retríbuas no

XLVI

bis ℣. Domine neme/

mine ris iniqtatū nr̄ay antiq̄

rū cito anticipēt nos miseri

cordie tue qa paupes facti su

mus nimis. ℣. Adiuua nos deus

salutaris no ster ⁊ ppt̄ gloriā

nois tui dñe libera nos ⁊ p/

oli p olympiades : & Romāi p cōſules tpa diſtiguebāt:
ānos q ānū ſalutis ſequūt diſtiguimus
pulſetimus q̄drigēteſimus ſexageſimu

pitiꝰ esto peccatis nostris ppt

Supra scriptus tract. ab hac die dñi.ij.t iiij.t vj.feꝛ. vsqz ad feꝛ.iiij maioris hebdē: nisi.ppꝰ assignet etiã si plã Bꝛa. cãtata fuerit. Off.

nomẽ tu um.

Exaltabo te dñe qniam

suscepisti me nec delectasti

inimicos meos super me:

domine clamaui ad te t sana

sti me Qui meditabit i

Lõ.

XLVII

lege dominí die ac nocte dabit

fructũ su um in tẽpore suo. Fer. v. introitus.

Om clamarẽ ad dñm exau

diuit vocẽ me az ab his q appro

pinquãt mihi ⁊ humilia uit e

os q ẽ añ secu la ⁊ manet ĩ e

temũ iacta cogitatũ tuũ ĩ dñi

notipsete e nutri et. ps.

Exaudi deus oratione mea ⁊ ne

despexeris depcatione mea inte

de mihi ⁊ exaudi me. V. Ps̄a. Si.

Tacta cogitatu tu um i dom̄io

et ip̄e te e

nutriet. V. Oum cla

XLVIII

maré ad oñm exaudiuit

wcé me ãab his q

ap ppiãnt mihi Offe. ij.

Ad te oñe. Ac

cepta bis sacrifi ciũ iu stiti

e oblationes t holocausta su p

alta re tuum domine. introit⁹

Audiuit dñs ⁊ misertus ē
mihi dominus factꝰ est adiu
tor meꝰ. ℣. Exaltabo te dñe qñ
suscepisti me nec delectasti ĩimicos
meos sup me. ℣. Clia. Una ex pe
tij a domino hãc req rãvt
inhabi tẽ i domo dñi.

XLIX

℣. Ut videam
voluntatẽ dñi mini et p
tegar a tẽplo scõcto
e ips. ℣ffe. Domine
vivifica me secũdũ elo
quiũ tu uz vt sci az testimonia
℟ō
tu a. Seruite dño in ti

more texultate e i uz tremo

re ap̄h̄ edite diſciplinā ne perea

tis de vi a iu ſta.

Sabbato reſumit officiū he-
ſternum.ſ. Audiuit dominus.

Dominica prima
in quadrageſima
Introitus.

INuoca bit me et ego ex

audiaz e uz e ripiam e uz et

glori fica bo e uz longitudine

die ruz adimplebo e uz. ps̄ Qui

L

habitat ĩ adiutorio altissimi ĩ p

tectione dei celi cõmorabitur. ℣.

℟. Lia. Angelis su is mãda

uit de te vt custo

diant te ĩoĩbus

vijs tu is ℣. Tnma

nib⁹ porta

bũtte ne vnq̃ offen

das ad lapidẽ pedẽ tu um.

℟. Qui habi tat ĩ adiu

torio altissimi ĩ ptectio

ne dei celi cõmora bit. ℣. Di

cet domi no susceptor me⁹ es

trefu giũ meũ de⁹ me

LI

us ſpabo ine uz℣. Quo

niã ip ſe libe ra uit me

de laqueo venãtium ta bo

aſpero ℣. Scapul' ſuis obũbrabit

tibi t ſub pẽnis e ius

ſperabis. ℣. Scuto circundabit

te veritas eius nõ time

bis a timore nocturno ℣. Ifa

git ta volan tep di em a

negocio pambulante in tene

bris a ruina ꝛ demonio

meridia no. ℣. Cadent

a late re tuo mil

le et decẽ mi li a a dextris

LII

tuis tibi autem ñ appropi

q̃ bit. ℣. Quoniã angelis su is

mãdauit de te vt custodiãt

te i oĩb⁹ vi̇js tuis. ℣. In ma

nibus porta bũt te ne vnq̃

offendas ad la pidem pe

des tuũ. ℣. Sup aspidem ⁊ ba

si li scum ambula

bis ꝛ ꝯculca bis leo

nẽ ꝛ ꝺraco nẽ. ℣. Qm̃ in

me spera bit liberabo e um

ptegã e um qni az cogno

uit nomẽ meũ ℣. Inuocabit me

ꝛego exaudiaze um

LIII

cũ ipso sum in tribulati one. ℣.

Eripi aze uz7 glificabo

e um lógitu dinẽ dierũ

adimplebo e um 7 ostẽdã il

li salutare me um

℣ffe. Scapul su is obũbrabit

tibi dom̃in9 7 sub pénis e ius spe

ra bis scuto circũdabit te ve

Lō.

ritas ei⁹ Scapul' suis obũbrabit

tibi et sub pẽnis ei⁹ spe rabis scu

to circũdabit te veritas e ius

Fer. secũda in troi- tus.

Sagittaoculi seruorũ i ma

nib⁹ dominorũ su orũ ita oculi

nr̃i ad dn̄m deũ no strũ donec

LIIII

misereatur nobis: miserere nob

domine miserere no b. ps

Ad te leuaui oclos meos q habi

tas i cel. V. Ecce sicut oculi. Protector no

ster a spice de us et

re spi ce sup seruos tuos.

V. Sic de9 virtutum

exau di p̃

ces ſuoꝝ tuo rum.

Offe. Leuabo oculos meos ꝛ

cõſiderabo mirabilia tu a do

mine ꝛt do ce as me iuſti

tias tu as da mi hi in telle

ctum ꝛt doſcam mãda ta

LV

Cō

tu a. Ā mē dico wb̄ qz̄ vni ex

mínímis meis feciſtis mihi feci

ſtis venite bñdicti p̄ris mei poſſi

dete p̄ patū wobis regnū ab initio

Feria tertia intro= itus.

Ō Domine refugiū ſeculi

fa ctꝰ es nob a generatione ⁊ p

geni e a ſeculo ⁊ i ſeculū tu es

℣ Priusq̃ mõtes fierẽt aut for

mareꝰ tra t orbis a seculo et vsq; i

sculm tu es deꝰ. ℟. Glia. Dirigat

dra tio me a sic̃ic̃ẽsuz in

ospectu tu o do mine.

℣. Eleua tio ma

nuũ mea muz sacrifici uz

LVI

vesptí num. Of. In te spe

ra ui dómine dixi tu es de us

me us ín manib⁹ tu is tem pora

Ló.

mea. Quum invocaré te exaudísti

me deus iustitie me e ín tribula

tione dilatasti me miserere mihí

domine et exaudi oratiónẽ me ꝙ

Feria.iiij. quattuor tẽporũ in troitus.

Reminiscere misera

tionũ tuarum dñe et miseri

cordie tue q̃a seculo sũt ne vnq̃z

dominent nob inimici nostri libe

ra nos de⁹ isra el ex oib⁹ angu

stijs nostris ℣. Ad te dñe leua

vi animã meã deus me⁹ i te confido

LVII

nó erubescã. ℣. Glia.

Oremus. flectam⁹ ge. leuate
Oio. Preces nostras quesumus dñe. p. Prophetia.
Lcõ libri exodi. In diebus illis. Dixit dñs ad moysen: Ascende ad me in montem.
Qua finita dicit Graduale

Tribulationes cordis mei

dilatate sũt de necessitatib⁹ me

is eripe me do

mine. ℣. Vi de humi

litatẽ meã ⁊ labo

rẽ meum ⁊ dimitte

omnia pctã me a

Hic dī Do
minus vo/
biscuz. sine
flec.ge. oīo.
Deuotiōez
ppli tui.p Epla L.li.re. In diebus illis:
Venit helias. Qua finita dī Tractus.

Oe necessitatib9

me is eripe me domine

vi de humilitatē me

am t laborem me um t

dimitte omnia pctã me a. ℣.

Ad te domi ne le uaui aimã

LVIII

meá ꝺeus me us ite ꝯfi/

ꝺo ñ erube ſcam neq;

irrideant me inimici me i

℣. Qte nim

vniuer ſi q te ex

pectãt nõ ꝯfũdẽ tur

ꝯfũdant omnes facientes va

na Offe. Medita bozín

mãdatis tu is q̃ dilexi valde et

leuabo manꝰ meas ad mãda

ta tua q̃ dile xi Post pasca al

le luia. Lõ. Intellige clamozem

meuz intẽde vocí ozationis mee

rex meꝰ ⁊ deus me us quoniaz

LIX

Feria quin-ta Introit⁹

ad te oza bo do mi ne.

Confessio & pulchritudo

in ꝓspe ctu eius sanctitas et ma

gnificẽtia i sãctificatione

e ius. ꝑs. Cantate dño cãticũ no

uũ cãtate dño ois terra. ℣. Gloria.

Ri.

Custodi me do mi ne

vt pupillã ocu li

sub vmbra ala rũ

tua rum p te ge

me ℣. De vultu

tuo iudi cí uz me

uz ꝓdeat oculi tu

í vi

LX

deãt eqta tem Offe. Tm

mittit angelꝰ dñs ni ĩ circu

itu timentium e uzte ri piete

ꝺs gustate t vide te q

niã suauis est dñs mi

Lõ.

nus. Panis quê e go de

dero caro me a est pse

cu livi ta. Feria vj introit⁹

O Ne necessitatib⁹ meis eripe
me domine vide humilitatē meā
t laborē meū t dimitte omnia
peccata me a ps. Ad te doñe
levavi animā meā deus me⁹ in te
confido ñ erubescā. ℣. Glia. Sal

LXI

uum fac ſeruũ tu uz dꝫ uſ

me uſ ſperãtẽ i te

℣.

Aurib⁹ per cí

pe dꝫ mine oratiõné me

am. ℟. Benedic anima

mea dominũ ⁊ noli obliuiſci oés

retributiones e ius ⁊ renouabit

sí cut a quíla íuuen

Lō

tus tua. Erubescāt ꝛ ꝓturbēt

omnes ínímici me i auertant re

tror sū ꝛ erubescāt valde velo

Sab bato intro itus.

Intret ora

citer

tio mea i ꝯspectu tuo íncli

na aurē tu am ad pręcē me az

LXII

dómine. ℣. Oñe deꝰ salutis mee
in die clamaui & nocte coráte. ℟.

Oremus. flec. ge. le.
oro. Pplm tuũ qs
dñe. p. Prephia. j.
Lcõli. deutero In
diebus illis: Orauit
moyses ad dñz: di.
Qua finita di Bra.

Lectio. Propitius esto
dómine peccatis nostris
neqñ dicãt gentes vbi est
deꝰ eorum ℣. Adiuua
nos deꝰ salutaris noster

7 ppt hono

rem nois tui dñe libera nos

Oremus flec.ge.le. Oro. Protector nr aspice. P. Prophia.ij. Lcõli.deuto. In diebus illis: dixit moyses filijs israel: Si custodieritis. Qua finita dī Gra Protector nr. liiij. Orem⁹. flec.ge.le. Oro. Adesto qs dñe supplí. P. Prophetia.iij. lcõ libri machabeoz In diebus illis: Oronẽ faciebãt sacerdotes. Qua finita dī Grad.

Oõuertere domine aliquã

tulum 7 dẽpcare sup seruos tuos

℣. Domine

refu gi uz fact⁹ es

no bis a generatione ⁊ pge

nie. Orem⁹ fle.ge.le. oio Actiones nras. P. Orem⁹ fle.ge.le. oio Pre ces ppli tui. P. pphia. iiij lcō. li. sapie. Dilere nri deus oiuz. Qua finita dī Gra. Dirigat oratio. Iv. pphia. v. lcō daniel pphe Jn dieb⁹ ill: Angel⁹ dñi. Qua finita dī Hymn⁹ Bñdict⁹ es dñe. ꝛj.

Hic dī Dñs vobiscū. sine fle ec. g. oio De⁹ q trib⁹ Epla ad thessa. Frēs: rogamus vos corri. Qua finita di Tract⁹

Laudate dominū omnes

gētes ⁊ collaudate eum

omnes po pulí. ℣.

Qm̄ confirmata ê sup nos mise

ricordia eius ⁊ veri tas

dominí manet in eter

num Ps. Domine deus salu tis

mee ĩ di e clamaui ⁊ nocte coꝛã

te ĩtret oꝛa tio mea ĩ con

spectu tu o domine alle Post pascha

Ló.

luia. Domine deꝰ meus in te

sperauí líbera me ab omní bꝰ p

LXIIII

Dñica .iij. i
xl. Introit⁹
Reminisce
re. lvj. Bz.
Tribulati-
ones. lvij.
Tractus.

sequẽtib⁹ me ℣ eripe me.

Q ōfitemi ni do mino

qniã bonus qniã in se

culum misericordia ei⁹ ℣. Quis

loque tur potẽtias domi

ni auditas fa ciet omnes

laudes eius. ℣. Beati q.

custodi unt iudi cium

& faciũ tiusti tiam i oi tem

pore. ℣. Memẽto

nr̃i dom̃i ne ĩ bñplacito

pplí tui visita nos ísa

lutarí tu o.

Off. Ade ditabor ĩ mãdatis. lviij. Cõ. Intellige clamorẽ. lviij.

Feria. ij. Introitus

REdime me dñe & miſere re

LXV

me i:pes eñ meꝰ ſtetit ĩ via recta

in eccleſi is bñdicã dominũ. ps

Judica meoñe qm̃ ego ĩ inocẽtia

mea igreſſus ſũ t ĩ oño ſperãs nõ

infirmabor. ℣. Glia. Adiutor

meus t liberator meus esto

domi ne

nẽ tardaue

ris. ℣. Aõfũdan tur

reverean tur inimi

cí me í qrũt

animã me am. Offer.

Benedicã dominũ q mihi tribuit

íntelle ctũ puidebã de uz

in ꝯspectu me o semp qní am

LXVI

a de xtris ẽ mi hi ne ꝯmo

Cõ

ue ar Oomine dom̃ino

ster q̃s admirabile é no mẽ tu

uz i vniuer sa ter ra. Fer. iij. introitus.

Tbi dixit cor meũ q̃siui vul

tũ tuuz vultũ tuũ dñe requram ne

auertas faciẽ tuã a me. ps. O ñs.

illuminatio mea ⁊ salꝰ mea quez

Grad Jacta cogi/tatum xlviij.

timebo. ℣. Glia. ℣f. Miserere mi

hi domine secũdũ magnã mi

sericordiam tu az dele domine

Cõ

iniqtatẽ me az Narrabo om

niã mirabilia tu a letabor ⁊ ex

ultabo te psallã nomini tu o

LXVII

Feria quarta Introit⁹

al tíſſime. Ederelinqs me dominе deus meus ne diſce
das a me itẽ de i adiutoziũ me uz
dominе virt⁹ ſalutis me e.

℣. Domine ne i furoze tuo argu
as me neq; i ira tua cozzipias me

℟. Quia. Sal uum fac popu

lũ tuũ dominе et

benedic hæredita

ti tu e

℣. Ad te domine clama

ui deꝰ meus ne si leas

a me et ero similis de

scẽden tibus ĩ

LXVIII

la cum Offe. Ad te dñe. .ij. Ló. Iustus

mín⁹ ꝛ iustitiã dilexit eꝝ

ta tez vidit vultus ei⁹

Fer. quín ta. in troi= tus.

O Eus in adiutoriũ meũ intẽde

domine ad adiuuãdũ me festina

ꝝ fũdant ꝛ reuereant inimici mei

q querũt aiaz me az. ps Auertãt

retrorsū ꝛ erubescāt q̄ volūt mihi

Gra. Pro pitiꝰ esto. lxij.

mala. ℣. Helia. Offe. Precatus est

moyses i ꝯspectu dō mi ni dē i

su i ꝛ dei tus ē moyses i ꝯspectu dō mi

ni dē i su i ꝛ dei xit q̄ re dō mi

ne ira sceris in populo tuo

LXIX

parce ire anime tu eme

mẽto abrahã ísaac et iacob q

bꝰ iurasti dare t̃rã fluẽtẽ lac et

mel t placatꝰ factꝰ est dñi

nus de malignitate quã dixit fa

ce re populo su

℣. Quí mãducat carnẽ me ã t̃bi

bit sāguiné meuz in me manet t

Feria sexta. introitus.

egō in eo dí cit dominꝰ.

Ego aũt cũ iustitia apparebo

i ꝺspectu tuo satia bor ꝺũ ma

nifestabit gloria tua ℘ Exaudi

ꝺne iustitiã meã ĩtẽde ꝺep̃cati o

nẽ meã. ℣. Gl̃ria. Ad ꝺominum

LXX

dñ tribula rer clama

ui ⁊ exaudi uit me

℣. Domine

libe ra animã meam a la

bijs ini qs et a lin

gua dolosa. Offe.

Domine ĩ auxi li ũ meum respi/

ce ꝯfũdant ⁊ reuerean tur q

ꝙrũt animã meam vt auferant

eam dñe iauxiliũ meuz

Cõ.

respice. Ty domi ne seruabis

nos ⁊ custodi es nos a generati

one hac ine ternũ. introit⁹.

Sabbo

Ex domi ni irrep̃hensibilis

LXXI

quertés animas testi mo niuz

de i fide le sapiétiá prestás par

uulis. ℣. Celi enarrát gl̃iaz dei

t opa manuũ ei⁹ annũciat firma

métũ. ℣. Gl̃ia. Bonũ est

confite ri dómino t psal

lere nomini tu o altís sime

℣. Ad ãnũciandũ mane misericor
diam tuam et veri
tatẽ tu am p no
ctem ℣. Ille. Illu mina
oculos me os neqñ obdor
mi az imor te nequãdo di

LXXII

cat ínímícus me⁹ ꝓualuí ad

uersus e uꝫ. Cō. Oportette

fili gaudere qa frater tu us mor

tu⁹ fuerat ꝛ reui xit perie rat et

in uentus est. Dñica .iij. Introitus.

OCuli mei semp ad dominū

qa ipse euel let de laqueo

pedes me os respice ī me ⁊ mi

serere me i q̄ni az vnicus

⁊ pauper sum ego. ℘. Ad te dñe

leva ąi aīaz meā: deus me⁹ i te ꝓfi

do nō erubescā. ℣. Glia ℞. ur

ge domine nō ꝑua le at

mo iudi

LXXIII

centur gẽtes i cõſpe ctu

tuo ℣. Tn ꝙuer

tendo ínímicũ meũ retroꝛ

ſum ífirmabũt ꝛ perí ent

a facíe

tu a

Tract' Adte le uaui

oculos me os qha bi

tas ice lis. ℣.

Ecce sicut oculi seruoꝝ ī manī

bus dominoꝝ suoꝝ.

℣. Et sicut oculi ancille in

manibus domine sue.

℣. Ita oculi no

LXXIIII

ſtri ad dñm de uz noſtrum

donec miſereatur no bis.

℣. Miſerere nobis domine

mi ſe re re nobis

℣. Iuſtitie do

mi ni recte leti ficãtes cor da r

dulcio ra ſup mel r fa uuz

nā ꝛ ꝑu⁹ tuus custodi et e a.

Lō.

Passer ĩuenit sibi domū ꝛ turtur

nidū vbi reponat pullos su os al

taria tua dñe ꝯtutū rex me⁹ ꝛ de⁹

us me⁹ us beati q habitāt i domo

tu a i seculū seculi laudabūt te.

Fer. ij. introitus.

In deo lauda bo verbū

LXXV

in dño mio laudabo ℣ monem i deo
spera bo nó time bo qd faci at
mi hi homo. ℣. Diferemei de⁹
q̊niã ꝯculcauit me hó tota die i
pugnãs tribulauit me. ℣. Glia.
℟i.
Deus vitã me am nũcia
ui ti bi po su i la

chrymas meas i ꝟspectu

tu o

℣. Míserere míbi ꝺo mine

quo niã ɔculcauít me

ho mo tota ꝺie bel lans

tríbula uít me.

Offe. Ꝯxaudí deꝰ

LXXVI

orationem me az ne despexe
ris despcatio nem meã ītēde in
me et exau di me
Ló.
Quis dabit ex syon salutare ísra
hel ouz auerterit dominus capti
uitatē plebis sue: exultabit ia
cob z letabitur israel. Fer. iij. itroi.

Oclamaui ꝙni am exau
diſti me dꝛe uſ ĩclina aurẽ tuam
t exaudi ⁊ba me a cuſtodi me
dñe ut pupillã o cu liſb vm
bra alarũ tuaruꝫ protege me ps
Exaudi dñe iuſtitiã meã intẽde
dep̃cationẽ meã. ℣. Hꝛia. Abꝛ

LXXVII

cultís me ís mũda me dómi

ne et ab alíe

nis parce seruo tuo.

℣. Si mei ñ fuerít dómi

na tí tũc

ímaculat⁹e ro7e

mũda boz a dœlí

cto maxímo. Of. dñi. Dextera xxxiiij. Lō. Omíne

qs habitabit i tabernaculo tu o

aut qs requescet ín monte sancto

tu o qí ingredíť sine macula et

opera tur iusti tiaz

Feria iiij. introit⁹

Oo autē i dómino spera

bo: exultabo z letabor i tu a mí

LXXVIII

fericordia qa ſſpexi ſti hũili tatẽ

meaz. ℣. In te dñe ſpaui nõ cõfũ

dar i eternũ in iuſtitia tua libera

℟.

me ℣. Ella Miſerere mihi dñe mi

ne quia firmus ſũ ſana me do

mine. ℣. Conturbata

ſunt

omnia ossa me a ta

nima mea turbata ẽ valde.

Ossɛ. Domi

ne fac me cũ misericor di

am tu ã ppt nomẽ tu um quia

suauis ẽ misericordia tua Ló.

Notas mihi fecisti vias vite

LXXIX

adimplebis me letiti a cũ vultu tuo domi ne.

Feria.v. itroitus

Salus populi ego sũ dicit domin⁹ de q̃cunq; tribula ti o ne clamauerint ad me exaudiaz e os tero illoz dominus i p petuũ. ps. Attẽdite pple

me⁹ legẽ meã ĩclínate aurẽ vestrã

ín vba oris mei. ℣. Hlia ℟. O cu-

li omni uz ĩte sperãt domine

ꝛ tu das illis e scam

ín tẽpo re oportuno

℣. Ape

ris tu ma nũ tu

LXXX

am et ĩples oẽ ani
mal benedictione

Offe. Si ãbula uero ĩme/
dio tribula tio nis viuifica
bis me domi ne et
sup i rã inimico rũ meo
rũ exten des ma num tu

am ⁊ saluũ me fe cit dexte ra tu

Ló.

a. Tu mãdasti

mãdata tua custodíri nimis ví

nã dirigant vie me e ad custodí

endas iustificatio nes tu as.

Fer. vj. introitus.

Fac mecũ dñe signũ i bo

nũ vt videãt q me oderũt ⁊ cõfun

LXXXI

dan ť q̃niã tu dñe adiuuisti
me ⁊ ꝓsola tꝰ es me ps̃. Incli
na dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me qm̃
inops ⁊ pauꝑ sũ ego. ℣. Glia. ℟.
In deo speravit cor me um et
adiutꝰ sum ⁊ ř florzuit caro me
a ⁊ ex uolũta te mea cō

fite bozílli. ℣. Adte oo

mine clamaui

deus me us nesi le

as ne discedas a me.

℣. Intende wo ci ozationis

mee rex meus t de us me

us quo ni az ad te

LXXXII

Có.

oza bo do mine. Qui
biberit aquã quã ego da bo e
i dicit dom̃s fi et i eo fõs a q
salien tis i vitã e ternã. Sab bato itro itus.

UErba mea aurib̃ ꝑcipe domi
ne intellige clamo rẽ me uz ite
de woci oza tio nis me e. ps. iij

℟. Rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. ℣. Qui a. Si ambu lē in medi o vmbre mortis nō timebo mala qm̃ tu me cū es dn̄e. ℣. Vir gatu a ⁊ bacu lꝰ tuus ip sa me ꝙsola ta sunt.

LXXXIII

Offe. Gressus meos dirige do
mine secun dū elo q
uz tuum vt nō dñet mei ois
in iustitia domi ne. Lō. Ne
mo te q dēnauit mulier nemo do
mi ne nec ego te q dēnabo iaz am
plius noli peccare. Dñica.iiij.in
xl. Introitus ℣ iiij

Leta re hierusalē ⁊ quentū

facite oēs q diligitis e az

gaudete cū leti tia q i tristi ti

a fu i stis vt exultetis ⁊ satie

mi ni ab vbere cōsolatio nis

vestre. ℣. Letat⁹ sū i his q dicta

sunt mihi in domū dñi ibim⁹. ℟.

LXXXIIII

℣i. Lætatus sum ĩ his q̃ dí

cta sunt mihi ín dom̃ dó

mini í bim⁹ ℣. Fiat pax

ĩ virtu te tu a tha

búdan tia ín turri b⁹

tuis Tractus. Qui confidũt ín

dómino si cut mons sy on

nó cómoue

bi tur ĩeter num q̄ ba

bi tatĩ hieruſa lez. ℣. On

tes ĩ circuitu e ius

et dñs ĩ circu itu ppl̄i

ſui ex hoc nūc et

vſ q̄ ĩ ſeculum. Offe.

LXXXV

Laudate dominũ qa beni
gn⁹ est psallite nomini e ius
quoniã suauis est omnia ãcũqꝫ
voluit fe cit ĩ celo et in terra
Cõ.
Hierusalez q̃ edificat vt ciuitas
cui⁹ participatio ei⁹ ĩ idipsũ illuc
eni ascẽderũt trib⁹ trib⁹ domi ni

ad ꝓfitẽdũ noi tuo domine.

Fer. ij. introitus.

OEus in noie tu o saluũ me fac ⁊ in ỽtute tu a iudica me deꝰ exaudi oratio nem meã. ps. Auribꝰ pcipe ỽba oris mei. ỽ Glia. Esto mihi in deũ p te ctorem tilo cũre

LXXXVI

fugíj vt ſal uũ

mẽ fa cí as. ℣.

Oeus ite ſperauí domine

nõ ẏ fun dar ín

eter num. Offe. Jubilate deo omnis terra. xxx. Cõ. Abocul

tís me ís mũda me domi ne ꝛ ab

alíe nís pce ſuo tu o

Fer. iij. introitus.

Exaudi dñe oratione mea
am & ne despexeris depcatio nẽ
me attende mihi et exau di
me. ps. Cõtristat⁹ sũ i exercitati
one mea & conturbat⁹ sũ a voce ini
mici & a tribulatione peccatoris.
Gl.
v. Glia. Exurge do mine

LXXXVII

fer o pé no bis

li be ra nos ꝓpter

nomé tu um. ℣.

Oe⁹ auri b⁹ nostris audi ui

mus pẽs no stri annũcia

ue rũt no bis o p⁹

qđ operat⁹ es i die b⁹ e orum

ĩ die b⁹ an ti

qs. Off. Expectãs expecta

ui dñm ⁊ respe xit me ⁊ exaudi

uit dep̃ca tio nẽ me am ⁊ ĩ

misit ĩ os me ũ cãticũ nouũ

hymnũ de o no stro. Ló e ta

bimur ĩ sa luta ri tu o ⁊

LXXXVIII

in noīe dñi dei nostri magni

fica bi mur.

Feria quarta Introitus.

Ostificatꝰ fuero iꝫ b

ogregabo vos de vniuersis terris

t effũdã sup vos aquam mũdã

t mũdabimini ab omni bꝰ inq

namẽtis ve stris: t dabo vobꝫ spi

rítum nouũ ℣ Benedicã dñm ĩ

oĩ tpe semp laus eĩ⁹ ĩ oze meo. ℣.

Orem⁹. flec.ge.le. Oro.
Deus q̃ iustis p̃mia
Pphĩa. lcõ ezechielis
ppĥe. Hec dic dñs de⁹
Scificabo nomẽ
tuũ ꝛc. Qua finita
dĩ sequens Grad.

Lĺia. Uenite fi lĺj au

dí te me timoze dñi docebo vos

℣. Accedite

ad e um ꝛillumí

namini ꝛ facies vr̃e nõ cõfun

LXXXIX

Hic dī Dñs vo
biscū. sine fle.ge.
Ō. Presta q̄s
op̄s deus. Per.
Epla. Lcō isaie

dēt pphe. Hec dicit dñs: Lauamini mūdi estote. Qua finita dī Gra. Beata

gēs cui⁹ ē dō min⁹ deus eo rū

po pul⁹ quē e le git dō mi

nus i hēreditā tē sibi.

℣. Uerbo dō

mini ce li firmati

sunt ⁊ spi ritu o ris eius

om nis virtus eo

rum. Offe. Bñdicite gẽ

tes dominũ deũ no strũ & obau

dite vocẽ laudis e iꝰ q posu it

a nimã meã ad vitam & ñ dedit

cõmoueri pedes me os bñdictꝰ

dominꝰ q nõ amouit dep̃cationẽ

XC

meam ⁊ miſericordiaz ſu ama

Lō.

me Poſt paſca alleluia alle luia. Lutū

fecit ex ſputo dominus et liniuit

oculos me os et abiet la uiet vi

di et credidi deo.

Feria quinta Introitus.

Letetur cor q̄rentium dn̄m

q̄rite do minū ⁊ confirmamini q̄

ri te ꝺfa ciem eius semp. ꝑs.

Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē

eiꝰ ānūciate iter gētes opa eius.

℟.

℣. Glia. Respice domine in

testamētū tu um ⁊ animas

pauperum tuorum ne

oblīiſca ris in fi nez. ℣. Ax

XCI

urge domine et

iu dica cau ſa

tu am memor e ſto obpro

bri ſeruoꝝ tuo rum

Offe. Do mi ne ad

adiuuandum me feſti na ꝯ fun

dan tur om nes adu

sũ me q cogitãt seruis tu

Có.

is ma la. Domie memo

ra bo2 iustitiã e tue so li us de9

do cui sti me a iuuentu te me

a tus q̃ in senectam ne se ni um

deus ne dere línquas me. Feria sexta intro itus.

Edi ta tio co2dis mei

XCII

in ꝯspectu tuo sẽper oñe adiu

tor me⁹ ⁊ redẽptor meus. ℣ Le

li enarrãt gl̃iaz dei ⁊ opa manuũ

ei⁹ ãnũciat firmamẽtũ. ℣. Glia.

℟. Bonũ est ꝯfidere ĩ dño mino

ꝯfidere ĩ homine

℣. Bonũ est

sperare i dño

q̃ spera re ín

p̃ncípibus. Offe. P opu

lum hu mi lem saluũ fa ci es

do mine et o culos sup bozũ

humília bis q̃niã quis de

us p̃ter te do

XCIII

Ló.

mine. Vidés oñs flétes soꝛoꝛes

tꝰ é coꝛã iudeis ꝛ clamabat laza

re veni foꝛas et pꝛodi jt ligatis

manibus et pedibus qui fuerat

quatriduanus moꝛtuus. Sab bato itro= itus.

Jtiétes veni te ad a ãs oi

cát dñs ꝛ q nó habe tis ꝑcíuz ve

ní te ꝛ bíbíte cũ le títi a. ps. At

tẽdite pp̃le meo legẽ meã íclína

te aurẽ vestrã in ỽba oris mei. ℣.

Gl'ia. ℟. Tí bi dñe

dereli ctus est pau

p̃pupíl lo tue rís

XCIIII

adiutor. ℣. Ut qd dñe recessi

sti longe despicis i opor

tuni ta ti bꝰ i tribulatio

ne dñ supbit im pi us incẽ

di ẽ pau per. Off.

Ac tus est dñs mi nꝰ firma

mẽ tum meuz et refu giuz

meuz z li bera toz me us spe

rabo in e uz

℣. Dominus regit me z nihil mihi

dee nit ĩ loco pascu e i bi me

collocauit sup aquã refectionis

educa uit me. ℣ñica dẽ pas siõe Introit⁹

XCV

Judica me deus & discerne
causam meam de gente non sancta ab ho
mine iniquo & dolose eripe me
quia tu es deus meus & fortitudo
mea. ℣. Emitte lucem tuam & ve
ritatem tuam ipsa me deduxerunt et
adduxerunt in montem sanctum tuum & ita

Elia pñi nõ dr ad
Introitũ vsq; ad
pascha nisi in mis
sa d festo si occur
rerit s; finito psal.
absolute ꝑpetitur
Introitus. Grad.

bemacula tua. Qrí pe

me do mine de ínimícís

me is doce

me fa cere volũta tem

tu am. ℣. Líbera

tor meus

do mí ne de

XCVI

gẽti bꝰ iracun dis

ab insurgẽti bꝰ i me exal

tabis mea viro iniquo

e ripi es me. Tractꝰ. Sepe

expugnauerũt me a iu

uẽtute me a. ℣. Oi

sat nũc israel se

pe expugnauerũt me a iu

uẽtute me a. ℣. Qt

e niz nõ potue rũt mi

hi ſuꝑ dorſuz meum

fabricaue rũt peccato

res. ℣. Prológaue

rũt ini gtatẽ ſi bi dñs

XCVII

íuſtus con cí det cerui ces
peccato rum. ℣. Oõfi
tebor ti bi dñe ito to cor
de me o retribue ſeruo tuo
vi uã ꝛ cuſtodi az ſermones
tu os viui fica me ſecundũz ver
buz tuum dñe. ℟ Oc

corp⁹ qđ ꝓ vob tradet hic ca lix

noui testamẽti est ĩ meo sãguine

di cit dñs hoc facite qtiẽscũqꝫ su

mitis ĩ me az cõmemoratio nẽ

Feria secũda Intro itus.

Miserere mihi domine q

ni am calcauit me homo tota

die bellãs tribula uit me.

XCVIII

℣. Cõculcauerũt me inimici mei to

ta die qm̃ multi bellãtes aduersũ

℟. me. Deus ex au di o ra

tio nez me am auribus

per cipe verba o ris

me i.

℣. Deus in noĩe tu o

sal uũ me fac ti vtu

te tu a iudica

me.

Offe. Domine quertere te ripe

animã meã saluũ me fac ꝓpt̃ mi

sericordiam tu az. Lō. O o minus

vtu tũ ipse est rex

XCIX

glo ri e. Feria.iij introit⁹

Expecta dñz virilit⁹ age ⁊ ꝓfor
tet cor tuū ⁊ sustine domi nū ps
Dñs illumiatio mea ⁊ sal⁹ mea
quē timebo. Hi. Oiscerne causā meā
do mine: ab ho mine iniq ⁊
volose e ripe me. V. n iiij

Emitte lucē tuam

7 veritatem tuam ipsa

me deduxerūt 7 adduxerūt

in mōtē sanctū tuū

Off. Speret in te oēs q nouerūt

nomē tuū dñe quoniā nō de

relinqs q̄rentes te psallite deo

C

mínoq ba bítat ín ſyonqm̃

non ê obli tuſ orationê paupe

Ló

rũ. Redíme me dẽus íſrael

exom nibus angu ſtíjs me

ís.

Feria quarta. Introitus.

Liberator me us dẽ gentíbus

í racũdís ab īſurgẽtíbꝰ ime ex

al ta bis me a vi ro ini quo

eripies me do mine ps. Diligã

te dñe fortitudo mea dñs firma

mẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ libera

tor me⁹. Exaltabo te do mine

qniam suscepisti

me nec delectasti

C

ín í mi cos me os ſu

per me

Domie de⁹ me us

clamaui ad te ⁊ ſana ſti

me

mi ne abſtraxi ſti ab ín

feris animā me az ſalua ſti

me a

descéden ti bo in la

cum. Off. Aripe

me de inimi cis me is

de us me us tabisurgen

tibus ime li

bera me do

CII

Có.

mí ne. Lauabo ĩter ĩnocẽtes

manꝰ meas ⁊ círcuí bo alta

re tuum domí ne vt audíam vo

cem laudis tu e ⁊ enarrem vní

uersa mirabí lía tu a.

Feria quín- ta Introitꝰ

Omnía q̃ fecísti nobꝭ domine ĩ

vero ĩudício fe cí sti qa pecca/

uím⁹ ti bi ⁊ mãdatis tuis ñ obe

díui m⁹ sz da gloríaz nomíní

tu o ⁊ fac nobíscũ secundũ mul

títu díne miséricor die tu e.

ps. Beati ímaculati in via qãbu

lãt i lege dñi. Nolli te hosti as

⁊ introite ia tri a e

CIII

ius adorate dñm in au la san cta

eius. ℣. Reuelabit do

mi no den sa tin tẽplo

e ius oẽs dicẽt gloriam.

℣ffe. Sup flumina

babyl lo nis illic se

dim⁹ et fle ui mus dñ

recordaremur tu i syon.

Com. Memẽto vbi tui

fuo tuo domine i q mihi ſpez de

diſti hec me ꝟſolata ẽ i humili

Fer. vj. in troi- tus.

Miſerere mihi tate mea.

dñe q̃niaz tribulor libera me et

e ripe me de manib⁹ inimico⁹ me

CIIII

O rũ ta ꝑsequẽtibus me oñe ñ

ꝙfũ dar qm̃ ĩuoca ui te. ℣. Tn

te oñe sperani nõ ꝙfũdar i eternũ

℟.

in iustitia tua libera me Pacifice

loq̃bant mi hi inimi ci me

i et ini ra

mole sti erant mihi. ℣.

Uidisti dñe ne si

le as ne discedas a me.

Dñe. Benedictus es domi

ne doce me iusti ficatio nes tu

as ⁊ nó tradas calũniãti bꝰ

me su perbis ⁊ respondebo ex

probrãtibus mi hi verbũ

CV

Lō.

Ne tradideris me dñe īa ni

mas psequētiū me quia īsurrexe

rūt in me testes iniq ⁊ mēdta est

iniqtas sibi.

Sabbato resumit offm̄ hesternū. ſ. Miserere mihi dñe ⁊c. In die palmarū cōpleta tertia ⁊ aspsione aq̄ more solito fcā: sacerdos pcedit indut⁹ sine casula cū mīstris idutis ⁊ ramis ī medio añ altare positis: a choro cātat Osāna filio dd. Deinde dic sacerdos: Dñs vobiscū. in tono oz̄onis misse. Oz̄o: De⁹ q diligere. Qui tecū. Sbscripta lcō legit ī tono epl'e. Lcōli. exodi. In dieb⁹ illis Uenerunt filij isrl' ī heli. Dei de cātat p Gr. ℟. Collegerūt. vel aliud ℟. In mōte oliueti. Añia.

Osāna filio dauid benedi

ct⁹ q venit in noīe dñi o rex israel

osāna i excelsis. ℟. College

nũt põti fices ⁊ phariſei

con ſili um ⁊ oi cebãt qd fa

címus qa ꝟ homo mlta ſigna

fa cít ſi dimittímus e uz ſic

om nes credẽt i e uz. Ne forte

ve niãt roma ni et tol

lãt noſtrũ lo cũ et gen

CVI

tê. ℣. Unꝰ au tê ex illis cay

phas nomine cũ essz põtifex ãni

illiꝰ pphetauit dicens: expe

dit uo ℟ vt vnꝰ moziat̃ homo p

populo et nó tota gens pe reat

ab illo ergo di e

cogitauerũt iterficere e uz dicẽ

tes: Ne forte. ℟. In mõte oliue

ti ora uiad pa tre: pater

si fieri po test trãseat a me ca

lix i ste. Spirit⁹ qdẽ prõptus

est ca ro autẽ in fir ma fiat vo

lun tas tu a. ℣. Vigilate

ora te vt nõ intretis itẽ tati

CVII

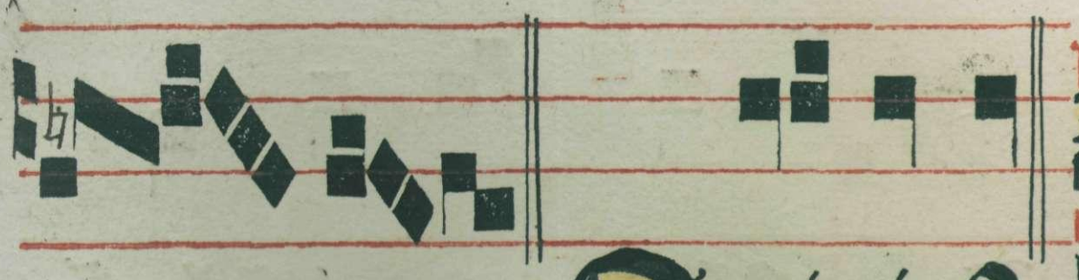

o nem. Spirit⁹. Postea legit euangel. fm matth. In illo tpe: Cũ appropinq̃sset ie-sus hiero. Post hoc bñdicunt ra mi. Tũc dicit sacerdos Dñs vo biscũ. ỹo Auge fidẽ. Qui te. totũ ℟. Amẽ. ℣. Dñs vobscũ. ℟. Et cũ.s.t. ℣ Sursũ corda. ℟. Habe mus ad dñm. ℣. Gras agam⁹ dño deo nro. ℟. Dignũ & iustũ est. Prefatio cõis vsq3 Eterne de⁹. Qui gliaris i ỹsilio scõz. & finis: Sine fine dicẽtes. Hic cãtat i tono feriali a choro. Scũs s.s. dñs de⁹ &c. Seqt Dñs vobiscũ. Oro. Petim⁹ dñe scẽ pi. Pxpm d.n. ℟. Amẽ. Orem⁹ De⁹ q dispsa ỹgregas. Qui tecũ. ℟. Amẽ. Orem⁹. De⁹ q miro. Qui tecũ. ℟. Amẽ: Orem⁹. De⁹ q p oliueramũ. Pxpm d.n. ℟. Amẽ. Orem⁹. Bñdic q̃s dñe. Pdo. ℟. Amẽ. Hic rami aspgũt aq̃ bñdicta cũ añ Aspges me sine cãtu & sine psal. & incẽsant. Deinde dic sacdos: Dñs vobiscũ. Oro De⁹ q filiũ tuũ. Qui tecũ. ℟. Amẽ. Postea duo frẽs ramos frib⁹ i locis suis manẽtib⁹ distri buũt: & interiza choro cantant añ sequẽ. Añ.

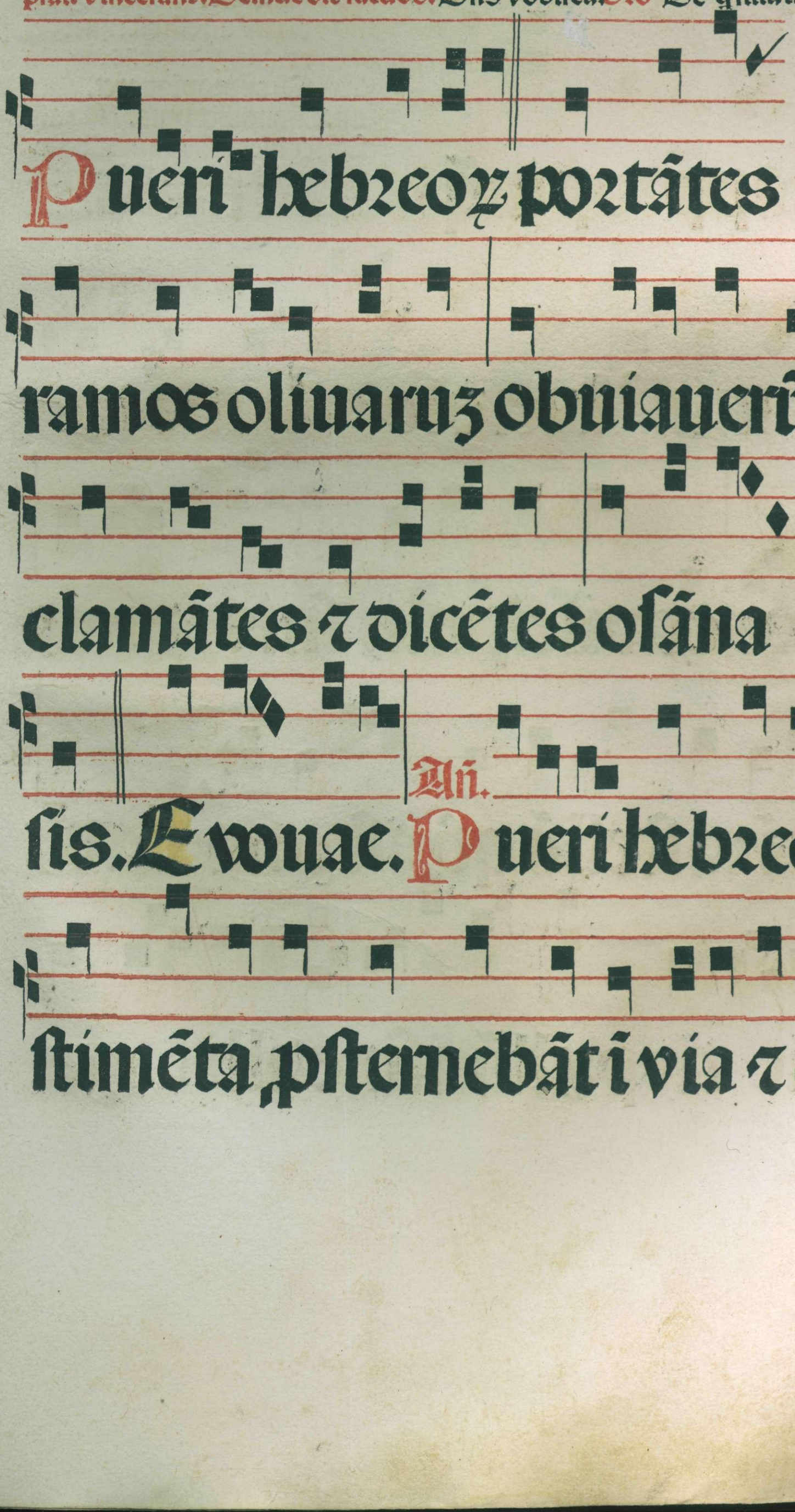

Pueri hebreoz portãtes ramos olíuaruz obuiauerũt dño clamãtes & dicẽtes osãna i excel sis. Ewuae. Pueri hebreorũ ve stimẽta, pstemebãt i via & clam⁹

bāt dicētes osāna filio dauid bñ

dict⁹ q venit i noīe dñi.

Si vo p̄dicte añe nō suf
ficiāt repetātur q̄usq; ra
mozū distributio finiat.
Deinde dicit sacerdos:
Dñs vobiscū. oro. Ps
sem.de⁹. P eūdē xp̄z d.n.
Re Amē. Postea fit p̄cef
sio r cāt̄ añe subscripte: vel
oēs vel aliq̄ p̄ dispōne cātoris
Añ. Cū appropiquaret. Alia
añ Cū audisset ppls. Alia añ.
Añ sex dies. Alia añā Occur-
rūt turbe. Alia añ. Cū angelis
Alia añā. Turba multa. Añ.

Qum appropinq̄

ret do mín⁹ hieroso lymā mi

sit ou os ex discipulis suis dicēs

i te i castellū q̄ est ptra vos

t ī uenie tis pullū a sine alli ga

CVIII

tum sup̄ quē nyll⁹ ho minū sedit

solui te et adducite mihi siquis

vos interrogauerit dicite opus

do mini est soluē tes adduxerūt ad iesū ⁊ iposuerūt illi vesti

mēta ⁊ sedit sup eū alij expan

debāt vestimēta sua in vi a a lij

ramos & arboríb⁹ externebãt et

q ſeq̃bant clamabãt oſãna bñdí

ct⁹ q venít ín noíe domíní bñdíctũ

regnũ pr̃ís nr̃í da uíd oſãna í ex

cel ſis míſerere nob⁹ fílí da uíd

Añ. Ouz audíſſet popu lꝰ qa ieſus

venít hieroſo lymã acceperũt ra

CIX

mos palmarum ℣ exierũte i
ob uiã z ℟ clamabãt pue ri di
cẽtes: hic est q vẽtur⁹ ẽ
i salu tẽ populi: hic est sal⁹
nostra ℣ redẽptio ĩsra el
quãt⁹ ẽi ste cui throni et
dñationes occurrũt noli timere

filia ſyō ecce rex tuꝰ venit tibi ſe

dēs ſup pullū aſine ſicſcri

ptum ē. Sal ue rex fabricator

mūdi q veniſti redi mere

Añ.

nos. Ante ſex dies ſolēnis

paſce qñ ve nit dñs in ciuitatē

hieruſalem occurrerūte ipueri

CX

℣ in manib⁹ portabãt ramos pal

marꝫ ℟ clamabãt voce magna di

cẽtes osãna i excelsis

bñdict⁹ q venisti i multitu dine

misericordie tue osãna

Añ. i excelsis. Occurrũt turbe cũ

floribꝰ ℟ palmis redẽptori obuiã

℟ victori triũphãti digna dãt ob

sequa filiũ de ioze gẽtes ꝓdicãt ℟i

laude christi woces tonãt ꝑ nubi

la osãna. euouae. Ãn. Cum ãgelis et

pueris fideles inueniamur triũ

phatori mortis clamãtes osãna

in excelsis. euouae. Ãn. ℣urba multa

CXI

q̃ ꝙuenerat ad diẽ festũ clamabat

dño bñdict⁹ q̃ venit i noĩe dñi o

In reuersiõe ꝓcessionis ad ecclesiã aliq̃ frẽs iuxtã duo ad min⁹ vel q̃tuor ad plus: ⁊ clauso ostio stãtes versa faciẽ ad ꝓcessionẽ icipiũt. ℣. Gl̃ia laus. ⁊ totũ decãtãt vsq; Isrl̃. Sacerdos ℣o cũ reliqs astantib⁹ ei repetit illud idẽ. Deinde stãtes ĩtus cantãt ℣sus seq̃ntes: vel oẽs vel partẽ ꝓ dispositiõe cãtoꝝ. Et stãtes extra: rñdeat post q̃libet duos versus Gloria laus. sicut in principio. Añ.

sãna i excelsis. euouae.

Gloria laus ⁊ hono⁊

tibi sit rex xp̃e redẽptor cui pue/

rile dec⁹ prompsit osãna piũ. ℣.

Israel es tu rex dauidis ⁊ inclita

ples. Noīe q in dñi rex bene

dicte venis. ℣. Glia laus. ℣. Oe

tus i excelsis te laudat celit⁹ oīs.

℣. Et mortalis homo cūcta crea

ta sil. ℣. Glia. ℣. Plebs hebrea

tibi cum palmis obuia venit. ℣.

Cū ꝑce uoto hymnis adsumus

CXII

ecce tibi. ℣. Glia. ℣. Hi tibi paſ

ſuro ſoluebãt munia laudis. ℣.

Nos tibi regnãti pangimus ecce

melos. ℣. Glia. ℣. Hi placuere

tibi placeat deuotio nr̃a. ℣. Rex

bone rex clemẽs cui bona cuncta

placẽt. ℣. Glia ℣. Aecerat hebre

os hos glia sāguis almi. ℣. Nos

facit hebreos trāsitus ecce pi⁹. ℣.

Glia. ℣. Sis pius ascēsor tu et

nos sim⁹ asell⁹. ℣. Tecū nos capi

at vrbs venerāda dei. ℣. Glia ℣.

Uestis apostoli ce rutilo fulgore

tegamur. ℣. Te benedocta vt ea

CXIII

nr̃a caterua vehat. ℣. Gloria. ℣.

Tegmine sive anime sternam⁹

corpora nr̃a. ℣. Quo p nos sé p

sit via tuta tibi. ℣. Glia. ℣. Sit

pia, p palme nob victoria ramis

℣. Ut tibi victrici sorte canam⁹

Postea intrat p. cessio ad eccleſiaz cantan do seq̃ns Reium.

ita. ℣. Glia. Ingrediẽte dño.

mino ĩ ſãcta ci ui ta tẽ hebre

o rũ pue ri reſurrectionẽ vite

pronũci antes. Cũ ramis pal

ma rũ oſãna clamabãt i ex cel

ſis. ℣. Cũq; audiſſẽt q; ieſus ve

niret hieroſoly mã: exierũt ob

uiam e i. Cũra.

Admiſſaz Introitus.

CXIIII

Domine ne lõge faci as auxi
li ũ tuũ a me ad ỡfẽsiõez meaz
aspice libera me de o re leo nis
ta a cozni b⁹ vnicozniozũ humi
litatem me az. ℣. Deus deus
me⁹ respice i me ẽre me de relig
sti lõge a salute mea ỽba delictoz

Si meoꝝ. Tenuisti manū dexteraꝫ

me am i voluntate

tu a deduxisti me ⁊ cū

gloꝛi a assūpsisti

me. V. Quaꝫ bo nꝰ isrl

de us re

ctis coꝛ de

CXV

mei autẽ pene mo ti ſunt

pe des pẽne effuſi ſũt

greſſus mei qa zelaui in pec

cato ribus

pa cẽ peccato rum vi

dẽs. Tract⁹. Deus⁹

de⁹ me⁹ reſpice i me

q̃re me ꝺereli quiſti. ℣.

Lon ge a ſalute mea

verba ꝺelictorũ meo

rũ. ℣. Deus me us cla

ma bo p ꝺiez nec exaudies

inocte et non ad ĩſipien

tiaz mi bi. ℣. Tu au

CXVI

tē i ſācto habitas laus iſra
el. ℣. In te ſperauerūt pa
tres noſtri ſperaue rūt et
liberaſti e os. ℣. Ad te clamaue
rūt ⁊ ſalui facti ſunt ī te
ſpaue runt ⁊ nō ſūt ꝯfuſi ℣.
Ego au tē ſū vermis ⁊

nó ho mo obprobriū

ho minum ⁊ abiectio plebis

℣. Oēs qui de bāt me aſper

naban tur me locuti ſūt

la biis ⁊ mouerūt ca put. ℣.

Sperauit i dño eripi at e uz

ſaluū faciat e um qni ā

CXVII

vulte um. ℣. Ipſi vo cõſidera
uerũt ⁊ ꝯſpexerũt me diuiſe
rũt ſi bi veſtimẽta mea ⁊ ſup
veſtẽ meã mi ſerũt ſoꝛtem. ℣.
Libera me de
oꝛe leo nis ꝛa
coꝛni bꝰ vnicoꝛnio rũ hu

militatez meam. ℣. Qui timetis

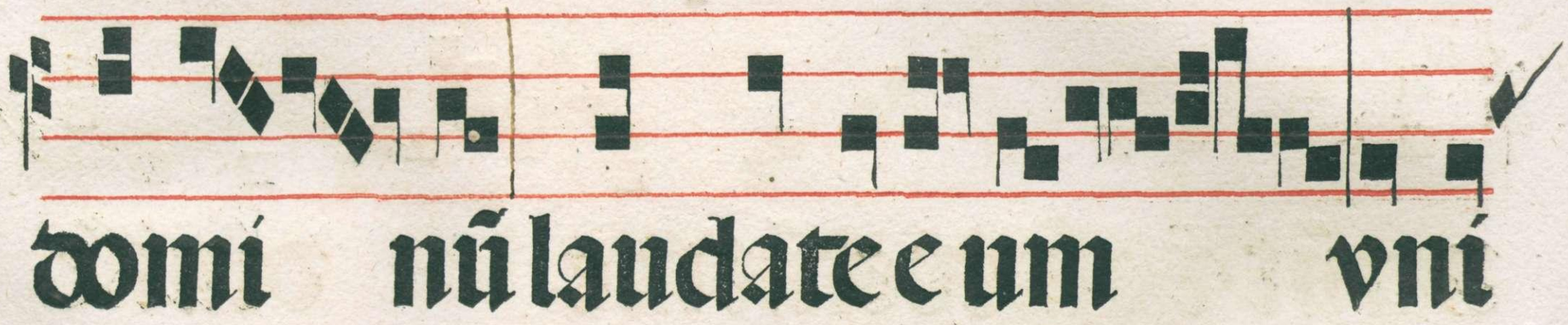

dominũ laudate eum vni

uersũ semẽ ia cob magnificate

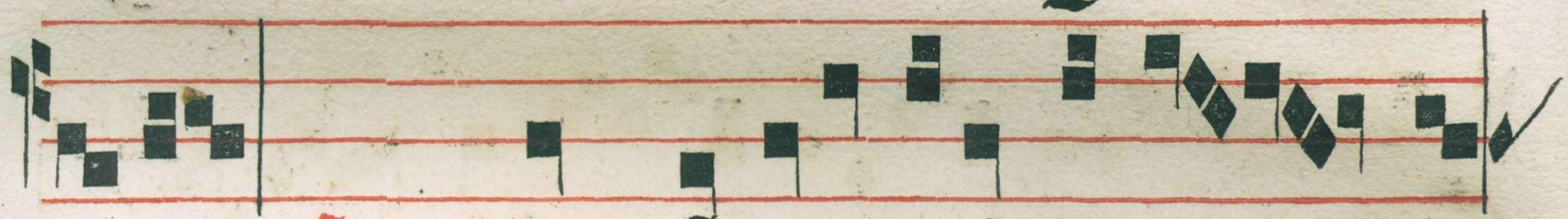

eum. ℣. Annũciabit dominꝰ no

generatio, vẽtura tẽnũcia

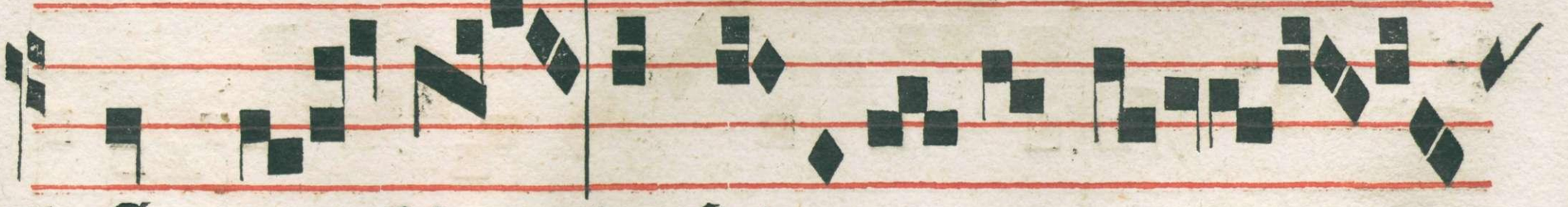

bũt ce li iusti ti aze

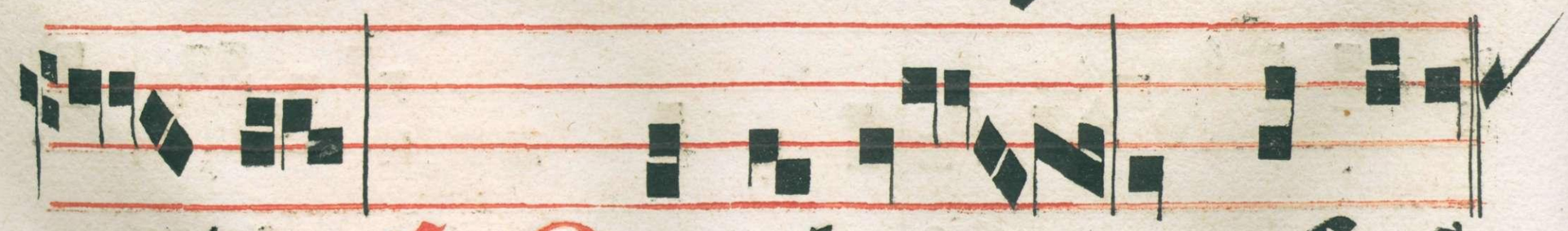

ius. ℣. Populo q nascet

CXVIII

quê fe cít do minus.

Passio dñi absq; bñdictione: ℣ dñs vobiscũ: lumia rib⁹ ℟ icẽso absolute icipiẽ nec rñdet Glia tibi dñe. puẽto tñ ad partẽ illã q̃ tono euangelij legit: bñ dictio petit: ℟ icẽsũ portat sicut ꝯsuetũ ẽ fieri ad euãgeliũ. silr fit alijs diebus cum legitur passio.

Off.

Improperi uz exspectauit cor me uz ℟ miseri cordiã ℟ susti nui q̃ simul ꝯtristare tur ℟ nõ fu it qui ꝯsolarẽtur me q̃si ui ℟ non inue ni et dederunt in esca mea fel ℟ in sitim meam po

tauerunt me ace to. Lō. Pa

ter si nō pōt ħ calix trās ire nisi bi

bā illū fi at wolūtas tua. Feria.íj. itroit⁹.

I Udica dñe nocētes me expu

gna ipugnātes me apphēde ar

ma ⁊ scutū ⁊ exurge i adiutoriuz

me uz domi ne virt⁹ salu tis

CXIX

me e. ꝑ. Effũde frameã ꝛ cõ

clude ad ũſus eos q ꝑſequunt me

℣. dic aíe mee ſal⁹ tua ego ſũ. ℟. xur

ge dómine ꝛ ítende

iudícíum meum deꝰ me us

ꝛ dóminꝰ meus ín cauſã me

am. ℣. Effũde frameaz

ꝛ ꝺclu de

adũſuſ e

os q me ꝑſequũ

tur. Offe. Eripe me

de inimicis meis ꝺo mine ad

te ꝺfugi ꝺoce me fa cere volũ

tatez tu az qa ꝺeus me us

CXX

Ló.

es tu. Erubescãt ⁊ reuereanť

si mul q ꝯtulanť malis me is

iduanť pudore ⁊ reuerentia q

maligna loquũť adũsũ me. Feria.iij. Introit'

Deus au tẽ gloriari oportet

i cruce dñi nr̃i ihesu christi i q

ẽ sal⁹ vita ⁊ resurrectio nostra p.

quẽ ſaluati ⁊ liberati ſu m⁹.

Poſt paſca

alleluia alle lu ia. ℣. Deꝰ miſe

reat nr̃i ⁊ bn̄dicat nob illuminet

vultū ſuū ſup nos ⁊ miſerea t no

℟. ſtri. Ego aũt oũ mi hi mole ſti

eſ ſent ĩdue bã me cí

litio et humília bam ĩie

CXXI

iuni o animaz meam to

ratio mea ĩ sinu me o

cóuertetur. ℣. Tudica dñe no

cẽtes me expu gna

ĩpugnan tes me app̃hẽde ar

ma t scu tum t exur

ge ĩadiuto rium

mí hi. Offe. Quſtodi me

do mine de manu peccato

ris ⁊ ab homi nib⁹ ini qs eri

pe me do mine. Ad

uersū me exercebant̄ q sedebāt i

porta ⁊ i me psallebāt q bibebāt

vinū ego vo oratione meā ad te

CXXII

Domine tẽp⁹ bñplaciti de us
ĩmlꝰtitudine miſ̃icor die tu e.

In noie dñi oẽ genu fle

Feria quarta. Introit⁹.

ctaṫ celeſtiũ terre ſtri uz ⁊ iferno
rũ qa dñs fact⁹ obe diés vſq; ad
morte: morte aute cru cis ideo
dñs ieſus chriſt⁹ in glia ẽ dei pa

tris. ps. Dñe exaudi oratio

nẽ meã ⁊ clamor meus ad te veniat

Orem⁹. flcc.ge.le.
or. Pia qs ops ds
Qui tecũ. Pphia
Lcõ isaie ppbe:
Hec dicit dñs de⁹
Dicite filie syõ. q
finita dr seqs. Gr.

Ne avertas faciem tu

am a puero tu o

qnia tri bulor ve

lociter exaudi me

V.

Saluũ me fac de

CXXIII

us quo niã intrauerũt

aq́ vſq; ada ni mãme

az infix⁹ ſũ ili mo ꝓfundi

tñ eſt ſbſtãtia.

Hic dr̃ dñs vo. ſine flec. ge. oro. De⁹ q̃ ꝑ nobis filiũ tuũ. Ꝑe. Lcõ eſaie ꝑphe. In diebus illis: Dixit iſaias: Dñe quis credidit auditui nr̃o. Qua finita dr̃ Tractus

Omine

exaudi oratione m̃ meam et

clamor meus ad te ve ni

at. ℣. Deauer tas fa

cí ez tu az a me íq̃cũqz die

trí bulo2 íclína ad me aurẽ

tu am. ℣. In q̃cũqz dí e ũo

cauero te velo cíter ex

audí me ℣. Quía

defece rũt sicut fu mus

CXXIIII

dies me i tossa me a
sic̃ i frixo rio ẏfri xa sunt
℣. Percussus sum sicut
fe num taruit cor meum
qa obli t⁹ sum mãducare panẽ
meum. ℣. Tu exurgẽs domi
ne miſe re beris ſyon

qa venit tempus mise

rẽdie ius. Offe. Domi

ne exau di oratio nez me

az t clamor me us ad te p

Lõ.

ueni at. Potũ me uz cũ fle tu

tẽpera bã qa eleuãs allisisti me

te go sicut fenũ a ru i tu autẽ

CXXV

dómine ī eter nū ꝑma nes tu ex

urgēs miſereberis ſy on q̄a venít

tēpus miſerēdi e íus

Feria.v.i cena dñi: Nos aũt gl'ari.c.xx Et dicit Elia i ex celſis.Gl.

Q hriſt⁹ fact⁹ ē ꝓ no bis obe

diēs vſq; ad mortē mortē autem

crucis ℣. Propt' q̄d ⁊ de⁹

exaltauit illū

ꝛ dedit illi no mẽ

qđ ẽ sup omne no men.

Credo i vnũ deũ dñ. Off Dextera dñi xxxiiij. Agn⁹ dei dñ. sz pax nõ dat. Ho die reseruat sacerdos ĩ loco honesto ꝛ queniẽti vnã hostiã ꝯsecratã ꝓ die se quẽti ĩ q̃ nõ ꝯficit: vel etiã ꝑs hostias si necesse fuerit ꝑ ifirmis. Sãguinẽ vo totũ sumit. Deinde frẽs imediate cõicant: ꝛ postea cõplet missa. Cõio.

Dominus

ieſus postq̃ cenauit cũ discipulis

suis lauit pedes eoꝝ ꝛ ait illis: sci

tis qd feceriꝫ vobis ego dom⁹

ꝛ magister exẽplũ dedi vo bis vt

Postcō. Refecti vitalib⁹ alimentis. Qui viuis. Et dī Ite missa est. Post refectionē sacerdos cū acolito denudat altaria legendo añaz Diuiserūt sibi vesti. mea. cū toto psal. De⁹ de⁹ me⁹ resp.ī me. Post nudationē altariū hora cōpetēti facto signo cum tabula: ꝓueniūt frēs ad faciēdū mādatū: maiores abluūt pedes tergūt et osculāt: ⁊ iterum hec subscripta cātāt vel oīa vel ī pte ꝑ dispōne cātoris. Añ. Mādatū nouū. ps. Bti īmaculati in via. Et repetitur īmediate añ. Mādatū no. ⁊ sic alie añe q̄ hñt psal. vel ỹ. repetūt. Et nota q̄ de q̄libet psal. nō dī nisi vn⁹ ỹ. Añ.

Mandatū nouū do vob⁹ vt diligatis īuicē sicut dilexi vos dicit dñs. ps. Beati īmaculati in via q̄ ambulāt in lege dñi.

Añ. Postq̄ surrexit dñs a cena misit aquā ī pelvim cepit lauare

pedes discipuloꝝ hoc exẽplũ re

liqt eis. ℣. Magnꝰ dñs ⁊ lauda

bilis nimis ĩ ciuitate dei nr̃i ĩ mõ

Ats. An.

te scõ eiꝰ Omnꝰ iesus In die

bꝰ illis mulier q̃ erat ĩ ciuitate pec

catrix vt cognouit qꝝ iesus recu

buit in domo symonis leprosi at

CXXVII

tu lit alabastruz vnguẽti ꝛ stãs
retro secus pedes dñi mini iesu: la
chrymis cepit rigare pedes eius
ꝛ osculaba tur pedes eius ꝛ vn
guento vngebat. ℣. Benedixisti
dñe terrã tuã auertisti captiuitatez

An.
iacob. Maria ergo vnxit pedes ie
su & extersit capillis suis et dom⁹
impleta ê ex odore vnguêti. ps.
Dñe ne in furore tuo arguas me
neq; i ira tua corripias me. An.
Vos
vocatis me magister & dñe et bñ
dicitis sñ eteni si ego laui vr̃os pe

CXXVIII

des dñs ⁊ magíster et' ws debe

tis alter alteri⁹ lauare pedes. ℣.

Exéplũ enĩ dedi wbis vt ⁊ ws

℟n. ita faciatis. Oíligam⁹ nos ĩuícé:

q̃a charitas ex deo ẽ: ⁊ q̃ dili gít

fratrẽ suũ ex deo nat⁹ ẽ et vidz deũ

℣. Quã dilecta tabernacula tua dñe

vtutū ꝯcupiscit ⁊ deficit aīa mea

Añ.

in atria dñi. Ubi ē charitas ⁊ di

lectio ibi scō ꝫ est ꝯgregatio: ibi

nec ira ē nec indignatio sꝫ firma

charitas in ppetuū xp̄s descēdit

mūdū re dimere vt liberaret a

morte hoīnē exēplū dedit suis

CXXIX

discipulis vt sibi inuicē pcedes ab
luerēt. ℣. Deꝰ misereat nr̄i ⁊ bñ
dicat nobis illuminet vultū suū
sup nos ⁊ misereat nr̄i Añ. O ō grega
uit nos xp̄s ad glificādū seipsū
reple dñe aias nr̄as sācto spiritu.
℣. A solis ortu ⁊ occasu ab aglo.

Añ.
ne ⁊ mari. Mulier q̃ erat ĩ ciuita
te peccatrix attulit alabastruz vn
guẽti ⁊ stãs retro sec⁹ pedes dñi
lachrymis cepit rigare pedes ei⁹
⁊ capillis capitis sui tergebat. ps̃
Dñ̃ eẽt rex ĩ accubitu suo nard⁹
Añ.
mea dedit odorẽ suauitatis. Oo

CXXX

mine tu mihi lauas pedes: rñdit

iesus ⁊ dixit ei: ⁊ si nõ lauero tibi

pedes nõ habebis partẽ mecũ. ps

Venit ergo ad simonẽ petrũ ⁊ di

Ite rac

xit ei petr⁹: Dñe. v. Ego ego sa

cio tu nescis mõ: scies aũt postea

Ite rac

Dñe. ps. Dñe ñ tm̃ pedes meos

Ite
raſ

An.

ſz ꝛ manꝰ ꝛ caput. Dñe. Siego

dñs ꝛ magiſter veſter laui pedes

vr̃os q̃nto magis debetis alter al

terꝰ lauare pedes ps̃ Audite hec

oés gẽtes auribꝰ pcipite oés q habi

tatis orbẽ. An. In hoc cognoſcét

oés qꝛ mei eſtis diſcipuli ſi dile

CXXXI

Añ.

ctionẽ habueritis adinuicẽ. Ma

neãt i wb fides spes charitas tri

a hec maior aũt hoz ẽ charitas.

℣. Nũc aũt manẽt fides spes cha

Añ.

ritas tria hec. Bñdicta sit sancta

trinitas atqz ĩdiuisa vnitas ꝯfite

bimur ei qa fecit nobiscũ miseri

cordiã suã. ℣. Bñdicam⁹ patrẽ

ꝛ filiũ cũ scó spũ. ℣. Ubi chari/

tas ꝛ amor deꝰ ibi ẽ. ℣. Oõgrega

uit nos i vnũ xpi amor. ℣. Exul

temꝰ ꝛ i ipso iocũdemur. ℣. Timeam⁹

meam⁹ ꝛ amem⁹ dñũ viuũ ℣. Et

ex corde diligam⁹ nos synce ro.

CXXXII

℣. Ubi charitas. ℣. Quinó ha
bet charitatẽ nihil habet. ℣. Et
in tenebris et vmbra mortis ma
net. ℣. Nos alterutrũ amem⁹ ti
die ℣. Sicut decet ãbulem⁹ lucis
Ne proles. ℣. Ubi charitas. ℣. O la
mat oñs ꝛ dic̃ clara voce: ℣. Ubi

fuerīt ī vnū ꝯgregati: ℣. Qeū ꝓ

pter nomē simul tres vel duo. ℣.

Et in medio eorū ego e ro. ℣.

Ubi charitas ℣. Simul ergo cū

in vnū cōgregamur: ℣. Ne nos

mēte diuidamꝫ cauteamꝫ ℣. Qes

sēt iurgia maligna cessēt lites. ℣.

CXXXIII

Ot in medio eorũ ego e ro. ℣.

Ubi charitas. ℣. Oharitas ẽ sũ

mũ bonũ ãplũ donũ. ℣. In q̃ pẽ

det totus ordo p̃ceptor. ℣. Per

quã vetus atq; noua lex ĩplet. ℣.

Que ad celi celsa mittit se reple/

tos. ℣. Ubi charitas. ℣. Q ãvt

charitas ꝓfugit ⁊ absẽtes. ℣. Sic

discordia difugit et ꝓsentes. ℣.

Quia charitas ꝓceptis i duob⁹

℣. Oõstat qb⁹ dē⁹ atqꝫ ois homo

℣. Ubi charitas. ℣. Et p coccũ

ꝑsca lege figurat. ℣. Qui colore

tigit rubro bis iubet. ℣. Vere me

CXXXIIII

mor dat fraternus amor vitã. ℣.

Et ppetuã malignꝰ dabit pe nã

℣. Ubi charitas. ℣. Unanimit

excelsũ iplorem⁹. ℣. Ut det pacẽ

clemẽs nr̃is i dieb⁹. ℣. Tũgat fi

dei spẽiqz opus bonũ. ℣. Et ꝑfor

tiũ captem⁹ sup no rũ. ℣. Ubi

charitas. ℣. Similes q̄ cū beatis

videam⁹ ℣. Gloriant⁊ vultū tuū

xp̄e de⁹. ℣. Gaudiū q̄ ē īmēsuz

atqz ꝑbū. ℣. Secula ꝑ īfinita se

culo rū. Amē.

Feria a. vj. in paraſceue hora. vj. frēs ꝙueniē tes ad eccleſiā dicūt nonā: ⁊ īterī ſacerdos ⁊ mīſtri īduti miſſalib⁹ īdumētis: cōpleta nona ſine luminarib⁹ ⁊ īcēſo ꝓcedūt: ⁊ añ altare ꝓ ſtrati aliquādiu oꝛāt. Acoliti vo īterī vnā tm tobaleā extēdāt ſup altaꝛ: ⁊ ſacdos finita oꝛo ne ſua deoſculaꝛ altare ⁊ reſidet in loco ſuo cū mīſtris. Un⁹ vo ſubdiacon⁹ ꝓcedit ad legē dū ⁊ ſine titulo incipit ꝓphetiā

Omine

Hec dicit dñs: In tribulatōe ſua mane ꝙſurgēt. Qua finita dī ſequēs Tract⁹.

audiui auditū tuum et tí

CXXXV

mui ꝺside raui opera

tu a ꝛexpa ui ℣. Tn me

dio ꝺuoꝛuz ani ma lium

ĩnote sce ris

ꝺñ appꝛopinq̃uerint ãni cogno

sceris ꝺñ aduenerit tempus

o sten deris. ℣. Tne

o dñe ꝑtur ba ta fue rít a

ní ma mea ín íra míſerico2

die memo2e rís.

℣. Deus

a líbano veníet ⁊ ſanct⁹ de

móte vmbroſo ⁊ có dẽſo.

℣. Operu ít ce

CXXXVI

los maiestas e ius tlau

de e ius plena ẽ ter ra.

Finito tractu sacdos dic: Orem⁹. Diacon⁹: flec.ge. Leuate. Oro. De⁹ a q̃ tu iudas. Qui te. pphia ij. t legit sine titulo. In dieb⁹ illis dixit dñs ad moysen t aaron in terra egypti: Adensis iste. Qua finita dī sequens Grad.

Eripe me

domine ab homine

malo a viro ini quo libe

ra me. ℣. Qui cogitaue

rũt malicias i corde

tota di e ꝑstítue bãt pze

lía. ℣. Aue rũt lín

gua su as sicut ỽpêtes

venenũ a spídum ſb labíjs e o

rũ. ℣. Qustodi me do míne

de manu peccatoris et

ab hoḿínib⁹ íni quis libera me

CXXXVII

℣. Qui cogitaue rũt sup/
plãta re gressus me
os abscõderũt super bi
la queos mihi. ‡ ℣. Et funes
extẽde rũt i laqueo pe/
dib⁹ meis iuxta iter scanda
lum posue rũt mihi. ‡ ℣. Di xi

dómi no de⁹ me⁹ es tu ex

audí do mine vcé orati onis

mee. ℣. Oñe dómi ne vírt⁹ salu

tis mee obũbra caput me

um ín die bélli. ℣. Ne tradas

me a desíderío

me o peccato rí co

CXXXVIII

gitauerũt adũsũ me ne dereliq̃s
me ne vnq̃ exaltentur. ℣. Qa
put circuitꝰ eorum la
bor labioꝝ ipso rum operi et e
os. ℣. Uextame ĩusti ꝙfi
tebũt noi tuo habitabũt
re cti cũ vultu tu o

Cõpleto tractu passio sup nudũ pulpitũ dr. Passio dñi nr̃i ie-
su xp̃i fm iohã. In illo tpe: Egressus ē ihs. Qua finita deinde
icipit absolute Orem⁹ dilectissimi nob. cũ rel̃. Cõpletis oro-
nib⁹: sacerdos deposita tm̃ casula pcedit ad posterius cornu
altaris dextr̃: r ibi accipit crucē a mīstris sibi p̃parata: quã versa facie ad chor̃a sũmi
tate parũ discoopit icipiẽs sol⁹ añaz Ecce lignũ crucis. Et ab illo loco i añ iuuat̃ i can
tu a mīstris vsqz ad Uenite Choro vo cãtãte Uenite adorem⁹ oẽs se psterñut. Añ

Ecce lignuz crucis i q̃ sal⁹ mũdi

pepen dit. Uenite adore m⁹

Postea pcedit sac̃dos ad reliquũ dextrũ cornu altaris r discooperiẽs ãpli⁹ crucẽ ele-
uãs eã paulisp alti⁹ q̃z p̃mo: icipit Ecce lignũ crucis. Allijs cãtãtib⁹ r adorãtib⁹ vt.s̃.
Deide sacerdos pcedit ad mediũ altaris r discooperiẽs crucẽ totalit̃ ac eleuãdo eaz
tertio alti⁹ icipit: Ecce lig.cru. cãtãtib⁹ alijs r adorãtib⁹ vt.s̃. Postea sac̃dos deponit
crucẽ i loco ad hoc p̃parato añ altar̃. Deide deponit calciamẽta r accedat ad adorã
dũ: tũc genua flectẽs añ deosculatõez crucis: hoc fcõ reuertit̃ ad sedẽ suã: r ibi recipit
d̃posita calciam̃ta r casulã: postmod̃ mīstri altaris: deide alij ter flexis genib⁹ vt dcm̃ ẽ
crucẽ adorãt: r interiz cãtant̃
ip̃opia r alia q̃ sequũt̃ totaliter
vl̃ i pte. put multitudo adorã
tiũ vl̃ paucitas req̃rit hoc mõ
Duo frẽs ex parte hebdoma
darij i medio chori cantãt ℣:
Populeus vsqz Agyos

Popule me⁹ qd fe

ci tibi aut i quo ztristaui te respõ

de mihi. ℣. Quia eduxi te de ter

CXXXIX

ra egypti para sti crucé salua
Cãtet chor' ex pte hebd'. Alius chor' rñdet.
tori tuo. Agyos otheos. Sãct'
Jtẽ pri' cho rus Scds chor'
deus. Agyos ischiros. Sanctus
Jtẽ pri' cho rus
fortis. Agyos athanatos eley
Scds chor'
son imas. Sãctus t imorta lis
De se- cundo choro cantẽt postea duo fra tres.
miſere re nobis. Quia eduxi
te p̃ ser tũ q̃ dragita ãnos t mã

na cibaui te ⁊ introduxi i trā satis

optimā

Deide chori alternatiz rñdēt Agyos. ita tñ q primus chorus sp reincipit Agyos.

Agyos otheos.

Postea duo frēs de primo choro cātāt

Quid vltra ōbui.

Quid vltra debui facere tibi ⁊ ñ

feci: ego qdē plātaui te vineā me

az speciosissimā ⁊ tu facta es mihi

nimis amara aceto nāq; siti meā

potasti ⁊ lāceā pforasti latꝰ salua

CXL

Jtez chori alternatim rñdēt Agyos ꝯ Scūs. ꝯ vt dictū ē.

vt.ꝰ

vsus sequētis ī propij.ſ. Ego p. pter te. cū ceteris a binis alternati cātāt vtroqz choro ſil repetēte poſt quēlibet vsū Pple meꝰ. vſqz Quia eduxi te de tra egy Jncipiūt ī properia. duo de ſcdo choro cantāt v. Ego propter te flagella.

torí tuo. Agyos othεos

Ego ppt te flagella

ui egyptū cū p̄mogenitis ſuis et

Chorꝰ repetit.

tu me flagellatū tradidiſti. Po

Duoꝰ primo choro:

pule meꝰ. Ego te eduxi de egy

pto demerſo pharaone ī mare ru

brū ⁊ tu me tradidiſti p̄ncipibus

Chorus. Duo de ho chorro.

sacerdotū. ℙopule me⁹. Ego

añ te aperui mare et tu apuisti lā

Chorus. Duo ō primo chorō

cea lat⁹ meum. ℙopule meus.

Ego añ te ꝑcui i colūna nubis ꝛ

tu me ō duxisti ad ꝑtorium pilati.

Chorus. Duo de ho chorro.

ℙopule. Ego te paui mānā p

deserti ꝛ tu me cecidisti alapis et

CXLI

Chorus. Duo ꝺ primo choro

flagellis. ℙopule. Ego te po

tauí aq̃ ſalutiſ ꝺe petra ⁊ tu me po

Chorus. Duo de ho cho/ ro.

taſti felle ⁊ aceto. ℙple. Ego p

pter te cananeoꝝ reges pcuſſi ⁊

tu pcuſſiſti aruꝫ dine caput meuꝫ.

Chorus. Duo de ꝑo cho/ ro.

ℙple. Ego ꝺedi tibi ſceptrũ re

gale ⁊ tu meo capiti ſpineaꝫ coro

Cho rus. Duo de ho cho- ro.

naz. ℙple. Ego te exaltaui ma

gna virtute ⁊ tu me suspẽdisti in

Cho rus.

Hec añ. Cru cẽ tuã cũ psal. De⁹ miſeat. cantat cõit: ⁊ repetit i mediate añ. p⁹ ℣.

patíbulo crucis. ℙple. Oru

cẽ tuã adoram⁹ dñe ⁊ scãm resur

rectionẽ tuã laudam⁹ ⁊ glorifica

m⁹: ecce enim ppt lignũ venit gau

diũ i vniuſo mũdo. ℣. De⁹ miſe

CXLII

reat nr̃i ⁊ bn̄dicat nob illuminet

vultū suū sup nos ⁊ misereat nr̃i.

Deide hy⁹ Crux fidel cū vsib⁹ hymnoꝝ seq̄n tiū. s. Pāge lig. Lustris sex. ⁊ cū repetitōib⁹ sm qp in serie determinatuz ē cōiter cātant vel sicut cātoꝝ disposuerit. Hy⁹.

Crux fidelis inter oēs

arboꝝ vna nobilis nulla silua talez

profert frō de floze germie Dulce

lignū dulces clauos dulce pōd⁹

Hym.

sustinet Pāge lingua glriosi p̄liū

certaminis ꝛ sup crucis tr̃ophæuz

dic triũphũ nobilẽ ꝙli ter redẽ

ptor orbis ĩmolat⁹ vicerit.

Repetit Crux fidelis in. vsqz Dulce lignuz. Et sic fit quotiens repetitur Crux fidelis.

Crux fidel. ℣. O e parẽtis pthо

plausti fraude facta ꝯdolẽs qñ

pomi noxialis morte morsu cor

ruit ipse lignũ tũc notauit dãna

CXLIII

Repetitur.

ligni vt solueret Dulce lignū ℣

Hoc opꝰ nr̃e salutis ordo depo

poscerat multi formis ꝓdi̇torıs

ars vt artē falleret ⁊ medelā ferret

Repetitur.

inde hostis vnde leserat. Crux fi

℣. Q̃ venit ergo sacri plenitu

do tpis missus ē ab arce p̃ris na

tus orbis ꝺditor atqꝫ vẽtre vírgi

Repe
titur.

nalí caro factus ꝑdíit. Dulce lí.

℣. Uágit íſãs ĩter arta ꝺdit⁹ ꝓſe

pia mẽbra pãnis ínuolúta vírgo

mater alligat et manus pedesqꝫ

Repe
titur.

cura ſtricta cíngit faſcía. Crux.

℣. Caſtris ſex q iã pactís tẽpus

CXLIIII

íplés corpis se wolête natº ad hoc

passioní deditº agnº i cruce léua

tur ímolâdº stipite. Dulce lí. ℣.

Hít acetũ fel arũdo sputa claui

lãcea mite corpus pforat sãguis

vnda pfluit tra põtº astrã mũdº

ꝙ lauãt flumine. Crux fi. ℣. Ale.

cte ramos arbor alta tẽsa laxa vi

scera ⁊ rigor lentescat ille quẽ de

dit nativitas vt su pni mẽbra re

Repe
titur.

gis miti tẽdas stipite. Dulce. ℟.

Quesum⁹ salua dãnatos agmia

lugẽtiũ te pplete cecinerũt redẽ

ptorẽ oĩuz tropheũqz mortis gu

CXLVI

Repetitur.

ſtās dās vexillū frōtib⁹. Crux fi.

℣. Quē tot⁹ mūd⁹ nō capit vno

ſaxo claudit atqz morte iā pem

pta īferni clauſtra abigit ſic dē⁹

ver⁹ ℟ homo die ſurgit tria Crux

Repetitur.

℣. Glōriā deo canam⁹ hymnicis

ꝓcēt ib⁹ quā ſimꝰ magna nōbiſcū.

tota mũdi machina voce ꝓsona

celebret sẽpiternа i secula. A mẽ.

Dũ supradicta cãtant palla sup tobaleã extẽdit & corpale a diacono sup pallã: & finita crucis adoratõe: crux sup altare reponit: & circa altare lumiaria accẽdunt: deinde calice sup altare & dñi corpe collocatis: & incẽsatiõe ac manuũ lotiõe a sacerdote pactis: postq̃ Orate frẽs Vsus ad pplm idẽ sacdos dixerit: ꝙseq̃nt dicit i nota ꝙsueta absolute Oremꝰ pceptis salutaribꝰ mõiti. et Pi nr. Chorꝰ rñdet Sz liba nos a malo. Sacdos Vo submisse dcõ Amen: in eadẽ voce q̃ dixit Pi nr. absolute sine Oremꝰ in tono oro nis misse dicit. Libera nos q̃s dñe ab oibꝰ malis. Peũdẽ dñm. & rñdet chorꝰ Amen. Pax dñi nõ dr. Agnꝰ dei nõ cantat: neq; pacis osculũ dat. facta cõione: postcõio nõ dr: sed sacerdote cũ mĩstris in vestiariũ reuertẽtibꝰ dicunt vespe sine cãtu.

Nota q̃ i sabbo scõ post ignis bñdictõez & icensi: diconꝰ dalmatica idutꝰ: recepta bñdictõe a sacdote cũ subdiacono portãte i arũdine vel baculo triũ cubitoꝝ & dimidij triplicẽ cãdelã nouo igne illuminatã: vna cũ qnq; granis icẽsi bñdicti: vadit ad ornatũ pulpitũ: & icẽsato libro absolute icipit: Exultet iã angelica. astãte ad dexterã eiꝰ dcõ subdiacono. Cõpleta bñdictõe cerei: sacdos & mĩstri vestiti more solito añ altar ꝓce dũt: & fcã reuerẽtia i locis suis sedẽt: postea legũt ꝓphie sine titulo. In fine ꝓphetarũ dicunt orones mõ subscripto. Prophetia ꝑma In ꝑncipio creauit deus celũ & terrã. Oremus. flecta. ge. leuate. Deus q mirabiliter creasti hoiez. ꝑ. Prophetia scda. Noe Vo cũ qngentoꝝ esset annoꝝ. Oremus. Flecta. ge. leua. Deus incõmutabilis virtꝰ: ꝑ. Prophia tertia In diebus illis: tẽtauit deus abraã. Oremus. flectamꝰ ge. Leua. Deꝰ fideliũ pater sũme. Per. Prophetia quarta. In diebus illis: factum est in vigilia matutina. Qua finita dicitur tractus: scz Cantemus dño gloriose. Tractus.

Antemꝰ domino gloriose

e nim honorifi catꝰ ẽ

CXLVII

equũ ꝛ aſcẽſorem ꝓiecit i ma

re adiutor et ꝓtector fa

ct⁹ ẽ mihi iſa lutem. ℣. Hic de⁹

me⁹ ꝛ honorificabo e

uz de⁹ pr̃is me i ꝛ exal

tabo e um. ℣. Omin⁹ ꝓterés

bel la domin⁹ nomẽ ẽ illi.

Orem⁹ flec.ge. De⁹ cui⁹ antiq̃ mira
cula.P. Prophia.v. Hec ẽ hereditas ꝟuoꝝ dñi. Orem⁹. flect.ge. Ops
sem.de⁹: multiplica.p. Prophia.vj
Audi isrl' mãdata vite. Orem⁹ fle.g.
De⁹ q ecclĩaz tuã sp gẽtiũ.p. Prophia.vij. In dieb⁹ ill': ꝟ cã ẽ man⁹ dñi. Orem⁹ flec.ge.
De⁹ q nos ad cele.p. Prophia.viij. Appẽhẽdẽt septẽ mlĩeres vi. Qua finita dĩ Tract⁹

Vínea facta est díle cto

íco rnu ín loco v be rí. ℣.

Et macería circũdedit ⁊ circũfo

dit ⁊ plãtauit víneã so reth

⁊ ædífi cauít turrím ín

medío e íus ℣. Et torcular fo

CXLVIII

ditie a vinea e niz

dñi sa ba oth dom⁹ isr'l est.

Orem⁹. flec.ge. Deus i oib⁹ eccl'e tue filijs.p. Prophia.ix. In dieb⁹ ill': dixit dñs ad moysē z aaron i tra egypti: Ad ēsis iste. Orē⁹. flec.ge. Ops sē. ds q oiuz operū tuoz. Qui tecū.

Prophia.x. In dieb⁹ ill': fcm̄ ē vbū dñi ad ionā. Oremus. flec.ge. Deus q diuersitatē gen.p. Prophia.xj. In dieb⁹ ill': Scripsit moyses cāticū. Qua finita dī seqns Tract⁹.

Attē de celum et loquar

z audi at tra vba ex ore me o

V. Expectet sic̄ pluuia eloquiū

me uz z descēdāt sicut ros.

ẏba me a. ℣. Sic hymber

sup ḡmen ⁊ sic nix sup fe nū

qa nomē dñi iuoca

bo. ℣. Oate magnitudinē deo

no stro de⁹ vera opa e ius

⁊ oēs vie ei⁹ iudici a.

℣. De⁹ fidel ĩ q̃ñ ẽ ini qtas

CXLIX

iust⁹ ⁊ scūs dñs. Oremus. Fleck.ge. oro ds celsitudo humi. p. ppbia. xij. In dieb⁹ ill' Nabuchodonosor rex fec̄ statuā. Oremus. Hic ñ dr̄ flec. ge. O ps sēpi. deus spes vnica mūdi. p His finitis descendendo ad fontē dr̄ sequens Tractus

Sic̄ ceru⁹ desiderat ad fōtes aq̄ rum ita desiderat aia mea ad te deus. ℣. Sitī uit aīa me a ad deū vi uū qñ veni az ⁊ apparebo añ faciē dei mei. ℣. tv

Fuerũt mihi lachrymemee
panes die ac nocte dũ
dicí tur mihi p singulos di es
v bi ẽ dñs tuus. Deide ad fõtes dr Dñs vobiscũ. Oro.
℣ ps sepi. ds: respice ppiti⁹. ℟. Postea
pcedit ad bñdictionẽ fontiũ. Ubi vo nõ fuerint fontes Tractus Sicut ceruus: ⁊ oro
seqns ⁊ fontiũ bñdictio ptermittit: sz finita oratione: ℣ ps sepit. deus spes vnica mũdi:
sacerdos casula deposita cũ mistris ante altare pcũbit: ⁊ fres alij stãt erecti et cãtat le-
tania i medio chori: a duob⁹ frib⁹: vtroqz choro idẽ sit rñdẽte. puẽto ãt ad Pctores: te
ro. au. n. sacdos ⁊ mistri ad vestiariũ reuertẽtes: solẽnit iduunt: ⁊ accẽdunt lumiaria
circa altare de igne benedicto. ⁊ puento ad kyrieł. letanie: kyrieł. pro missa a cantori-
bus solẽniter incipitur.

Incipiunt letanie.

Kyrieleison. X pẽ eleison. X pẽ
audi nos. X pe exaudi nos. Pat

CL

de cel de⁹: miſere nob. Ali redē

ptor mūdi de⁹: miſere nob S ps

ſcē de⁹: miſere nob. S cā trinitas

vn⁹ de⁹: miſere nob. S cā maria

ora p nob. S cā di genitrix: ora.

S cā virgo virginū: ora p nobis

Scē michael ora. p S. gabriel ora.

S. raphael oz. O ês sci btõr ẏ spũ

or dies orate p n. S. iohes bap. o.

O ês sci pr̃iarche ⁊ pphe orat p n.

S. petre o. S. paule o. S. iohes o.

O ês sci apli ⁊ euãgeliste orat p n.

S. stephãe o. p. n. S. laurẽti o. p. n.

S. vicẽti oz. O ês sci martyres oz.

CLI

S.gregozi o.p.n. S.martie o.p.n.

S.fr̃ãciſce o. S.ãtoni o. S.dn̄ice

Oēs ſcī ꝺfeſſozes oza t p.n. Scã ma

ria magdalēa oz. Scã agnes oz. p

S.clara oz. S.agata oz. Oēs ſcī t

ſcē ꝺi oz t. Propitiꝰ eſto: pce nob

dn̄e Propitiꝰ eſto exaudi nos dō.

Aboi malo libera nos dñe Aboi

pctō liba n.oo. Amorte ppetua l.

Per mysteriū scē icarnatōis tue l.

Paduētū tuū l. Pnatiuitatē tuā l

Pbaptismū ⁊ scām ieiuniū tuū lib

Pcrucē ⁊ passiōez tuā l. Pmortē

⁊ sepl'turā tuā l. Pscāz resrectōez

CLII

tuã l. Padmirabilẽ ascẽsiõz tuã l.

Paduẽtũ sps sci pacyti l. In die

iudicij l. Pctõres te rogam⁹ audi

Hic sacerdos ⁊ mĩstri ad vestiariũ reuertẽtes solẽnit ĩduũt ⁊ accẽdũt lumĩaria circa altare de igne bñdicto.

nos Ut nob ĩdulgeas te ro.

Ut eccliaz tuã scãz regere ⁊ ꝯuar

digneris te Ut dõnũ aplicũ ⁊ oẽs

ecclĩsticos ordines i scã religiõe cõ

huaꝝ dignerís te Ut nosmetipos

i tuo scō huitio ꝙfortare t ꝙhuaꝝ

dignerís te Ut oīb⁹ bñfactorib⁹

nꝝís sēpit̄na bōa retribuas te Ut

fruct⁹ t̄re dare t ꝙhuaꝝ dignerís t.

Ut oīb⁹ fidelib⁹ d̄ fūctis reqē et̄nā

donare dignerís:te. Ut nos exau

CLIII

dire dignerís: te. Agn⁹ dei q tollʳ

pctã mũdi pce nob dñe Agn⁹ dí

q tollʳ pctã mũdi exaudí nos dñe

Agn⁹ dí q tollʳ pctã mũdi mísere

nob Xp̃e audí nos Xp̃e exaudí n.

Hic cantores solẽníter incipiũt subscriptũ kyríeł. quo ícepto sacdos de vestiario cũ mínístris rediens facit ꝓfessionẽ debitaz in loco consueto ⁊ ascendit postmodum ad altare.

Kyríe e leyson.

Oh xríste e leysó. Kyrí

e e leyſō. Kyrie e ley

Finito kyrieſ. ſacerdos incipit ſolēniter Gloria in excel. ꝛ cāpana pulſat.
Finito Gloria in excel. dicit Dñs vobiſcū. Oro Deus qui hanc ſacratiſ
ſimā noctē. Peūdē. In vnita. eiuſd. Epla ad collocē. Frēs: ſi ꝯſurrexiſtis
cū xpo. Finita epla: ſacerdos qui cantat miſſam incipit Alla. ꝛ totū decan
tat ter exaltando vocem gradatim: ꝛ chorus poſt quālibet vicem in eadē
voce repetit illud idem: poſtea ℣. Confitemini. cantatur cōmuniter: vel ſi
cut cantor diſpoſuerit. Deinde tractus: Laudate dñm omnes gentes.

ſon.

Alle lu ia ℣. Cōfitemini

dō mino qm̄ bonus quo

niā in ſeculum miſericordia

e ius Tractus Laudate dominū

oēs gētes ꝛ collaudate

CLIIII

e um omnes po

puli. ℣. Qm̃ confirmata ê sup nos

misericordia e ius

tveri tas domini manet i eter

num.

Allelvia allelvia allelvia.

euouae. Vespe aũt sabbati

Ad euãgeliũ nõ portãt lumiaria sz in cẽsu tm̃. Euãgel. fm matth. Uespe ãt sabbi q̃ luce. finito euãgl. sacdos dicit Dñs vobiscũ. Orẽ⁹. ⁊ nõ dr̃ Credo. nec offer. Pax dñi dr̃. Agn⁹ dei nõ dr̃ Pacis osculũ nõ dat̃: nec postcõio cantat̃. Sũpto sacro a sacdote stati p vespis icipit̃ i choro añ Alla q̃ cãtata cãtat̃ ps Lauda. dñz oẽs gẽ. totũ cũ Gl'ia pr̃i. et Sic erat. ⁊ reiteratur Alla. Cap̃. Hym. ⁊ ℣. non dicuntur.

Ps. Laudate dñm oẽs gẽtes

Añ.

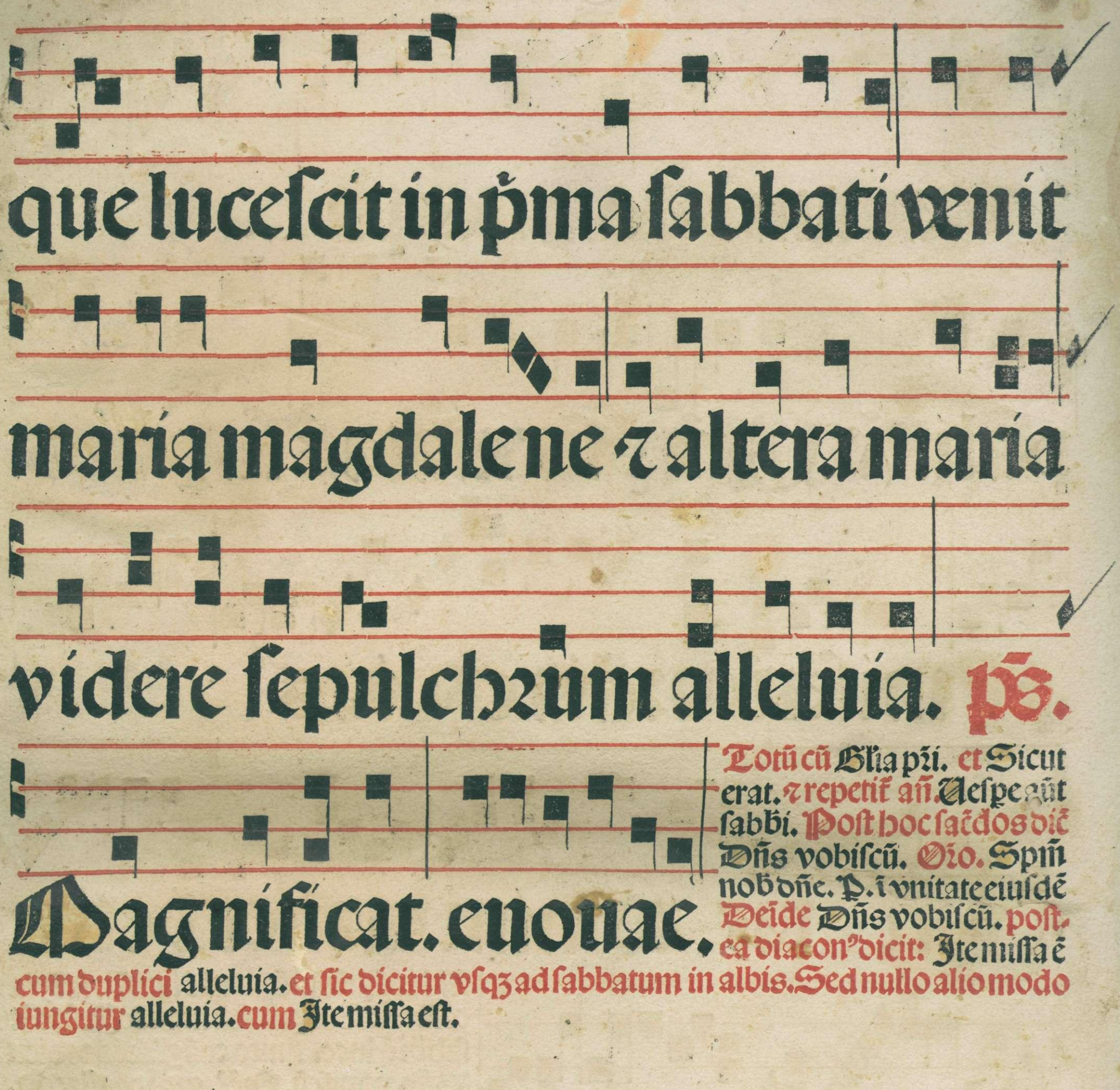

Totū cū Glia p̄ri. et Sicut erat. ⁊ repetit añ. Uespere aūt ſabbi. Post hoc ſac̄dos dic̄ Dñs vobiſcū. Oio. Spm̄ nob dñe. P. i vnitate eiuſdē Deide Dñs vobiſcū. poſtea diacon⁹ dicit: Ite miſſa ē cum duplici alleluia. et ſic dicitur vſq ad ſabbatum in albis. Sed nullo alio modo iungitur alleluia. cum Ite miſſa eſt.

Sequitur officium dominice reſurrectionis.

getiam. Cum rationem igitur habuiſſet. i. cū ratiōe ppēdiſſet & ē ordo ac ſenſus cū ratione igit̄ habuiſſet repiebat nihil eē eo⁊ ſubaudi q̄ genuiſſet p̄ſtāti⁹ i toto genere intelligēte int̄ oia q̄ intelligerēt q̄ natura intelligens: ſed his adiungit plato q̄d a cice. p̄termiſſū inuenio νοῦν ἄνευ χωρὶσ ψυχῆσ ἀδύνατον παραγενέσθαι. i. telligētiā porro ſine aīa aduenīr̄ fuit ipoſſibile. Pulcherrimū: plato addit ét ἄριστον q̄d ē optimū. Sūt. n. oia &c. ſiue corp⁹ ſiue animā inſpicias. Huius &c. ſubaudiēdū mūdi. Inſingulis. in eadē ſpetie q̄ ſint. Cuius animād. Cernunt̄. nā oia nō poſſūt oculis cerni aialia. hoc plato ita exprmit τὰ γὰρ ἀΐνοητα ζῶα πάνταἐκεῖ

IX

VR ab adventu usq;
ad resurrectionem